

Ostati zdrav među bolesnicima

Dnevnik pandemije 2020. – 2023.

Antonio Šiber

Antonio Šiber: OSTATI ZDRAV MEĐU BOLESNICIMA

Antonio Šiber

OSTATI ZDRAV MEĐU BOLESNICIMA: DNEVNIK PANDEMIJE 2020. – 2023.

Vlastita naklada autora

Grafičko i likovno oblikovanje

Antonio Šiber

Zagreb, 2024.

Datum objavljivanja na mreži

9. prosinca 2024.

Dostupno na

http://antoniosiber.org/ostati_zdrav_medju_bolesnicima.html

ISBN 978-953-48778-8-3

Antonio Šiber

Ostati zdrav među bolesnicima
dnevnik pandemije 2020. – 2023.

Vlastita naklada

Zagreb, 2024.

Sadržaj

Predgovor	_____	i
2020	_____	1
Maske za 500 kuna	_____	2
Smanjimo plaće u javnom sektoru	_____	10
Pandemijska Švicarska	_____	10
Svi smo mi u istom brodu	_____	11
Članci koji nastaju brzinom svjetlosti	_____	13
Nepolitička ljudskost Alemke Markotić	_____	15
Otjerivanje korone tamjanom u Novom Sadu	_____	17
Spasit će nas menadžeri koji prodaju lijekove	_____	18
Sami ste sebi krivi, Hrvati	_____	18
Dragi narode, voliš li ti svoju Hrvatsku?	_____	20
Hrvatska zaklada za Gordana Lauca	_____	27
Zašto su ministri prijetili savjetniku Laucu?	_____	29
2021	_____	32
Virusi i njihovi pipci	_____	34
Cijepite se, mislite na druge	_____	38

Iz njega progovara sotona	_____	43
Tablice poetske izvrsnosti	_____	46
Pravi znanstvenici i trećerazredni matematičari	_____	47
Bunt protiv najslabijih	_____	55
Stvar slobode	_____	55
Matematičko šibicarenje	_____	58
Znanstvene sluge	_____	69
Fini znanstvenici koji se brinu za građane	_____	70
Liječnici koji liječe kako im Lauc kaže	_____	73
Ponašajte se kako vam je volja jer smo mi Hrvati	_____	77
2022	_____	84
Tko nas, bre, zavadi?!	_____	85
Požar u selu na kraju svijeta	_____	91
Kako je to biti znanstvenik?	_____	93
Ukrajinsko meso	_____	96
Svjetski prvaci u nogometu i znanosti	_____	97
O ljudima koji kliču psihopatima	_____	105
Hiper-automobili i hiper-znanost	_____	105
“Za” znanost i “protiv” nje	_____	110

2023	_____	115
Najgora od svih oporbi ikad	_____	116
Gakanje digitalnih gusaka	_____	120
Tko je onaj koji spava?	_____	121
Intervju s A. Šiberom, Novosti, 21. rujna 2020.	_____	126
Pismo ministru	_____	132
Indeks biografskih sažetaka	_____	136

Predgovor

Svi su to već naučili – virus pronalazi put iz jednog zaraženog organizma u drugi, kad zaraženi kihne pa zdravi udahne, ili kad zdravi prljavim rukama, na kojima je virus, čačka po očima, nosu ili ustima. Puno je načina prijenosa, a zaraziti se moguće je ni kriv ni dužan, preko posrednika – komarca ili krpelja, naprimjer. Zaraza, dakle, postoji i vrije negdje, opasni se mikroorganizmi umnažaju, ili barem tavnore prikriveni, sve dok im se ne pruži prilika da iskoriste svoj zarazni genski potencijal.

Naša je civilizacija, kao i znanost, izrazito osjetljiva na materijalno i opipljivo, a virus je svakako vrlo materijalna stvar, često s lipidnom ovojnicom, proteinskim omotačem i svakako s DNA ili RNA molekulom, no postoje i nematerijalne zaraze. Ljudi se njima zaraze možda već u vrtićima i nikad ne ozdrave. Napričaju im kojekakve gluposti kojih se nikad ne uspiju riješiti, nego se njima nauče čak i ponositi pa žele zaraziti i druge. Tu spadaju vjera i domoljublje, nacionalni ponos po glavi stanovnika, uvažavanje autoriteta i načina na koji je “normalno da se stvari rade” te “zdravi razum” koji se nikad ne propituje. Koliko je, recimo, znanstvenika, i to onih najizvrsnijih i najzdravijeg razuma, pogotovo hrvatskih, naravno, koji smatraju da su znanost i vjera “komplementarne” i koji čitav život ponizno ljube biskupsko prstenje (to im se, uostalom, i isplati) ili čak zlatom okovanu glavu svetog Vlaha? Kažu da pomaže kod raka.

Onima ustrašenijima i paranoičnijima, moglo bi se dogoditi da se boje hodati i bivati među tim zombijima, ljudima koji se čine razumnima, a ipak su zaraženi svime i svačime. Oni su posvuda. Puni su ih ulice, tramvaji i čekaonice, ali i vlade i parlamenti, televizijski programi i novine, škole i sveučilišta. Društva su idealna okružja za širenja zaraza, pogotovo onih koje se tiču uvjerenja i vrijednosti koje se ne preispituju, koje se uzimaju zdravo za gotovo, inače se bez njih, navodno, ne bi moglo živjeti, pogotovo ne u “modernim” društvima. Teško je ostati zdrav među takvim bolesnicima. Takve se zaraze najbolje i šire kad bolesnici onoga još zdravog okruže sa svih strana, pritisnu ga i ne daju mu doći do riječi ni daha, te tvrde da je zapravo on bolestan, a ne oni. Zdravome njegovo zdravlje u takvim situacijama odmaže, jer pomisli da uistinu može i biti tako, da je statistički vjerojatno da on griješi, a ne svi oko njega, ne shvaćajući, nažalost, da je zaraza odavno tu, barem tisućljećima, i da su se već skoro svi zarazili. Zdravi su prilično rijetki, zaraza je posvuda.

U doba pandemije koronavirusa, materijalne zaraze i obilja virusa je uistinu bilo. Uz tu je materijalnu i zdravstvenu zarazu bujalo i mnogo nematerijalnih zaraza. Ljudi su se zaražavali posvuda, čak i na vlastitim balkonima, pjevajući u sumrak “Moju domovinu” i klićući liječnicima-spasiteljima. Najviše ih se ipak zarazilo pred televizorima i monitorima strepeći uz svakodnevna prebrojavanja mrtvih i bolesnih, prateći grafikone prognoze tijekom pandemije na Facebooku te iščekujući javljanja hrvatskih vrhunskih svjetskih znanstvenika (HVSZ) u televizijskim programima uživo, svakog dana po nekoliko puta.

Prošlo je godinu i pol od službenog završetka tih vremena, a mnogima i dalje nije jasno što se tada događalo, što nije ni čudno jer danas svatko o tome priča neku svoju priču. Lažovi, mešetari i profiteri tvrde kako su nas upravo oni spasili, jednako kao i brojni znanstvenici i liječnici koji su navodno i sami zdravlje izgubili bdijući nad nama i našim najbližima. Jedni tepaju drugima kako su u tim groznim vremenima sačuvali obraz, a prozivaju one treće koji su htjeli poubijati hrvatsku djecu. Ti treći pak tvrde da su prvi i drugi ubijali djecu, a da su ih oni, nadljudskim naporima, barem pet milijuna spasili. Slušajući sve te tipove, shvatio sam da svi lažu, a onda se sjetio da sam ja tih dana svašta zapisivao po Facebooku, prateći pomalo pandemijske aktualnosti na svoj način, bilježeći stvari o kojima nitko zapravo nije govorio, i pored bujice članaka i televizijskih emisija. Prošao sam nakon svega ponovo kroz sve te objave. Sve je arhivirano i zapisano i sve se može potvrditi i dokazati, s datumom objave i komentarima pratitelja, a sve to predstavlja dokument vremena i jednu priču drukčiju od onih koje danas pričaju. Zaključio sam da tu, svoju, priču o pandemiji moram objaviti, ne zato da nakon svega potvrdim svoju “ispravnost”, nego da ostane negdje zapisano nešto posve drukčije od onoga što će djeca učiti u školama, nešto što se ne uklapa u bajke koje se pripovijedaju u udžbenicima povijesti. Inspiracija mi je, donekle, bila i knjiga “Dnevnik tmurnih godina, 1940 – 1944: kolaboracija, otpor i svakodnevni život u okupiranom Parizu”. Ta je knjiga dnevnik Jeana Guéhennoa koji je on vodio za vrijeme njemačke okupacije Francuske i nudi mnogo ružniji pogled na glorificirani francuski otpor okupatoru, pogotovo kad je riječ o intelektualnoj francuskoj kremi. Intelektualna krema, čini se, uvijek nađe načine da počini najružnije i najnemoralnije stvari, pogotovo u doba kriza, ratova i pandemija. Tako je, naravno, bilo i ovaj put. Guéhennoa su 1962. godine izabrali u Académie française, stoga njegov dnevnik treba uzeti sa zadržkom i ne treba mu posve vjerovati, jer one koji

pokušavaju govoriti najiskrenije što znaju, nikad nigdje ne izabiru.

Sve se, naravno, s vremenom zaboravi, usprkos trudu koji se u očuvanje “istine” ulaže sa svih strana. Tko se i danas uopće sjeća tko je Dijana Zadravec, Rok Čiviljak, ili Vili Beroš, na kraju, donedavni hrvatski ministar zdravstva i najpopularniji HDZ-ovac u zenitu svoje pandemijske slave? Zato ovaj dnevnik ima i tri dodataka koji služe uglavnom pojašnjenju mojih crtica i zabilješki, koje će sigurno postajati sve nerazumljivije kako vrijeme odmiče. Tu je kratki indeks biografija odabranih osoba koje se spominju u dnevniku, a imena osoba čije se biografije nalaze u indeksu označene su kružićem (npr. Alemka Markotić), kad se prvi put pojave u knjizi. Biografije nisu napisane s namjerom da budu kompletne, nego donose prvenstveno one podatke o odabranim osobama koji pojašnjavaju njihovu ulogu u kontekstu u kojem su spomenute u mojim dnevničkim zabilješkama. U dodacima je i intervju za Novosti iz rujna 2020. koji sam dao novinaru Draganu Grozdaniću, a i pismo koje sam u veljači 2021. poslao ministru znanosti Radovanu Fuchsu i koje se tiče kvarnog djelovanja Hrvatske zaklade za znanost. Zabilješke su, vrlo rijetko, pojašnjene naknadno dodanim tekstom, upravo zato da budu barem donekle jasne i nakon vremena koje je prošlo od pandemije. Na primjer, u zabilješki iz 15. svibnja 2021. godine, naknadno je zapisano da je eksperiment zaražavanja koronavirusom na tulumu proveden u organizaciji Udruge ugostitelja i Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo, što je na taj dan svima bilo poznato, a što su do danas baš svi zaboravili. Sav dodani tekst zapisan je u uglatim zagradama. Citirani tekst obično je formatiran u užoj širini paragrafa te zapisan malo svjetlijim fontom. Sve su pogreške u takvom tekstu namjerno očuvane i nisu posebno označene. Knjiga je ilustrirana i s pet fotografija koje sam snimio u pandemijskom periodu i koje sadrže nešto od pandemijske atmosfere pa makar i u drugom ili u trećem planu.

Na kraju, nekima je možda zapao za oko moj akvarel na naslovnici. Proveo sam malu anketu o tome što ljudi vide u toj slici prije objavljivanja ove knjige, i ispalo je da mnogi u njoj vide čovjeka koji obavlja veliku nuždu. Možda je to zbog čučćeg položaja, možda zato što nema hlače, možda zato što izgleda kao da ga je netko u toj osjetljivoj i intimnoj raboti zatekao... Ipak, ne podržava baš sve takav zaključak. Zašto, za početak, nosi masku, ako je čučnuo negdje u prirodi, i zašto je potpuno skinuo, a ne tek svukao hlače, kad se čini da je prilično hladno, jer nosi zimski kaputić? Zašto nije zadi-gao kaputić, ne boji li se da će ga zaprljati? Zašto nema ni cipele ni čarape?

Skriva li taj tip nešto od nas i što je zaklonjeno tim kaputićem? Što mu je u desnoj ruci? I zašto se, na kraju, toliko uplašio i izbuljio oči, ako tek obavlja nuždu? Tko je uopće taj tip? Ako se zadržimo na površini slike i prepustimo se prvom dojmu, možda bismo o svemu tome mogli izvući posve pogrešan zaključak. I ne, ne namjeravam objašnjavati što se zapravo događa na toj slici, to tek treba otkriti na stranicama koje slijede. Ako tko još uvijek za to ima volje.

Onih koje ništa u vezi s prohujalim i zaboravljenim vremenom ne zanima je svakako mnogo više od onih koje bi nešto i moglo zanimati – zato sam i napisao ovaj predgovor i sažetak, da odustanu od ove knjige na vrijeme. Ako, ipak, ima ikoga, nakon svega, koga bi nešto od svega toga moglo zanimati, neka nastavi.

Autor

U Zagrebu 8. prosinca 2024. godine

2020

4. veljače

Farmaceutska tvrtka *Novartis* organizirala je lutriju u kojoj su četiri najsretnije bebe bolesne od muskularne atrofije dobile najskuplji lijek na svijetu, *Zolgensma*. Divan je to novi svijet.

9. veljače

Voditelj dnevnika RTL-a Tomislav Jelinčić sasvim je ozbiljno pitao nekog svećenika kojeg je pozvao u goste, “Koja su sve čudotvorna ozdravljenja hrvatskog karizmatika već zabilježena?”

Razgovarati o vjeronauku u školama je dakle posve uzaludno. Djecu danas baš sa svih strana uče da im je, kad sve zakaže, zadnji spas u čudotvornom ozdravljenju.

Pomolimo se. Najbolje nekom karizmatiku.

28. veljače

Maske za 500 kuna

Digla se strašna galama na preprodavače maski, te kako komad platna vrijedan jednu kunu preprodaju za 500 kuna, te kako zarađuju na tuđoj bolesti i patnji, no koja je zapravo razlika između tih sitnih lopova i farmaceutske kompanije koja prodaje lijek za bolesnu djecu čija mjesečna doza košta više od milijun dolara?

U oba slučaja mešetari su našli priliku da prodaju svoj proizvod, koji možda čak donekle i radi – kao što maska u nekoj mjeri funkcionira, tako u nekoj mjeri funkcionira i lijek – i prodaju ga po onoliko koliko netko hoće i može platiti. A u takvoj situaciji, kad je netko vaš bolestan, a pogotovo dijete, platit ćete koliko treba. Zakon ponude i potražnje, je li? To obično nitko ne propituje, ali sad su našli propitivati činjenicu da netko prodaje zaštitnu masku za 500 kuna? Koja je razlika?

I koja je razlika između tog tipa i uglednog znanstvenika koji uporno tvrdi da je skoro otkrio lijek za rak, stalno diže tenzije oko toga u medijima i gdje god stigne, i tako desetljećima, osniva laboratorije, objavljuje članke, i stalno tvrdi “tu je, još malo, testiranja traju”, traži dodatnu lovu, pozivajući se često i na jeftine lokal-patriotske fore? Koliko puta su već umalo otkrili lijek

za rak? I koliko puta im je samo još koji milijun nedostajao? Posve je jasno da za tu vrstu istraživanja postoji ogroman interes i javnosti i financijera, no *kad sve to postaje posve jednako maski od 500 kuna?*

Kad je sav taj znanstveni ugled koji podupire skupe uređaje u privatnim klinikama koji se skupo plaćaju ne bi li se obavila procedura za koju oni svojim velikim ugledom garantiraju – koliko se može, je li – kad je sve to posve jednako maski od 500 kuna?

2. ožujka

Po savjesti, ja sam duboko nesretna. Moj odnos sa Bogom mene pita da pričest primim na usta.

Tako gospođa pred crkvom komentira odluku Riječke nadbiskupije da “daje pričest u ruke” zbog koronavirusa.

Odnos s Bogom u doba kolere.

9. ožujka

Zamisli, koronavirus “izbrisao” devet bilijuna nečega s burza. Ovo je divan svijet.

13. ožujka

Pop napiše kako mu ne pada na pamet da otkazuje mise zbog pandemije koronavirusa i još

Volim umrijeti u najstrasnijim mukama za oltarom podizuci Zivoga Boga ili klececi ispred oltara pred Zivim Bogom, nego zivjeti tisucama godina skrivajuci se od nevidljivog virusa. Nisam se skrivao 1992., niti 2002., pa necu niti sada!

a njegovi prijatelji lajkaju u tisućama i odgovaraju:

Svaka čast, dao Bog da imamo još takvi neustrasivi svećenike. Bog vas blagoslovio i čuvao, samo tako!

Samo hrabro omogućite pričest na usta i vratite blagoslovljenu vodu. Nije poslušnost iznad istine.

Bog vam dao zdravlje. Tako i ja mislim. Ako isus ne zaustavi ovu i bilo koju drugu bolest mi smo nemoćni.

Svaka vam čast tako i treba dok vjerujemo u dragog boga neprijatelja se ne bojimo ako treba i umrjetu nema veze. Treba se samo molit molit i opet molit i ici u crkvu

Velečasni bravo. Ne dati im da se naslađuju protivnici vjeronauka. Kako virus nije problem na bolesnim paradama?

Bogu hvala. Ta u Gospodina nije nista nemoguće. Ako je Gospodin odredio da umremo umrjet cemo

Samo naprijed s Isusom živjeti, s Isusom i umrijeti!

Ponosim se što sam dio stada Božjega. Molimo brćo i sestre samo nas molitva ivjera može spasiti od sotone koja vlada ovim svijetom.

Bog vas blagoslovio da se svi svećenici ugledaju, kao iza blagoslovljenu vodu ona samo necastivom smeta, blagoslovljena voda je lijek

Slava Isusu.

Hvala Bogu. On je jaci od virusa.

Bože hvala ti na ovakvim pastirima.

Meni je bila dilema ići u crkvu ali vi ste me ohrabрили hvala vam za to jer kad je Bog s mnom ništa mi se ne može dogoditi što on ne zeli.

Svaka čast don Anto pravi ste svećenik i Hrvat tako je neka vas Bog čuva.

Amen

Mnogi i danas misle da je katoličanstvo posve normalna religija kad se uspoređi s drugim opcijama.

15. ožujka

Dvjesto tisuća HDZ-ovaca danas “slavi demokraciju”, okupljajući se kao kakva sekta u doba najgore epidemije, smiju se i tapšu po ramenima, rukuju se, grle i sline, a nakon toga će se vratiti nama ostalima u društvo. A sve to zato da se, zbog pozicija i moći, frakcijski obračunaju na stranačkim izborima. U našem interesu, naravno.

To se zove društvena odgovornost.

HDZ-ovci su, dakle, odlučili zaraziti cijelu Hrvatsku. *Oh, wait* – to se već dogodilo. Prije 30 godina.

17. ožujka

Dio liječnika zatajio da je bio **na vikend skijanju u Austriji** te da su oni među zaraženima.

Eto ti. Pa ti vjeruj liječnicima.

17. ožujka

Zašto u doba zaraze koronavirusom na Hrvatskoj televiziji govore samo o domovinskom ratu (protiv koronavirusa)?

Zašto u doba bilo čega na Hrvatskoj televiziji govore samo o domovinskom ratu (protiv bilo čega)?

21. ožujka

Dio ovih koji “preispituju” brojeve i smrti ne zna računati, dio je lakomislen, dio se tješi, a dio je ustrašen.

23. ožujka

Nikako nije usporedivo s koronom i potresom, ali mraz je jutros ukočio cvjetove breskve i šljive, a magnolija je sva naglo opala. I *sakura* je ove godine ubijena.

25. ožujka

Ivan Anušić, župan Osječko-baranjske županije iz redova HDZ-a, danas je na jednoj televiziji, u vezi s onima koji krše mjere uvedene za sprečavanje širenja koronavirusa, izjavio:

Pod hitno treba koristiti represivni sustav za one koji misle da su pametniji od nas [...]

28. ožujka

Zanimljiva stvar se trenutno događa s matematičkim modeliranjem epidemije u Ujedinjenom Kraljevstvu – Neil Ferguson koji je izračunao crni scenarij covida za UK zbog kojeg je Johnsonova vlada promijenila kurs, stalno smanjuje predviđanja za ukupni broj umrlih. Počeo je s 510000 mrtvih, pa je to revidirao na 260000, odn. 20000 mrtvih ako se nastavi s karantenom, a u zadnje vrijeme sve češće govori o 5700 mrtvih ukoliko se ovako nastavi, skoro sto puta manje od prve najgore ocjene.

29. ožujka

Tvrtka Novartis koja je požurila da nas sve izliječi od koronavirusa, zbog brige za ljude, naravno, a to ovih dana na sve strane priopćuje, ista je ona tvrtka koja je na lutriji izvlačila koje će dijete dobiti lijek za spinalnu mišićnu atrofiju.

30. ožujka

Zamisli da živiš na osamnaestom katu, u stanu pored “riječkog saksofonista koji sa svog balkona širi ljubav, pozitivu i dobru glazbu” [Novi list, 30. ožujka 2020.] i svako malo svira “Moju domovinu” na saksofonu.

30. ožujka

Onaj što je *ostao kod kuće*, a danas s balkona pjeva “Imaaaa snaaaguu zlaatnog žitaa!”, neki je dan u kolica utrpao tri pune kutije *di-go* kvasca koji mu sad trune u frižideru.

30. ožujka

Mediji nimalo ne doprinose normalnosti ovog stanja, kladim se da im promet skače u nebesa ovih dana. Svaki put kad objave neku brojku ili neku uglednu bedastoću, klikovi lete u nebo. 59! 77! 2350! 253053!

Što je danas poručio naš ugledni znanstvenik? Da je mast dobra za mozak, a da njegova tvrtka proizvodi odličan maslac. I da ovlažimo zrak.

Što je danas izjavio cijenjeni profesor? Da je fizička aktivnost dobra za zdravlje, ali da ne valja pretjerivati, pogotovo ako je zrak zagađen.

Što nam je danas otkrio naš najcitiraniji istraživač? Da ne treba pretjerivati u jelu i piću i da treba paziti da se zdravo hranimo u izolaciji.

Klik, klik, klik, klik, klik!

31. ožujka

Upravo ispod prozora: susjed šeće psa i dovikuje jednom na trećem katu: “Koliko ih je danas?!”

31. ožujka

Domoljublje se može vrlo zgodno koristiti za najrazličitije pa i potpuno *suprotne* vrste zaključaka i u situacijama koje nemaju nikakve veze s domoljubljem. Domoljubi tako u vezi s koronavirusom govore:

Izdržali smo srbo-četnike, jugo-komuniste, petokoronaše pa možemo valjda i jedan mjesec u izolaciji!

Čak ni kad je bila najgora navala srbo-četnika, jugo-komunista i traktoraša nismo se skrivali, a sad bježimo u mišju rupu nizašto!

Odličan način argumentacije, tako tipičan za region.

2. travnja

Postoji i element zluradosti, skoro pa želje da oni koji nisu u izolaciji i koji ne trpe što “mi” moramo, zbog toga i plate, da broj njihovih žrtava bude veći nego “naših”, jer nitko se tu nema što praviti pametan – ako mi trpimo, trpite i vi ili platite. Onda će i nama biti lakše.

3. travnja

Zašto ne bismo iskoristili koronakrizu da stvorimo jednakije, pravednije i solidarnije društvo? Kako može biti pravedno i solidarno da se svima uzima isto ili da se onima koji imaju najmanje uzima najviše?

Oporezovati najbogatije u *nacionalnom* interesu! I onako imaju pre-dobre maske.

Oh, kako to “nacionalno” sad malo drukčije zvuči, jel’ da?

4. travnja

Tipovi koji su non-stop zagovarali privatizaciju zdravstva i koji su se od nje strahovito omastili, koji su uzimali državni novac za svoje medicinsko-znanstvene enterprajze u kojima naplaćuju gigantsku lovu onome tko može platiti, jer to je javno-privatno i privatno-privatno ili kako to već ide što nam se trubi desetljećima, sad se pojavljuju kao zabrinuti skrbnici populacije, koji objašnjavaju kako moramo biti oprezni i odgovorni i čuvati svoje starije sugrađane, kako nikako ne smijemo dopustiti da se bolnički kapaciteti prenapregnu, a javnost im usranih gaća odobrava. I pjeva domoljubne s balkona.

4. travnja

Igor Rudan^o bio se smirio pola dana, a sad opet daje važne ekspertne savjete koji će nas sve spasiti.

6. travnja

U vrijeme rata, kad su se mnogi uplašili za svoje živote i živote svojih bližnjih, svi koji su tvrdili da će te živote obraniti i spasiti bili su uzdizani od uplašenog naroda kao heroji. Neki su od tih bili najobičniji zločinci – pljačkaši i ubojice.

Jednako je tako i danas i uplašeni narod odobrava svima koji im tepaju da se za njih brinu.

7. travnja

Tješi me što će, ako umrem, zdravstveni djelatnici i inspekcije reći da je u postupanju prema meni sve bilo apsolutno u redu.

7. travnja

Bolje ostati doma nego biti na zaraznoj.

- doktorica Alemka Markotić°

Bolje nešto od nečega nego ništa od ničega.

- Grunf

8. travnja

Tješi me što će, ako umrem, inspekcije i liječnici reći da su pravovremeno imali sve informacije potrebne za moje liječenje.

8. travnja

Primijetio sam da Ivan Đikić° javnosti svaki dan otkrije nešto novo o virusu, ne stignem to više pratiti.

11. travnja

Kaže kardinal Bozanić da “bolest pogađa našu domovinu”.

11. travnja

Danas su Ivan Đikić i Igor Rudan usuglasili stavove i, na našu veliku sreću, donose zajedničko priopćenje!

15. travnja

Na snimkama iz Crne Gore vidi se kako vjernici prilaze pravoslavnom popu, svi ljube isti križ pa onda njegovu ruku.

Baš prigodno!

17. travnja

U Novom listu novinarka Tihana Tomičić kontrastira šarlatane i Nacionalni stožer za koronavirus (“Šarlatani vs. Stožer”).

Ah, kako strah i vojna terminologija rade čuda!

17. travnja

Tješi me što će, ako umrem od korone, Nacionalni stožer Civilne zaštite za borbu protiv koronavirusa reći da sam imao višestruki komorbiditet.

22. travnja

Fenomen naglog porasta popularnosti doktora i znanstvenika svih vrsta i boja nešto je blaža varijanta porasta popularnosti svih “branitelja” u doba rata, kakvi god bili, samo ako nas obrane od pošasti s istoka. U strahu su velike oči pa se i u zločincima može vidjeti spasitelje.

22. travnja

Smanjimo plaće u javnom sektoru

Na Hrvatskoj televiziji pitaju građane podržavaju li smanjenje plaća u državnom i javnom sektoru, a njih više od 70% kaže da podržavaju.

Nije im palo na pamet da podrže nešto drugo, recimo da se vrati odavno opljačkana imovina, da se naplate porezi ovima koji se preseravaju u maybachima i u vilama, da konačno uzmu od ovih što režu etikete na namještaju, da inspektori ne vide koliko košta, a plastične četke za javne WC-je kupuju iz javnih proračuna za više od 300 kn. Ne, oni bi smanjili plaće “u javnom sektoru”.

Naš narod je vrlo maštovit, a nije ni čudo s obzirom na to kako su ih temeljito dresirali. Narod to i voli.

Ako je ova kriza išta pokazala, to je da ništa sigurno neće biti bolje, nego da će biti samo gore. Ljudi su toliko zatupljeni, ustrašeni i hipnotizirani da ni nakon svega što se dogodilo uopće ne mogu zamisliti ništa drukčije osim onoga što već postoji. Oni se pod svaku cijenu žele vratiti u svijet koji poznaju, čak i [ako] im se smanje plaće i da odnosi moći postanu još neravnopravniji. To će rado i podržati, podržat će svoje veličanstvene heroje, doktore i upravitelje koji su se obećali pobrinuti za njihove guzice. Tako što će im smanjiti plaće. Narod to voli, a i naviknuo je na to.

23. travnja

Pandemijska Švicarska

Navodno “solidariziranje”, “zajedništvo”, “domoljublje” i što ja znam što još je zapravo krinka za još veće smanjivanje radnih prava. Poslodavci već sad traže od radnika da se, zbog poremećaja rada u doba pandemije, odriču plaća i godišnjih odmora uz blagoslov Vlade koja samo glumi strogoću

poručujući “mi to ne preporučujemo.”

Iz svega ovoga će, umjesto da ojača običan radni čovjek, ojačati oni koji su i inače na vrhu, uključujući i naše doktore-spasitelje. Sve će se to dogoditi uz široko odobravanje “naroda” koji misli da je sasvim normalno da se stvari upravo tako odvijaju.

Tako je bilo i u vrijeme rata i tranzicije kad je, u općoj ekstazi “zajedništva” i “domoljublja”, “narod” mislio da će zato što uništava tvornice i daje ih budzašto lopovima odjednom postati kao Švicarska.

24. travnja

Kaže doktorica Markotić da nas ovaj virus puno uči – da su dobri ljudi još bolji, a oni loši još lošiji. Doktorica Alemka Markotić je, naravno, još bolja, o tome ne može biti nikakvog spora.

25. travnja

S obzirom na to da je Nacionalni stožer Civilne zaštite za borbu protiv koronavirusa zaključio da okupljanja više od deset ljudi na misama nisu zdravstveni rizik, trebalo bi im dodatno predložiti da zabrane rad nedjeljom, a uvedu obvezu odlaska na misu zbog smanjenja zdravstvenog rizika. Amen.

26. travnja

Boris Jokić se uključio u TV Školu za život! Tema: učiti kako učiti. To je baš korisno.

30. travnja

Postalo je skoro nemoguće razlikovati vrhunskog znanstvenika od vrhunskog šarlatana, jer su se uvjeti za oba zanimanja posve približili.

30. travnja

Donald Trump nije posve normalan, ali nisu ni ugledni doktori u Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji čisti.

1. svibnja

Svi smo mi u istom brodu

Kad dođe vrijeme krize, kakve zaraze ili eksplozije opsjenarskog balona

koji su sami napuhali, pravi heroji tržišta i poduzetništva slabo što osjete na svojim džepovima, a većini se bogatstvo i povećava. Oni koji stradavaju su radnici koje izrabljuju i koje u uvjetima kad ih ne mogu učinkovito izrabljivati natovare drugima na leđa.

I u tim se situacijama, naravno, ne zaboravlja da se nastavi s potpirivanjem bijesa jednih radnika na druge, da se jasno pokaže kako su ovi koji ostadoše bez svog kruha u mnogo gorjoj poziciji od uhljeba na državnom proračunu. Oni pate, dok im paraziti na državnom proračunu, a najviše nastavnici u školama, sišu krv.

U svemu tome se obično ne spominje da iznajmljivačima ljudi i vlasnicima sudbina baš ništa ne nedostaje, osim možda posjet svom otoku ili duga vožnja električnim bolidom u uvjetima ograničenog kretanja. Novac koji su zgrnuli je posve isti kao i ranije i njime se može kupiti sve što i ranije, a ako se i to zatrese, uvijek postoji tržište nekretnina i zlata da se novac makne u vrednote koje nikad ne rđaju. A ako ih tko slučajno pita kako preživljavaju u doba zaraze i krize onda kažu "Svi smo mi u istom brodu!"

Uostalom, neka se drugi kolju i pate, sve će se ionako kad-tad nastaviti po starom, druge opcije i nema zato što je više nitko ne može ni zamisliti.

2. svibnja

prim. doc. dr. sc. Rok Čivljak^o, dr. med.

5. svibnja

Belgijski znanstvenici otkrili da su Hrvati *genetski* otporniji na koronu od Talijana.

Znanstvenici danas svašta otkrivaju.

6. svibnja

Danas se velika znanstvena otkrića događaju po narudžbi i medijskoj potrebi.

8. svibnja

Kaže danas jedan doktor da nam svima hitno treba ono što on prodaje.

Inače riskiramo da umremo u najgorim mukama.

13. svibnja

Hipoteza znanstvenika - vitamin D igra zaštitnu ulogu u infekciji SARS-CoV-2?

Sponzorirani članak, reklamira se margarin Margo.

14. svibnja

Može li vitamin D3 smanjiti rizik od zaraze koronavirusom?

Omogućava PLIVIT®D3.

15. svibnja

Članci koji nastaju brzinom svjetlosti

Znanstvenici se dave u covid-19 člancima koji se štancaju kao na traci, a njihov broj se udvostručuje svakih 20 dana. Taj će se eksponencijalni rast nastaviti ako ne poduzmemo nešto da izravnamo krivulju!

Godine 1961. Rudolph Peierls se našalio:

Ekstrapolacija sadašnje stope rasta pokazuje da će u bliskoj budućnosti tomovi *Physical Review-a* popunjavati police brzinom većom od brzine svjetlosti. Ovo nije zabranjeno teorijom relativnosti, jer se u tom procesu ne prenosi informacija.

Nije imao pojma da šezdeset godina kasnije nećemo morati razmišljati o slaganju *Physical Review* časopisa na police knjižnica nego da ćemo posve virtualno popunjavati police i skupljati citate bez narušavanja teorije relativnosti, jer se u cijelom procesu, naravno, ne prenosi nikakva informacija. Bitno je da naši znanstvenici svakog dana u svakom pogledu dolaze do sjajnih novih otkrića.

15. svibnja

Uzoriti Kardinale, ljubazno molim da primite pismo koje Vam pišem s osjećajem obveze i silnog poštovanja. Dragocjena i draga gospođa *Alemka Markotić* posredovala mi je vašu adresu elektroničke pošte i ja evo jurim tipkovnicom kako bi moje riječi što prije došle do vas.

To je početak bizarnog pisma koje je neki V. Bogdanić danas uputio kardinalu Puljiću, u ovo doba korone i herojskih doktora-spasitelja koji pacijentima govore “polo je na vama, pola je na meni, a ostalo na dragom Bogu!”.

17. svibnja

Miroslav Škoro sebe naziva znanstvenikom.

Ja obično kažem da slikam cvijeće – nemam ništa s takvim znanstvenicima.

22. svibnja

Ako, ne daj bože, obolite od korone, možda će vam pomoći neki od brojnih lijekova koji su zamalo otkriveni, ili neki od brojnih koji su davno otkriveni za nešto drugo pa ih ima koliko hoćeš na neprodanim zalihama, a farma će se potruditi da ih naštanca još ako slučajno nestane.

Bitno je da lijekova ima, ne bojte se.

22. svibnja

Bilo bi poštenije da se oni koji su se oporavili od korone u statistikama vode kao “preživjeli” umjesto “izliječeni”.

24. svibnja

Ima li i danas štogod strašno da nam naši znanstvenici priopće i da nas od toga spase?

24. svibnja

Na portalu Index, gdje su prenosili opširne tekstove uglednih novinara i znanstvenika o tome kako je nenormalno da se oko virusa diže tolika buka kad se radi o malo jačoj gripi, a mjesec dana kasnije tekstove istih tih uglednih novinara i znanstvenika o tome kako je uspoređivati virus

s gripom bioterorizam, danas se pitaju:

Zašto dio ljudi misli da ih mediji lažu oko korona virusa?

27. svibnja

Da joj premijer Plenković nije to dojavio, doktorica Markotić ne bi ni znala da smo, prigodno i predizborno, pobijedili koronu.

30. svibnja

Toliko je znanstvenika u Hrvatskoj koji u svom radu vide Boga da mi se čini da ćemo uskoro postati zemlja znanstvenika-svetaca.

31. svibnja

Nepolitička ljudskost Alemka Markotić

Za doktoricu Alemku Markotić nastup u predsjedničkoj kampanji Kolinde Grabar Kitarović uopće nije politički čin. Za nju je to obveza i prirodan refleks svakog pravog domoljuba koji nema nikakve veze s politikom nego s *ljudskošću*, zamisli.

Jednako tako, guranje Boga u ordinaciju, u strahove pacijenata i u znanost, za nju nije nikakav politički čin, nego najnormalniji postupak dobrog i poštenog vjernika i zaštitnika majke Crkve – izraz najobičnije ljudskosti.

Kad vam doktorica Alemka, dakle, kaže da nijedan od njenih postupaka nije politički, ona to možda uistinu i misli. A vi vidite što mislite o njenoj viziji nepolitičke ljudskosti.

29. lipnja

Darko Pavičić u Večernjem listu piše:

Mnogi su [se] dovijali na sve moguće i nemoguće načine dokazati kako se „svetim” tj. blagoslovljenim predmetima čovjek ne može zaraziti. Sada se pokazalo da ipak može, kao što su u crkvenim medijima i tumačili teolozi i crkveni autoriteti.

U njegovom svijetu titanska borba za istinu odvija se samo unutar

Crkve, a konačno mjerilo te istine su crkveni mediji, teolozi i crkveni autoriteti, o bilo čemu da se radilo – o seksu, začecu, virusu, informatici ili povijesti. Tako misli i polovica Hrvatske.

13. srpnja

Docent Krunoslav Capak^o kaže da je testirao antitijela na “skupini vrhunskih sportaša”.

Zašto test nije napravio na skupini vrhunskih blagajnica?

23. srpnja

Znanstvenici su upravo otkrili da imate više šanse da stradate od korone ako ste ćelavi. Draga naša znanost.

23. srpnja

Ivan Đikić danas je i opet ekskluzivno otkrio kad će biti cjepivo protiv koronavirusa.

29. srpnja

Iako nemaju pojma valja li išta cjepivo na kojem rade, tvrtke već pregovaraju o cijeni po kojoj će ga prodati.

15. kolovoza

Grad Korčula zaudara po kugi. Tamo gdje je pošast 1617. godine propalila kroz spavaće sobe i kuhinje plemića i gdje su u mukama umirali mletački mornari, danas iznajmljuju sobe za turiste. Sobe za turiste i danas zaudaraju po kugi.

Skupina vrlo kulturnih turista iz Poljske razgleda crkve i plemićke grbove, balkone i stupove. Smiju se upadljivo preglasno i veselo kišu. Ako umrem od koronavirusa, ovdje želim izjaviti da sam ga dobio jedanaestog kolovoza ljeta Gospodnjeg dvije tisuće dvadesetog u gradu Korčuli od mlade, vrlo kulturne Poljakinje kovrčave narančaste kose i telećeg pogleda koja je kihнула prema meni s izravnom namjerom da me ubije. I pritom se hihotala.

25. kolovoza

U ovom odvratnom vremenu postoje profiteri koji zarađuju na maskama, a još su gori oni koji zarađuju na “znanosti”.

26. kolovoza

Da od svih znanstvenika znam samo za one s televizije, ni ja ne bih vjerovao u znanost.

1. rujna

Režiser Dalibor Matanić izjavio je danas kako bi bilo super da su svi influenceri kao Alemka Markotić.

Ostadoh bez riječi.

4. rujna

Otjerivanje korone tamjanom u Novom Sadu

Učiteljica 4. razreda škole “Ivo Lola Ribar” u Novom Sadu predložila je na roditeljskoj Viber grupi da se svaki dan prije početka nastave u razredu pali tamjan i da sva djeca glasno izgovore očenaš zato da “otjeraju koronu”.

Roditelji su velikom većinom glasova prihvatili prijedlog učiteljice, inače nastavnice vjeronauka, ali je stvar samo privremeno zaustavljena jer se tome usprotivila majka jedne djevojčice koja je sve sramežljivo podsjetila da ipak žive u sekularnoj državi. Dotičnu su majku ostali roditelji poklopili i izmaltretirali na Viber grupi tako da nije nemoguće da će se lijek tamjana i očenaša za koronu ipak primjenjivati. Uostalom, manji dio tamošnjih roditelja koji također inzistiraju na sekularnosti misli da je sasvim normalno da se tamjan u školi pali, ali na “časovima veronauke”.

U svemu ovome daleko me je najviše iznenadilo da se škola u Novom Sadu i dalje zove “Ivo Lola Ribar”.

16. rujna

Ne razumjem ove tipove koji vole maske s porukom pa, kao Domagoj Hajduković danas u Saboru, nose one s kockicama da se valjda vidi kako su pravi Hrvati. Ili one koji se ponose maskama s Djevicom Marijom ili Alojzajem Stepincem pa paradiraju naokolo s tim, slineći i pljujući po kockicama, grbovima i svecima. Nazdravlje!

25. rujna

Zašto starčeki iz doma u Delnicama ne smiju izići u dvorište doma, da malo prodišu i prošetaju? Koji su epidemiološki razlozi za to i radi li se tu

o nasilju nad tim ljudima?

28. rujna

Kako se današnjim znanstvenicima da objavljivati te silne drekove, okreću jedno te isto po desetak puta godišnje, zbrajaju i skupljaju nekakve brojeve i citate bez ikakve stvarne znanstvene potrebe?

13. listopada

Spasit će nas menadžeri koji prodaju lijekove

U svijetu u kojem farmaceutska industrija organizira lutrije na kojima “poklanja” lijekove nepokretnoj djeci, u kojem se proizvode očajno skupi lijekovi za rak od kojih mnogi skoro ništa ne rade, ali se svejedno prodaju kao posljednja nada za bolesne i kao krajnji očaj za one koji ih sebi i svojim dragima ne mogu priuštiti, u kojem se napune skladišta svih država svijeta “antivroticima” koji su malo bolji od tablete prešanog brašna, ali se u općoj histeriji prodaju po što košta da košta, u kojem se znanost i znanstvenici kupuju zato da se poveća profitna margina na tuđem jadu, u takvom svijetu mislite da će sve biti bolje i da će nas menadžeri koji prodaju lijekove spasiti jer im je stalo do čovječanstva?

14. listopada

Docent Capak izjavio je danas da u nano-kafićima, kako su ih oni nazvali, četiri kvadratna metra bruto površine po osobi ne znači da razmak između osoba mora biti četiri metra, bilo segmentalno, bilo horizontalno.

15. listopada

Sami ste sebi krivi, Hrvati

Nismo, naravno, bespomoćni pred prirodom i bolesti i postoji niz dobrih stvari koje u vezi s bolestima možemo poduzeti, čak i kad za njih nemamo lijek. No, pogrešno je uporno tvrditi da je sve u našim rukama.

U ovoj današnjoj pandemijskoj situaciji, liječnici i Stožer tako tvrde zato da ne bi slučajno oni za što bili krivi – uvijek je sigurnije odgovornost za bolest prebaciti na bolesnika. To je dobro prokušana taktika kod raka, gdje je uvijek kriv onaj koji ga dobije, inače bi ga liječnici-spasitelji sigurno spasili da se samo još javio na vrijeme.

Kod zaraznih bolesti, javno-zdravstvene procedure i poželjni načini ponašanja važni su u smanjivanju zaraznosti, no treba jasno reći da to i dalje ne znači da se zaraza time može zaustaviti čak i kad je svatko od nas miran kao bubica. Ovime naravno ne želim reći da treba izaći van i divljati, nego želim upozoriti da je ideja o tome da smo “sami krivi” za ono što nam se dogodi i pogrešna i opasna. Ovo u zadnje vrijeme stalno čujemo, jučer je recimo naša draga doktorica Alemka izjavila da Hrvati mogu sve kad hoće, najbolje na svijetu te da ćemo u ovoj trećoj fazi ili pasti ili pokazati da se znamo štititi.

Ova je ideja o tome da postoje načini da u svijetu “uspijemo” (ostanemo zdravi), a da smo za vlastiti “neuspjeh” (da obolimo) sami krivi, strogo govoreći ista ona ideja koju su nam servirali od devedesetih do danas, kad su nam objašnjavali da smo za svoj neuspjeh, otkaz na poslu, skromnu plaću, zapravo sami krivi i da je sve tu, nama na dohvat ruke, ali se naprosto ne ponašamo kao uspješni ljudi. Sami smo sebi krivi. Nema sustav ništa s tim, ni liječnici, ni Stožer, ni javno zdravstvo, ni ekonomska nejednakost, ni lopovi, ni banke. I da smo se samo još malo potrudili mogli smo biti svjetski prvaci u nogometu, kao što i priliči Hrvatima.

16. listopada

Mogu li ugledni doktori, kad smo im već kupili njihove privatne klinike, primiti u njih pokojeg oboljelog od korone?

Besplatno, naravno, kao dar hrvatskom narodu i u zalag zajedništva.

18. listopada

Vrhunski svjetski znanstvenik Igor Štagljar^o, još jedan u tom veličanstvenom slijedu hrvatske izvrsnosti, izjavio je danas: “Slavenski narodi, budimo iskreni, nisu disciplinirani”. To je isti onaj koji je neki dan rekao da je Trumpa stigla *božja kazna* kad je dobio koronu. Očito je da taj čovjek svašta zna o ovoj pandemiji.

26. listopada

Unutarnji nadzor u Kliničkoj bolnici Dubrava intenzivno traži tko je medijima poslao anonimno pismo o ogromnim problemima u radu bolnice, a “sumnjaju na mladu kolegicu”.

Divni naši doktori!

28. listopada

Novinarka svaki put pita dr. Capaka “pa je li to onda eksponencijalni rast?”, a dr. Capak kaže, “nije”, na što naša novinarka iskreno odahne: “Uf, dobro je!”

Šteta je jedino što novinarka ne zna da Capak nema pojma što bi eksponencijalni rast uopće bio.

29. listopada

Premijer Andrej Plenković danas je izjavio da je “KBC Dubrava jedna izvrsna bolnica”, a ministar zdravstva, Vili Beroš, da je bolnicu u zadnje vrijeme (navodno “zbog klanova”) napustio veliki broj liječnika i sestara.

Tako to obično bude s izvrsnošću, pogotovo kad je na hrvatski način.

Na redovnoj konferenciji Vlade o stanju pandemije, najprije je ministar Beroš govorio o pandemiji u Hrvatskoj i o Kliničkoj bolnici Dubrava, a onda je iza njega ministar Grlić Orban rekao pokoju o Kraljevini Butan.

29. listopada

Na portalu Index čude se tome da je liječnica koja je najavila inkviziciju mlade kolegice u Kliničkoj bolnici Dubrava sljedbenica Brace Koji Te Blago Gleda.

Bi li što bilo drukčije da je sljedbenica svetog Leopolda Mandića?

30. listopada

Dragi narode, voliš li ti svoju Hrvatsku?

Dragi narode,

kad se budeš pitao kako to da se navodno izvrsna Klinička bolnica Dubrava raspada, da u njoj mnogi pacijenti prolaze kao najobičnije klade, da se o tvojim najbližim u ovom sustavu zdravstva nitko adekvatno ne brine već godinama, ako se svemu tome dragi narode čudiš, onda te samo mogu podsjetiti da je na čelu naše najizvrsnije bolnice do jučer bila zastupnica HDZ-a Grozdana Perić, osoba koja te godinama, narode, pita “volite li vi Hrvatsku”, i prezire i proziva svakoga tko ne voli njenu Hrvatsku u kojoj je ona u Saboru,

u nadzornim odborima banaka i FINA-e te na čelu najizvrsnije covid bolnice.

Dragi narode, ti to i voliš, voliš kad te takvi pitaju “voliš li svoju Hrvatsku”, jer ti svoju Hrvatsku uistinu voliš, za razliku od onih gadnih komunisti, četnika i Jugoslavena koji ti rade o glavi i koji su najveća prijetnja tvojoj domovini. Zato uvijek iznova i glasaš za takve koji uistinu vole tvoju Hrvatsku, kao i ti.

1. studenog

Kardinal Josip Bozanić pozvao je danas katolike da se mole za znanstvenike koji traže lijek za “novu kugu”.

To će stvarno biti vrlo korisno.

3. studenog

Nevjerojatna je količina novca koji se pod krinkom javnog interesa i borbe protiv epidemije raspodijelio raznim kompanijama i završio u privatnim džepovima, praktički bez ikakve kontrole. Nabavljali su se nefunkcionalni kineski respiratori po Bosni i Sloveniji i to preko raznih “posrednika”, maske od toalet papira, angažirale su se tvrtke za komunikaciju, a razni savjetnici Borisa Johnsona pokupili su milijune funti nizašto.

6. studenog

Novine svaku polemiku u koju je uključen Ivan Đikić nazivaju znanstvenom zato što je Đikić znanstvenik. S druge strane polemike u koje su uključeni pekari, obično ne nazivaju pekarskim.

7. studenog

Još jedno veliko otkriće naših ljudi – izumitelj iz Pule koji je patentirao više patenata pri Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo pisao je Viliju Berošu o svom otkriću da koronavirus na Lošinju i Cresu ne može preživjeti duže od 24 sata.

Kako to da gospodin s ovako sjajnim rezultatima već nije član HAZU-a?

Bravo naši izumitelji i znanstvenici!

8. studenog

Najnovija znanstvena istraživanja ukazala su na vezu između koronavirusa i magnezija

Autor: Promo. Reklamira se Mivela Mg.

9. studenog

Neki doktor upravo na televiziji tvrdi da je on hrvatski dragovoljac. Novi i doktorski, ne onaj iz devedesetih.

10. studenog

Kad god je netko težak milijarde, mediji pišu kako taj na posao dolazi biciklom.

Turski supružnici iza cjepiva stoljeća – imovina im vrijedna milijarde, a na posao dolaze biciklom!

11. studenog

Vršitelj dužnost ravnatelja Kliničke bolnice Dubrava, Ivica Lukšić, na novinarsko je pitanje je li bolnica nabavila CT za male životinje odgovorio da ne vjeruje da bi taj CT mogao štetiti ljudima.

Mnogi su na ovo ravnateljevo uvjeravanje odahnuli iako svakako treba primijetiti da v. d. ravnatelja nije odgovorio zašto je bolnica nabavila CT za male životinje umjesto za ljude.

11. studenog

Vjera i znanost uistinu nisu ni u kakvom sukobu – lopinama koji djeluju i s jedne i s druge strane obje su discipline drage.

12. studenog

Ivan Đikić je izjavio da je najavljena cijena Pfizerova cjepiva od oko 20 \$ “uistinu minimalna” i da je to “dar bogatijih zemalja” i kompanija siromašnim zemljama. Tako je i on sam dar s neba koji se nama u Hrvatskoj tako velikodušno ukazuje iz bogate Njemačke.

16. studenog

Ako se nečije mišljenje slaže s mišljenjem Ivana Đikića onda toga Đikić

naziva “vodećim” ili “uglednim”, a sve one koji zastupaju drukčija mišljenja naziva “neodgovornim” ili “nerelevantnim”.

Tako su i mene jednom, i to u glasilu Željke Markić (!), nazvali uglednim fizičarom. Naslov teksta koji je prepričavao moj nastup na N1 televiziji bio je

Ugledni fizičar Antonio Šiber ismijao “Školu za život” ministrice Blaženke Divjak.

To samo pokazuje koliko je lako kod nas postati ugledan.

19. studenog

Kakvo je to pitanje tko je kriv?! Pa kriv je virus, je li tako?

HDZ, uostalom, nikad ne može biti nizašto kriv.

20. studenog

Novinarka: Je li itko u [Znanstvenom] savjetu rekao da se s mjerama kasni?

Gordan Lauc°: Pitanje je što znači kasni, što znači rani, što uopće znači mjere!

23. studenog

Naš narod se pita zašto nismo naručili cjepiva s boljom učinkovitošću ne shvaćajući da svi ovih dana naručuju apsolutno sve, od hidroskiklorokina, *remdesivira*, cjepiva svih vrsta, a da nemaju pojma radi li išta od toga imalo bolje od svete vodice. I to kupuju na neviđeno, dok još nije ni gotovo ni testirano, jer mi vjerujemo svojoj znanosti koja uvijek ima razloga za optimizam i vidi svjetlo na kraju tunela.

Kupuj, kupuj, kupuj, zasipaj novcem te divne farmaceute koji biciklima dolaze na posao, samo da nas spase, nije važno ima li to veze s vezom. Ako je u novinama i ako je još štogod objavio neki glavač s nekim citatima, a neki drugi izrazio optimizam u vezi s tim, onda je to valjda to.

Begovo Razdolje, 22. studenog 2020.

Riječ je o potpuno istoj histeriji kao što je bila oko *tamiflua* kad se toga nakupovalo toliko da države ni dan danas ne znaju što će s nataloženim rezervama tog čudotvornog lijeka.

26. studenog

Čovjeku bi bilo lakše primiti cjepivo proizvođača čiji znanstvenici znaju barem malo računati.

27. studenog

Ne znam jesu li ljudi već skužili ili nisu – znanost je hakirana.

27. studenog

Bolnica Dragana Primorca°, Sv. Katarina, prva je u Hrvatskoj omogućila hrvatskim građanima brzi test na covid-19.

Savjetnici Vlade za koronavirus spašavaju nas od koronavirusa u svojim privatnim bolnicama i laboratorijima.

27. studenog

Najnoviji savjet ministra Beroša u teškoj borbi protiv koronavirusa:

Ako vidite popunjen autobus, ne morate ulaziti u njega!

A najnoviji savjet Gordana Lauca je:

Ako se jako bojite zaraze, veća vam je šansa da ćete se i zaraziti!

29. studenog

Sve teže razlikujem Lauca, Rudana i Đikića od Fashion Gurua, Cigija i Modnog Mačka.

29. studenog

Ne sudjelovati na misi nedjeljom je smrtni grijeh, ali svećenici su već rekli da neće biti smrtni grijeh onima koji ne budu danas mogli ići na misu.

Uffff, već sam se bio usrao, dobro je!

Inače, tip koji je ovo danas izrekao, Zvonimir Ancić, glasnogovornik je Hrvatske biskupske konferencije kojeg je naš mili nacionalni koronastožer svojedobno pozivao da zajedno s njima tješi narod na konferencijama za medije.

5. prosinca

Novinari portala Index, koji su svojedobno bjesomučno promovirali bračni par Puljak i razumno i znanstvenu stranku Pametno, sad tvrde da je kandidatkinja te stranke za EU izbore, Alis Marić, “poklonica Trumpa, *new agea*, *self helpa* i teorija zavjere” te da širi opasne laži o koroni.

Pametno!

Alis Marić je urednica popularnog Facebook portala za knjige i čitanje koji ima više od pola milijuna lajkova. Čitajte knjige, naravno, da budete kao Alis.

5. prosinca

Da je u izboru za *osobu od najvećeg povjerenja* bio kakav svetac, građani bi najviše vjerovali njemu.

Ovako je ispala, naravno, Alemka Markotić.

6. prosinca

Vrhunski svjetski znanstvenici koji uvijek izuzetno cijene jedni druge ne mogu nikako biti nizašto odgovorni. Oni tek žele savjetovati, a odgovorni neka budu oni drugi. Koji su ih slušali ili koji ih nisu slušali, kako god.

6. prosinca

Ljudi i dalje misle da je Alis Marić, kandidatkinja stranke Pametno na izborima, naprosto omaška te stranke razuma i znanosti.

To je otprilike isto kao da misliš da je Ivo Sanader omaška HDZa.

8. prosinca

Zašto se članovi Vladinog Znanstvenog savjeta za koronavirus nisu pobunili kad je član Savjeta Primorac počeo prvi u Hrvatskoj u svojoj privatnoj bolnici distribuirati brzi test na covid-19? Ili im je posve normalno

da oni kao najveće od svih znanstvenih veličina rade takve stvari dok o testovima i virusima savjetuju Vladu?

8. prosinca

Televizije, novine i portali sve češće titlaju svoje priloge s naslovom *znanstvena rasprava*.

Tako sve to odmah dobiva na ugledu, naravno.

8. prosinca

Hrvatska zaklada za Gordana Lauca

Na natječaju Hrvatske zaklade za znanost za koji je sredstva dala Vlada, raspisanom krajem ožujka posebno za poticanje hrvatske znanosti koja se bavi pandemijskim problemima, 1.49 milijuna kuna dobio je projekt "Glikani kao biomarkeri i funkcionalni efektori teškog oblika COVID-19" privatne tvrtke Genos d.o.o. čiji je vlasnik molekularni biolog Gordan Lauc.

Gordan Lauc je i tada, kao i sada, bio član Savjeta Vlade RH za koronakrizu, a sasvim je sigurno da je savjetovao Vladu da potiče malo tu našu učmalu znanost. Pogotovo u privatnom aranžmanu.

Laucu i Genosu je inače i prošle godine u veljači Zaklada financirala četverogodišnji projekt s 2.2 milijuna kuna.

Hrvatska zaklada za znanost jedina je institucija koja raspodjeljuje sredstva za javna istraživanja na institutima i sveučilištima, a nju praktički nitko ne kontrolira pa čak ni ministri znanosti. Nije ni čudo, jer su ministri ujedno i znanstvenici pa paze da se kome ne zamjere. Tako je i ministrica Divjak, dok je bila ministrica, paralelno vodila i projekt Zaklade. U slučajevima kad je vodstvo Zaklade grozomorno narušavalo znanstvenu etiku i proceduru izvedbe projekata, ministrica se pravila naprosto blesava. Ipak je ona bila voditeljica projekta, i to izvrsnog, jer Zaklada financira samo one najizvrsnije. Hrvatski znanstvenici se po pitanju Zaklade, zapravo najvažnijem pitanju hrvatske znanosti jer se radi o jedinjoj instituciji koja financira istraživanja, rijetko izjašnjavaju. Znaju da im je bolje da šute, jer dobro znaju s kim imaju posla, a i isplati se.

8. prosinca

Poduzetničke mesije poput Gordana Lauca, koji prima plaću i u javnom sektoru (na fakultetu), a ubire i javna sredstva za financiranje istraživanja u privatnom laboratoriju, sve druge nazivaju nekorisnim uhljebima zato što se nisu snašli kao oni.

8. prosinca

Čitam danas u Večernjem listu naslov teksta svetog Igora Rudana:

Zašto je svijet dopustio pomor siromašne djece?

8. prosinca

Gordan Lauc vodi i znanstveni centar izvrsnosti. A voditelji istraživačkih timova u tom centru izvrsnosti su Dragan Primorac i Ozren Polašek iz Vladinog Znanstvenog savjeta za korona-krizu. Suradne institucije su Laucov privatni laboratorij i Primorčeva privatna bolnica. Lova do krova. *Izvršno!*

9. prosinca

Ugledni hrvatski znanstvenik, minuciozni analitičar pandemije Igor Rudan, namjerava pokrenuti školu koja će osigurati bolje poslove i veće plaće? Škola će se, sasvim prigodno, zvati "Škola za 21. stoljeće", a trebala bi se odvijati na Sveučilištu (!) Vern. Ta je inicijativa, naravno, rezultat silne želje našeg uglednika "da pridonese razvoju Hrvatske". Cijena? "Isplatit će se svima, pogotovo ako žele raditi vani", kaže ugledni znanstvenik.

Ja naprosto obožavam naše ugledne znanstvenike i tu silnu energiju i poduzetnički duh koji iz njih isijava.

11. prosinca

Neki su izdavači prestali slati knjige Alis Marić zato što širi laži o koroni.

Ja sam mislio da će joj prestati slati knjige jer nema nimalo književnog ukusa, što samo dokazuje da za jednog cinika i dalje previše očekujem od ljudi.

14. prosinca

Zašto su ministri prijetili savjetniku Laucu?

Ne razumijem zašto ni mediji ni javnost zapravo uopće ne reaguju na izjavu savjetnika Vlade, Gordana Lauca, da su mu neki ministri prijetili. To je grozna izjava koja se mora raščistiti do kraja.

Zašto su ministri prijetili savjetniku Laucu? Radi li se tu o nekim mutnim poslovima koji su sakriveni od očiju javnosti i o kojima informacije imaju samo savjetnik Lauc i ministri? Ako je tako, onda kao građani moramo biti vrlo zabrinuti.

Ako je, dakle, izjava savjetnika Lauca istinita, onda neki ministri tajno prijetite građanima Hrvatske, u ovom slučaju savjetniku Vlade u kojoj ministruju. To se u interesu građana Hrvatske mora odmah raščistiti jer takvi ministri nisu ministri normalne Vlade nego mafijaši.

Ako izjava savjetnika Lauca nije istinita, onda se moramo upitati kakav je to Znanstveni savjet koji je Vlada sastavila da je savjetuje u ovoj teškoj krizi, i zašto, i nakon iznošenja te neistine, savjetnik koji laže iz tko zna kakvih interesa, u tom savjetu i dalje sjedi? Kao građani Hrvatske, oko toga opet moramo biti zabrinuti, jer takvi savjetnici nisu oni koje treba slušati (jer lažu), a takva Vlada nije ona kojoj treba vjerovati (jer znajući da njeni savjetnici lažu ne čini baš ništa).

Mi živimo u državi vrhunskih svjetskih ministara koji prijetite vrhunskim svjetskim znanstvenicima.

16. prosinca

Sram me je to i reći, ali stvarno je zabrinjavajuće da mnogi novinari na N1 televiziji ne znaju elementarno dijeljenje. Kakvu onda informaciju o bilo čemu ti novinari uopće mogu prenijeti, osim o tome tko je po njihovom mišljenju najugledniji?

17. prosinca

Odakle taj element mazohizma u narodu, u potrebi da uzdižu upravo one koji ih gaze, da veličaju one koji na njihov račun dobro žive, da im zavide i žele biti upravo kao i oni, da i oni imaju one koji će ih uzdizati

dok ih oni gaze?

Odakle ta sužena vizija svijeta u kojoj se jedini svijet koji vide sastoji od sirotinje i onih koji grabe, od zgaženih i onih koji gaze i ne žele se pobuniti, nego samo žele biti oni koji gaze?

Odakle ta potreba da uzdižu barabe i lažne mesije i da im uporno drže stranu?

Gordane, oni koji te vrijeđaju jako pogoršavaju svoj *GlycanAge**. Doći će svi oni tebi da ih testiraš, a ti budi ljudina i testiraj ih.

18. prosinca

Kaže vrhunski savjetnik Lauc:

Kada me studenti pitaju kako se nositi sa stresom, dam im jedan jednostavan primjer. Zamislite da ste u zoološkom vrtu i gledate majmune u kavezu. Mogu li ti majmuni napraviti nešto što bi vas stavilo pod stres? Ako to pravo ne dajete majmunima u kavezu, zašto ga onda dajete nekim drugim ljudima?

Zavidim studentima koji pred sobom imaju takav um od kojeg mogu puno naučiti o stresu i o tome kako su oni drugi majmuni. To je vrlo korisna pouka o društvu u kojem savjetnik Lauc biva zajedno s nama, majmunima.

18. prosinca

Nije nikakav problem što Alemka Markotić ide na misu. Problem je što mise drži u javnoj zdravstvenoj instituciji.

* *GlycanAge* (glajkanejdž) je ime testa za "biološku starost" koja se mjeri u laboratoriju Genos Gordana Lauca. Iz tog laboratorija tvrde da taj test pokazuje kolika je vaša *prava*, dakle biološka starost, koja može biti veća ili manja od one kronološke, ovisno o tome živite li zdravo i kakav vam je imunitet. Test se navodno provodi uzimanjem kapljice krvi iz prsta te njenom molekularnom analizom.

19. prosinca

Ako vjeruješ analizama onoga koji je analizirao kako da se obogati na tvojim leđima onda ti nema pomoći. S koronom ili bez nje.

24. prosinca

Što se tiče ovog predviđanja i parametriziranja tijekom epidemije, svako malo pa opet ispočetka, svaki student fizike zna onu von Neumannovu:

Dajte mi četiri parametra nafitat* ću vam slona, dajte mi peti i natjerat ću ga da maše surlom!

A ovi članci koje objavljuju ugledni epidemiolozi koriste modele koji trenutno imaju desetke parametara. Kad sve bude gotovo, siguran sam da će naći onaj skup parametara od kojeg slonu poskakuje surla.

24. prosinca

Toliko bi gnoja izašlo van kad bi se ozbiljno pokušale raščistiti stvari da onima na vlasti to ne pada na pamet.

Znanstvenici-poduzetnici zato uporno trube “Srećom moj znanstveni autoritet je neosporan”.

25. prosinca

Neka doktorica iz Respiracijskog centra u KB Dubrava kaže da pacijenti imaju “taj jedan sjaj u očima” zbog “doživljaja blagdana”.

* *Fitati* ili prilagođavati znači nalaziti funkcionalni oblik odn. skup parametara funkcije koja najbolje odgovara eksperimentalnim podacima. Najjednostavniji fit je pravac gdje se kroz skup izmjerenih točaka $\{x\}$ provlači funkcija $f(x)=ax+b$, i to tako da odstupanje funkcije f od izmjerenih podataka bude minimalno. Parametre a i b nazivamo parametrima te prilagodbe ili *fita*.

2021

4. siječnja

Zašto je “predviđanje” potresa kazneno djelo, a prenošenje poruka neraspadnutih svetaca školskoj djeci nije?

15. siječnja

Naslikavanje političara i javnih osoba koje se cijepe postalo je anti-promocija cijepjenja. Po kojem je kriteriju prva dama, Sanja Musić Milanović dobila cjepivo? Po tome što priprema super-nutritivne sendviče oboljelima od korone i objašnjava im da im nije zdravo ako debeli i siromašni završe na respiratoru?

Istovremeno, teški plućni bolesnici i najugroženije skupine, kao ni njihovi liječnici, nemaju pojma kad će cjepivo stići, a kamoli koje će cjepivo dobiti. Isti ti koji se sad cijepe objašnjavaju svekolikom puku da je to posve svejedno, iako su oni ugrabili svoju dozu, a vama kako bude, bitno je samo da vi budete hrabri!

Hrabri za što, kad nikakvog pa ni najgoreg cjepiva ovdje kod nas nema?

21. siječnja

Nije li šokantno da su ugovori EU s proizvođačima cjepiva tajni? Pandemija ne vodi u novo normalno nego u još gore staro normalno.

25. siječnja

Iz Europske Unije se, kao, čude gdje su sve one silne milijarde dolara koje su utovarili u farmaceutsku industriju potpisujući s njom tajne ugovore i zašto nema cjepiva.

Kako gdje su? Pa potrošene na poker i dijamante, zašto glumite gljive?

26. siječnja

Koliko vam moramo platiti da sjebete *Netscape*?

- Bill Gates, u mailu nakon sastanka s menadžerima AOL-a

Oni mlađi se možda ne sjećaju *Netscapea* koji je bio najpopularniji pretraživač sve dok ga Bill Gates nije uništio gurajući svoj *Internet Explorer* u instalacijama *Windowsa* i radeći sve da natovari probleme *Netscape*

korisnicima s *Windowsima*.

Treba se ponekad prisjetiti tko su filantropi i moralne vertikale današnjice.

29. siječnja

Kad Europska komisija ubuduće bude uvjetovala dobivanje sredstava za istraživanje sudjelovanjem nekog “biznisa” u projektu – najbolje s rubova EU, gdje su neki socijalistički divljaci pa kad oni pokrenu privatni znanstveni biznis to izgleda super politički korektno na projektu makar je i totalni *fake* – neka se sjeti koliko joj je takva znanstvena, “patentna” i “biznis” politika koristila sad kad tumara u potrazi za cjepivima.

29. siječnja

U nedostatku lijekova i cjepiva, trebalo bi zamoliti doktora Lauca da svima isprinta biološku dob.

3. veljače

Virusi i njihovi pipci

Znanost je danas nažalost dobrim dijelom foliranje i PR.

Mi smo izolirali pipak nove varijante virusa, i stvarno je kvrgav, može biti da se bolje ubacuje u rupu nego onaj što ima kvrgu na drugom mjestu.

Mi smo našli razne molekule koje bi mogle blokirati pipak, samo nam dajte milijune da sve to još ispipamo.

Mi smo rastezali pipak virusa, i ova varijanta ima pipak koji se rasteže drukčije, to je od velike važnosti za zaraznost virusa.

Sve se to naravno radi zbog privlačenja milijuna milijuna sredstava, u kombinaciji s objavljivanjem o pipcima u najprestižnijim svjetskim časopisima s najprestižnijim svjetskim urednicima koji naplaćuju najprestižniju cijenu po članku na svijetu. Koju plaćaju oni koji imaju milijune milijuna. A te milijune dobivaju od agencija kojima su urednici i znanstvenici rekli da je to

s pipcima stvarno užasno važno, a to su potvrdili i drugi znanstvenici, pogotovo oni koji bi mogli sa strane uloviti nešto od tih milijuna. A ako i ne ulove, dobro će doći i njima da se tu troši para jer i oni sami “istražuju” pipke. Točnije bi zapravo bilo reći da privlače sredstva za istraživanje pipaka. Tu je naravno i farmaceutska industrija kojoj godi prestiž naj-naj znanosti i uglednih znanstvenih tijela, časopisa i akademija. Sveučilište u Oxfordu je to, nema veze što cjepiva ne valjaju. Bitno je da se naručuju u milijunima milijuna.

Tako je znanost postala kao i burza – mešetarenje na očekivanjima i bacanje milijuna milijuna u PR i reklamu, povodjenje za trendovima i onime u što drugi ulažu. Vrag sere na veliku hrpu i tako proizvodi kriterije koji se umnažaju kao samoispunjujuće proročanstvo. Kao i burzovni baloni. Znanstveni burzovni baloni s člancima, citatima i privučenim sredstvima.

Nakon sveg tog mudrog odlučivanja što treba financirati, vođenog financijskim kriterijima i već uloženim novcem, privlačenjem sredstava i tako to, imamo Europu koja pita Ruse da joj prodaju cjepivo. I to poslije milijuna milijuna uloženih u najbolje znanstvenike koji proizvode lijekove za rak i viruse, svakih nekoliko godina ispočetka.

Kad pribavljanje dodatnih sredstava postane kvalitativnim kriterijem neke znanosti, zakazat će onaj kome ta sredstva uopće ne trebaju, jer je dovoljna glava koja misli. Jedan mali humanistički znanstveni institut koji košta jedva nešto više od jednog profesora i njegovih asistenata [...] mora zbog toga biti zatvoren iz financijskih razloga; onih nekoliko stotina milijuna eura što za loše planirani tehnološki institut onako usput biva bačeno u vjetar ne privlače, naprotiv, nikakvu daljnju pozornost.

- Konrad Paul Liessmann, *Teorija neobrazovanosti*

3. veljače

Samo u novoj Gloriji: “Sanja Musić Milanović cijepi po Banovini. Oduševila je lakom rukom!”

4. veljače

Postoje ljudi koji za novac pišu tuđe diplomske, magistarske pa čak i

doktorske radove, što kod nas uopće nije ni problem s obzirom na to tko sve daje doktorate. Donekle je iznenađujuće da većina tih ljudi nema ni velikog znanja, a ni inteligencije.

Najinteligentniji od njih, ipak, preziru obrazovni sustav, javne institucije, a pogotovo politiku jer dobro znaju kome su sve radove napisali.

9. veljače

Najveće lopine mogu se naći po etičkim povjerenstvima.

10. veljače

Nije, dakle, bitno što studentima predaju plagijatori i neznalice, iako ovjereni izvrsnici, što su počasne doktorate podijelili čovićima i sličnima, što dolaze i izabiru se u zvanja po babi, kumovima i stričevima, što održavaju smjerove koji imaju samo ime, a zapravo nikoga tko bi mogao i htio nešto smisleno na njima predavati, što začas založe diplomu i mišljenje ako se ukaže kakva profitabilna prilika. Nije bitno ni što su im fakulteti postali poligoni za korupciju, ucjene, maltretiranje i izživljavanje, na kojima najbolje profitiraju psihopati dobro uvezani u crkvene, akademske i političke hijerarhije i dobro upoznati s prljavštinama svih vrsta.

Ništa od toga nije, dakle, bitno, bitno je samo da im rektor Boras ne može održati ugled.

Koji ugled?

12. veljače

Alemka Markotić je posve tipična hrvatska znanstvenica-svetica. Priča li priča o sojevima, proteinima i receptorima, a onda završi s time da je misa koju je pročitala pred zagrebačkom katedralom "bitna za cijelo čovječanstvo". Zato je i izgradila kapelicu u Zaraznoj.

13. veljače

Je li i danas neki naš vrhunski svjetski znanstvenik rekao da nema sukoba između vjere i znanosti?

15. veljače

Ako ništa drugo, pandemija je barem jasno pokazala kakvi se notorni

glupani i poltroni nalaze na ključnim pozicijama ovog društva.

15. veljače

Zamišljam kako je zaposleniku Zarazne koji nije katolik, ne voli kape-lice u javnim institucijama, a svakodnevno čuje čavrljanje svoje ravnateljice i njenog zamjenika, predsjednika Hrvatskog katoličkog liječničkog društva. Ravnateljica, inače dobra prijateljica kardinala, uz kavicu sa svojim zamjenikom komentira, upadljivo glasno, tako da je svi čuju, kako su joj ugledni pravni stručnjaci rekli da nije problem ako se tko cijepio preko reda, nego ako je to netko priopćio medijima i da će zato biti kažnjen, ako ne na ovom, a onda sigurno na onom svijetu, pogotovo ako svakodnevno ne pohodi kape-licu.

15. veljače

Smatram da je jako važno što se akademik Kusić već cijepio jer bi Hrvatska bez njegovog iskustva i pameti bila u velikim poteškoćama!

17. veljače

Zgodno je kako Gordan Lauc sve češće glumi nekakvog otpadnika, borca za istinu o virusu i pandemiji, protivnika lobija, a radi se o tipu koji je namlatio love za svoj privatni laboratorij i to u doba krize, uključujući i projekt koji je od Vlade, kao njen savjetnik, dobio za istraživanje koronavirusa.

17. veljače

Osječka je akademska scena posebno poduzetna u zadnje vrijeme, premda, naravno, nije to ništa značajno drukčije od zagrebačke.

Pa ipak, u Osijeku daju doktorate iz ekonomije uglednim gospodarstvenicima s diplomama s privatnog “sveučilišta” u Banja Luci, u osječkom Genos-u odvija se sjajno znanstveno poduzetništvo, a u Klinici za *ortopediju* (!) Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Osijeku, Specijalnoj bolnici Sv. Katarina (koja je, inače, u Zaboku), možete obaviti brze testove na covid-19. I to naveliko – tamo, naime, pružaju usluge i za “velike tvrtke kao što su Podravka, DM, RTL, Nova TV, Kraš, Ericsson, Kamgrad, sportske saveze, klubove...”

Naša je vlada tu sjajnu poduzetnost i prepoznala pa je i savjetuju vlasnici Genos-a i Sv. Katarine.

Samo se naručite na vrijeme.

18. veljače

Miroslav Radman danas je izjavio da bi on najradije uzeo kinesko cjepivo.

Doduše on je svojedobno prodavao i Čudotvorni Elikzir Mladosti.

21. veljače

Lauc i Primorac žrtvovali su se za Hrvatsku i *svojim* su novcem financirali serološko istraživanje.

23. veljače

Bitno je da se na vrijeme cijepi prva dama Musić Milanović, a devedesetogodišnjaci neka čekaju u redu satima. Stojeći.

27. veljače

- Koje vrline mora imati liječnik?
- Jednom riječju izvrsnost.

- iz intervjua doc. dr. Krunoslava Capaka, danas

27. veljače

Cijepite se, mislite na druge

Koliko je Europa jadna i nesposobna najbolje govori to da je nekoliko farmaceutskih kompanija, od kojih su neke sitne privatne kompanijice, drži u šaci. Trojica-četvorica zbog svog interesa drže stotine milijuna Europljana u šaci i preprodaju cjepivo po petnaest puta većoj cijeni od one koju su ugovorili s potpuno nesposobnim europskim birokratima.

U ovoj se pandemiji dobro vidi značenje tog koncepta privatnog enterprajza i profita o čijem se oporezivanju govori tek iz pristojnosti, a koji EU svesrdno podupire. Ne samo da podupire, nego i izravno financira. Koliko je samo javnog novca već bačeno u te farmaceutske kompanije koje se prikače gdje god ima kakve pinke, a EU to i potiče jer tvrdi da tako potiče “partnerstvo javne znanosti i gospodarstva”? I još i ukida svoju znanost ako nije uspješna u povezivanju s tim krvopijama, ako ima “loše pokazatelje utjecaja” i “ne privlači sredstva”. A onda na ovim prostorima, to ponovljeno laprdaju već desetljećima budaletine koji ništa ne razumiju i isti model primjenjuju

u groznim inkarnacijama financirajući “znanstvene kompanije” koje vam gataju iz uzorka krvi. Znanost i gospodarstvo hrvatske vrste, skoro kao u EU, a usput curi na sve strane u proročke džepove.

Zar je nemoguće zamisliti da je na europskom nivou u proteklih godinu dana izgrađena potrebna infrastruktura i pokrenuta masovna proizvodnja cjepiva, koja se u realnom vremenu osvježavaju varijantama virusa koje se otkrivaju po svijetu? Zar je nemoguće zamisliti da se svaka ta varijanta cjepiva provjeri i testira u kratkom vremenu i odmah distribuira posvuda po EU? Zar je nemoguće zamisliti da se skupljaju brze povratne informacije o učinkovitosti cjepiva i opasnim nuspojavama te da se prema tome proces proizvodnje direktno prilagođava? Ili umjesto toga treba angažirati skupe odvjetnike koji će neuspješno pokušavati utjerati loše cjepivo od one dvojice “koji biciklima dolaze na posao” i kojima se svi trebamo diviti? EU je zapravo potpuno nesposobna tvorevina koja jedino što zna dobro raditi je mlatiti migrante na svojim granicama i to zahvaljujući pandurima iz provincije.

A te su provincije još jadrnije od velike Europe. U tim su provincijama svoju znanost i farmaciju odavno uništili jer je raznim prorocima tako odgovaralo zato što su nanjušili da mogu dobiti dobar postotak od love koju su umjesto u znanost utovarili u privatnu štedionicu. Novo je to vrijeme, ostavimo socijalistički mentalitet iza sebe, danas je dobar posao negdje drugdje, tako kažu oni koji iznajmljuju ljude. U toj se provinciji na “naše vrhunske znanstvenike u inozemstvu” gleda kao na mesije, a oni se ovdje i ukazuju kao mesije, uglavnom da ispucaju sitne privatne frustracije na domaćem terenu. Ili da objave kako su po sedmi put otkrili lijek protiv raka pluća pa ga usput i testiraju u nekoj jadrnoj hrvatskoj bolnici s jadrnim pacijentima za sitne pare. Ili da pokrenu neku menadžersku školicu zato “da pridonesu razvoju Hrvatske” i koja će se “isplatiti svima, pogotovo ako žele raditi vani”. Istovremeno se domaća znanost godinama uništava, a lova cucla posvuda kako odgovara onima pri raznim pipama i u uglednom akademskom klubu gdje su mudre sijede glave koje najbolje znaju što i kako treba. Umjesto sveučilišta i znanosti imamo ugledni cirkus. S klaunima u togama i lancima oko vrata koji sanjaju 11000 kuna mjesečnog dodatka na mirovinu kad zasjednu u Akademiju. Zato su se borili. Noktima i zubima.

Cijepite se, mislite na druge. I taj je glupi slogan plaćen vašim novcem – 188000 kuna.

10. ožujka

Dobio sam nekoliko e-mailova povodom pisma [o kvarnom i koruptivnom djelovanju Hrvatske zaklade za znanost] koje sam 15. veljače napisao ministru Fuchsu u kojima me znanstvenici podržavaju (...) no dodaju i da bi tu još svašta trebalo napisati te mi objašnjavaju gdje su još sve problemi koje bih *ja* (...) morao naglasiti.

Ja sam ih lijepo uputio da se svakako javno izjasne po tim problemima koje su uočili, no sudeći po tome kako im je entuzijazam nakon toga naglo splasnuo, nekako mi se čini da od toga ništa biti neće.

15. ožujka

Dragi narode,

ti si ostvario ono što se čekalo osam stoljeća. Tvojoj je generaciji svanulo sunce sanjane države i nijedan život i ljudski vijek nije usporediv s tim povijesnim dosegnućem. Jer, ako tebi i tvojoj djeci nije dobro, to nije ni čudno. Država je mlada i trebat će stoljeća da se ona postavi na svoje noge. I zato ne budite nestrpljivi, jer ono što vi nemate, narode, imat će vaši praunuci. I njihova će država biti još i bolja nego ova. U njoj neće biti korupcije ni cijepjenja preko reda, neće biti dvjesto najbogatijih obitelji ni povlaštenih koji nikad ne idu u zatvor, bez obzira na to kakve zločine počine. Ali za to treba vremena, i mnogo je, nakon osam stoljeća, tražiti da sve to bude u jednom životnom vijeku. Ali stoljeća su pred tobom i tvojim praunucima, narode, stoljeća tvoje države spram kojih je jedan ljudski vijek posve mala žrtva.

Zato dragi narode, nemoj gledati trunčicu u oku svoje države, premijere koji su lopovi, ministre koji su lopovi, gradonačelnike koji uzadoše, suce koji su kumovi, stranačke kabadahije koji love po šumama i dijele plijen u Alibabinoj spilji, stotine kriminalaca koji rade što hoće. Što je sve to, to je jedno veliko ništa u bespućima povijesne zbiljnosti u kojima je i tvoj život jedno veliko ništa.

20. ožujka

Tip napiše “Ponosan što sam Hrvat” pa dobije deset tisuća lajkova.

Tip napiše “Uz Isusa Krista protiv komunista” pa dobije deset tisuća lajkova.

Tip napiše “Maske ubijaju, a koronavirus ne postoji” pa dobije deset tisuća lajkova.

28. ožujka

Ta navala lošeg ukusa, opsesije trivijalnošću i kičem, skoro neživom plastikom, to klicanje lopovima i psihopatima, vidiocima i spasiteljima, ta mahnita plima luđaka i njihovih štovatelja može završiti jedino tragedijom.

4. travnja

Gdje doktorica Alemka danas drži misu?

Ne osjećam se baš dobro pa sam je mislio ići poslušati zbog zdravstvenih razloga.

4. travnja

A kako ljepota često vodi znanstvenike u njihovu radu, to me onda čini i vjernikom.

Kakva sjajna logika našeg znanstvenika-sveca Igora Rudana. Kakvo god da je sumanuto izmotavanje u pitanju, bitno je da na kraju ispadne da si vjernik, to je nadasve korisno u hrvatskim uvjetima.

10. travnja

Umni komentatori koji uporno trube da je Alemka Markotić na početku pandemije bila “prava znanstvenica”, e da bi poslije pala pod politički utjecaj premijera Plenkovića samo dokazuju da im od samog početka ništa nije bilo jasno.

14. travnja

Rekoše večeras na RTL-ovom dnevniku da su o problemima s cjepivima razgovarali “s liječnicom koja je studirala na Oxfordu i Cambridgeu”.

14. travnja

Ideju o domoljublju i znanstvenicima-braniteljima koji hrabro priskaču u pomoć svojim građanima i navijačima nedavno je opet promovirao donekadni predsjedničin savjetnik Nenad Bakić. On je zamjerio nedostatak domoljublja svim onim znanstvenicima-uhljebima koji ne žele svaki dan crtati grafove s maksimumima.

Spomenik Zdenku Petranoviču - Jastrebu, Brod na Kupi, 5. travnja 2021.

S druge strane, tu su i svjetski, a *naši!* znanstvenici, koji nas brane stotinama tisuća citata, a da uistinu ne znaju čitati grafove, imali oni maksimume ili ne, iako preferiraju one koji rastu u beskonačnost. Svejedno, i oni, kao i Bakić, drukaju za domoljublje i ostale fine hrvatske vrijednosti – biskupsko prstenje, akademije, kravate, vina s Bidenove inauguracije i tako to.

Volim poduzetničke domoljubne mesije i hrvatsku znanost, pogotovo kad ima svjetsku potvrdu kvalitete.

15. travnja

Ako Gordana Lauca budu dovoljno dugo pozivali na televiziju, siguran sam da će jednom pogoditi da je pandemiji došao kraj.

17. travnja

Iz njega progovara sotona

Saljani, čini se, revno odlaze na mise iako se mnogi od njih ne slažu s porukama tamošnjeg svećenika, don Tomislava Vlahovića. Taj je čim je stigao u Sali počeo na crkvu vješati zastavu s pozdravom Za dom spremni, a svom stadi stalno objašnjava da korona zapravo ne postoji. Kad dotični počne u crkvi mudrovati o tome, jedan vjernik, član crkvenog zbora, iz protesta počne pjevati. “Evo vidite, iz njega progovara sotona!”, don Tomislav poručuje ostatku pastve.

Tog je mladog popa Crkva polu-tajno maknula od očiju javnosti u Sali nakon što je glumio prometnog policajca i zaustavljao vozače po Perušiću te tvrdio da se nitko tko vjeruje u Isusa ne može zaraziti koronom. Novinaru Jutarnjeg lista koji ga je upitao o njegovom stavu o pandemiji, izjavio je: “Ako vjerujete da korona postoji, ona će vas i stići. Ja i svi vjernici koji vjerujemo u Isusa nismo dobili niti možemo dobiti koronu.”

Iako je čin pobune saljskog pjevača simpatičan, ipak je teško zamisliti nekoga tko redovito odlazi slušati trabunjanja bedastog mladca samo zato što taj ima svećeničku halju. Koliko god da je vjerska identifikacija plitka, ona očito sa sobom nosi i nekakvu vrstu straha i ovisnosti. Kako vjernici mogu svaki dan uporno odlaziti da slušaju ta trabunjanja iako znaju da im svećenik nije posve zdrav? Oni su taoci. A normalna bi država takvo djelovanje (“misu”) progonila kao radnju opasnu po život i zdravlje građana i nadriliječništvo.

18. travnja

Kad ti netko kaže da si “uvrijedio cijelu struku”, zapravo ti želi reći da si povrijedio njegovo visoko mišljenje o sebi kao pripadniku te struke. Struke, na kraju, definira kolektiv i odnosi unutar tog kolektiva, a o tome se svako i može i treba govoriti i grubo i ružno. Pojedinač koji se u to ne uklapa, iako formalno pripada struci, zapravo u nju ne pripada kad se cijela ta struka “vrijeda”. No oni koji uvredu osjećaju, osjećaju je *upravo* zbog tog kolektiva, upravo zbog potrebe za pripadnošću “posvećenima” i “odabranima”, slično kao i najgori malograđani i nacionalisti.

19. travnja

Sveti Igor Rudan kad god ga netko proziva da nema pojma o pojmu, kaže da je on najcitiraniji znanstvenik na svijetu. Pa nisu ti citati katolička beatifikacija, bit je znanosti da svaki put iznova i opet pokažeš da znaš o čemu zboriš!

23. travnja

Citat znanstvenog rada, to je postalo nešto kao lajk na Facebooku, nema koji idiot ih nema u desetinama tisuća.

28. travnja

Kaže Lauc da naš “cijeli javni sektor jako loše funkcionira i da je to ostatak socijalizma koji ne cijeni rad”.

Da javni sektor jako loše funkcionira sasvim je lako potvrditi samo zbrajajući milijune koji su iz javnog sektora otišli u njegovu privatnu firmu da izrađuje bioprogoze s limenim privjescima pride.

28. travnja

Cijeli sam dan danas jako zabrinut zato što ne znam kolika mi je biološka dob.

28. travnja

Zašto netko kod nas konačno ne ispita kako zajedno, u kombinaciji, djeluju Čudotvorni Elikvir Protiv Starenja, Miroslava Radmana i onaj Laucov *ejdž*? Pa to bi nas moglo sve spasiti!

30. travnja

Jedna od stvari o kojoj ćemo ubuduće morati temeljito razmisliti je zašto privodimo i optužujemo onog tipa koji je “predviđao potrese”, a ne privodimo razne lauce, bakiće i rudane.

3. svibnja

Čim Nenad Bakić vidi da netko negdje piše što mu se ne sviđa, on nabaci ideju svojim Facebook sljedbenicima da bi trebali pisati nadređenome dotičnog, kako taj piše u radnom vremenu i to, zamisli, stvari koje se Nenadu nikako ne sviđaju. Volim liberale, pandemijske realiste i vlasnike agencija za iznajmljivanje radnika.

Kod nas riječ “liberal” označava i onoga koji iznajmljuje radnike te prijeti svima koji se usude dignuti glavu u radnom vremenu, a da prije nisu za dopuštenje pitali svog iznajmljivača. Ranije se to zvalo robovlasnik, ali danas je to tako *passé*.

5. svibnja

Zamisli tipa koji cijeli život davi druge o tome koje je filmove gledao i tko je kakav glumac, koje je knjige čitao pa citira najgluplje odlomke iz najglupljih knjiga, kao da to nešto znači. Davi i o polovnim autima, o politici i povijesti, a sve to notorno glupo, tako da se čuje i vidi da baš ništa iz svega toga nije naučio, osim tko je od povijesnih likova izvalio najveću budalaštinu, koju će on pak rado citirati.

Zamisli sad državu u kojoj takav tip postane predsjednik pa s predsjedničkog mjesta davi sve svojim neukusom, dajući usput i epidemiološke savjete, iako o tome nema pojma, kao ni o knjigama koje je pročitao, jer je i to što je čitao krive stvari čitao i trebali su mu odavno isključiti električku.

6. svibnja

Doktorica Dijana Zadravec^o kaže da su neki liječnici iz Klinike za tumore prelijevali sredstva iz javno-zdravstvenog sustava u svoje privatne klinike.

Pa što ona otkriva, toplu vodu? Kome ona to uopće priča i što glumi? Kao da njena stranka, HDZ, nije od samih početaka to radila i poticala, nazivajući takvu rabotu “diversifikacijom”, “javno-privatnim partnerstvom”,

“konkurentnošću”, “medicinskim poduzetništvom”? Isto to je radio i SDP i njegove liječničke perjanice koje tako vole politiku.

Zapravo, neki od najuglednijih članova ovog društva izrasli su upravo na takvim radovima i njima se ponose. A i naš narod ih voli.

7. svibnja

Slušam danas tipa koji laprda koješta o znanosti i vjeri kako kaže da je definicija znanosti da “istražuje naravne uzroke fenomena” i da se svaki znanstvenik “obvezuje” da neće istraživati nadnaravne uzroke fenomena.

Ja se nisam nikad ni na što obvezao, ja naprosto “nadnaravnih” uzroka nigdje vidio nisam. Možda je to zato što nisam išao na vjeronauk.

8. svibnja

Tablice poetske izvrsnosti

Ideja o tome da se pisci i pjesnici vrednuju i financiraju prema tablicama koje pobrojavaju na koliko su festivala bili, koje su nagrade osvojili, koliko su knjiga izdali, tko je o njihovim knjigama napisao recenziju i u kojim novinama i časopisima, služi tome da moć u cijelom tom poslu (a i pare, iako je tu para malo osim ako ne uletite u lektiru) preuzmu “mjeritelji umjetnosti”, odn. kojekakvi “selektori”, urednici, organizatori, članovi žirija, procjenitelji nacionalnog značaja (za lektiru), umne glave koje pišu kritike po zahtjevu i potrebi, izdavači i cijeli taj aparat *oko* samog sadržaja. Uostalom, opće je poznato da za većinu autora ionako nema nikakve pinke u cijelom tom poslu, većina sve te love ode sa strane. Ovo je samo dodatni korak u cijeloj toj radnji i dodatno izmicanje središta prema ljudima koji s poezijom i književnošću uglavnom veze nemaju iako sebi tepaju da se u to razumiju, a tepaju im i oni koji očekuju kakav poetski bod u tablicama i gostovanje na književnim večerima s povelikim težinskim faktorom tablične vrijednosti.

Sve to završava kao carevo novo ruho. Skupe se urednici, kritičari i selektori pa viču kako je carevo novo ruho divno i kako mu godi liniji, iako je tip gol golcat, a trbušina mu se prevalila toliko da se mora izmaknuti unazad dok hoda da održi ravnotežu. Koga je uostalom briga što je i kako je, bitno je da se para vrti.

Potpuno isti proces u znanosti je praktično završen. U znanosti se desetljećima malo razmišlja o sadržaju, a puno o faktorima utjecaja časopisa u kojima su članci objavljeni, broju citata i publikacija unatrag pet godina, broju posjećenih konferencija i održanih predavanja, broju projekata i njihovoj ukupnoj dolarskoj vrijednosti... Tu priču bih mogao nastaviti u nedogled, ali njen je konačni rezultat da se težište u znanosti izmaknulo prema izdavačima (koji ubiru ogroman *javni* novac zbog navodnog prestiža svojih časopisa), urednicima, financijerima, agencijama i zakladama, farmaceutskoj industriji, kojekakvim piskaralima koje nazivaju, a koji i sami sebe nazivaju projektnim menadžerima i menadžerima znanstvenih laboratorija, skribomanima, doktorandovlasnicima, javno-privatnim partnerstvima i privatnim znanstvenim biznisima za gatanje iz kapljice krvi (jer je to poduzetništvo, naravno, i EU to voli skoro kao i HR), a znanost je postala poligon umrežavanja i nekakve gadne sociologije nagrada, časnih društava i akademija, koja nema ništa sa spoznajom. Jednako kao što ni tablice i težinski faktori festivala nemaju ništa s poezijom.

11. svibnja

Brojevi 678 izrečeni su u filmu TRI puta, ako ih zbrojite dobiti ćete 21, ako ih razdvojite dobiti ćete 6-7-8 (jun juli august) a za treći niz neznam što znači – ali saznati ću.

Ova je objava dobila 303 lajka na Facebooku. Riječ je o uvidu poznatog teoretičara, prognozera dinamike raznih prirodnih fenomena i u sekundu točnog vremena idućeg potresa. Matematika je to.

12. svibnja

Pravi znanstvenici i trećerazredni matematičari

“Pravi” znanstvenici su se u ovoj pandemiji našli u prilično nezgodnoj situaciji. Uobičajena je taktika “pravih” znanstvenika, naime, da u situacijama širenja očite laži i krivotvorine ukažu na to da su istraživanja, objavljena u recenziranim znanstvenim radovima, pokazala da se radi o najobičnijoj laži. Što je znanstvenik višeg statusa, to i njegovo ukazivanje na relevantne znanstvene radove ima veću težinu jer čovjek ima potreban pregled i njegova riječ ima akademsku snagu oslikanu projektima, nagradama i članstvima u akademijama (...).

Prava je istina ipak, a nju najbolje znaju upravo ti ugledni znanstvenici – branitelji znanosti i znanstvene metode – da su prestižni, a i svi drugi časopisi već desetljećima zatrpani kojekakvim neprovjerljivim smećem, među kojim ima čak i vrlo uglednog smeća, objavljenog od autora na najuglednijim svjetskim institucijama. Riječ je o člancima koji su objavljeni iz raznih pobuda, od doktoranada koji su htjeli osigurati stalno radno mjesto, od šefova grupa koji su im proglasili kroz prste ili su sve to i poticali ne bi li utovarili i još jednu prestižnu publikaciju (a i trebat će im za iduću prijavu projekta), od bolesnih skribomana koji ih napišu desetak mjesečno, od velikih faca u području koji naprosto svako malo moraju objaviti nešto spektakularno ili im se čini kao da život pokraj njih prolazi. Radi se, dakle, o najobičnijem smeću, koje za razliku od smeća na koje ugledni znanstvenici obično ukazuju, ima podršku znanstvene zajednice, recenzenata, urednika i svih onih koji to smeće redovito citiraju.

U današnjoj situaciji gdje svatko, pa i najgora neznalica, može probati komad tog smeća da podrži svoje sulude tvrdnje, “pravi” znanstvenici bi najradije rekli da se radi o običnom smeću, no u tom bi slučaju morali objasniti kako to da je ono što smatraju smećem smeće, kad je citirano više od njihovih radova, objavljenih u časopisima sličnog ili nižeg ranga? To naši ugledni znanstvenici nikako ne žele, jer je ugled ipak nešto od čega oni žive, pa se tako dovedu u vrlo nezgodnu situaciju da im čak i najobičniji trećerazredni matematičar i biolog astrološkog profila mogu s pravom trljati nos kojekakvim budalaštinama, ništa manjim od onih budalaština koje imaju ugledne potvrde znanstvene zajednice.

12. svibnja

Vidite, grafikon se sastoji od koordinatnog sustava, je li tako? Na apscisi imamo, recimo, vremenske odsječke, a na ordinati imamo brojčane vrijednosti. Sedamdeset treće toliko žrtava, sedamdeset četvrte toliko, sedamdeset pete toliko. E!

- iz filma “Ritam zločina” Zorana Tadića (1981). Tekst izgovara Fabijan (glumi ga Fabijan Šovagović), amaterski statističar koji analizira zločine u Zagrebu.

15. svibnja

Kakva je to točno ideja “eksperimenta” zaražavanja [nekoliko stotina] cijepljenih ljudi koji tulumare [u organizaciji Udruge ugostitelja i Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo]? Što bi to trebalo pokazati i kakve veze taj cirkus uopće ima s dobro definiranim i dizajniranim pokusom? I zašto HZJZ stoji iza toga?

17. svibnja

Kako snobovi kombiniraju mali kapacitet za neovisan sud s apetitom za mišljenje utjecajnih ljudi, njihova će uvjerenja u ogromnoj mjeri biti određena atmosferom koju nameće tisak.

- Alain de Botton, *Status Anxiety*, moj prijevod s engleskog

21. svibnja

Sav onaj novac koji desetljećima uplaćujete Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje nije propao. Od njega su liječnici napravili privatne klinike u kojima se možete liječiti ako im dobro platite.

29. svibnja

MEHANIKA KRVAVICA

Bole me bubrezi
 I povraća mi se
 A bol izbija i na leđa
 Negdje oko srca.
 Oči su mi zažarene i vruće
 Mora biti da je od iščekivanja
 Tijelova.
 Srce ponekad zatreperi,
 Ali znam tu foru,
 Samo se zakašlji ili lupi rukom
 po prsima,
 Ne prejako da se ne ubiješ,
 To sam već svima rekao.
 Pitam se kako visoka temperatura utječe
 Na zgrušavanje krvi

To mi se čini kao
 Posve jednostavan fizikalni podatak
 Većim dijelom neovisan o
 Šiljcima i posebnim proteinima i
 svim tim pizdarijama o kojima govore
 Ovih dana.

Obična mehanika krvavica,
 Ali preumoran sam da uistinu
 Provjerim.*

12. lipnja

Ljudi obiđu cijeli svijet, žive u Švicarskoj, Japanu i Južnoafričkoj Republici godinama, i od sveg tog vremena pričaju samo o glupostima i trivijalnostima, a one koji im kažu da pričaju o glupostima i trivijalnostima nazivaju nezalicama koje nisu vidjele svijeta. Ljudi obiđu cijeli svijet i vrate se još gluplji i zatucaniji nego što su bili kad su otišli.

4. srpnja

Sjetio sam se danas jedne pijanke u studentskim danima, na kojoj je jedan ozbiljni i tada već prilično pijani znanstvenik svečano izjavio, i to pred značajnim brojem svjedoka da sam ja sramota Zagrebačkog sveučilišta. Neki se s njim i danas slažu, a ja sam naučio da je ono što je nekima sramota često stvar kojom se trebaš ponositi.

16. srpnja

Upravo, na prazan želudac, pročitah Bakićev post o tome da bi Hrvatsku u slučaju energetske kolapsa spasio Mate Rimac, kao pravi domoljub, spajanjem svojih baterija za električne automobile da nam svima pomogne.

16. srpnja

Lauc, koji neki dan i opet reče da je pandemija gotova, sad kaže da se virus širi među cijepljenima. Portali sve to uredno prenose.

* Ova je pjesma napisana pod visokom temperaturom, dan ili dva prije nego što ću završiti na hitnom prijemu Vinogradske bolnice. Poslije nekoliko dana, nakon što su me prebacili na odjel hematologije, u bolnici će mi otkriti i rak koštane srži, točnije imat će dovoljno nalaza koji će opravdati sumnju na njega, koja će se kasnije i potvrditi.

18. srpnja

Uobičajena mantra o tome da imamo problema zato što se ljudi informiraju u antivaxerskim grupama na Facebooku umjesto da slušaju znanstvenike i liječnike je naprosto netočna. To što je netko znanstvenik ne znači da uz to nije i teški kreten i da svojim djelovanjem ne uzrokuje štetu. Pogotovo ako mu vlada daje dodatni kredibilitet i financijska sredstva za bajanje.

19. srpnja

Europska komisija namjerava povisiti cijene plina za grijanje za 30% najkasnije do 2026. godine zbog emisija CO₂, a istovremeno u Hrvatskoj namjerava milijardama financirati zelene (zamisli!) Rimčeve projekte koji pravi električne automobile za arapske šeike. Hrvati su u vezi s tim jako sretni jer vole Bugattija i arapske šeike.

19. srpnja

Tko danas išta kaže protiv Mate Rimca, odmah ga se naziva hejterom. Svojedobno je isto bilo s Todorićem i dobro se sjećam bukvice koje su mi očitavali o tome kako Todorić hrani desetke tisuća ljudi, kako se njegov biznis širi i raste, i kako moramo biti sretni što ga imamo.

20. srpnja

Ima li u nas ijednog znanstvenika koji zna nešto reći javnosti, a da ne koristi “produžetke”, “penale”, “autogol”, “kraj utakmice”, “prvo poluvrijeme”, “90 minuta”, “neriješen rezultat” i ostale nebuloze iz “nogometnog rječnika”?

23. srpnja

Tip nabraja kako bi se on cijepio i dva i tri i četiri i pet i šest puta ako je za Hajduka, a novinarka Hrvatske televizije svaki put oduševljeno odobrava.

27. srpnja

Ferguson danas reče da je pandemija (skoro) gotova, a kod nas je Lauc to rekao već nekoliko puta u protekloj godini, znači da je Lauc bio u pravu. Kakav je zapravo samo Lauc vrhunski svjetski vizionar, proglasio je kraj pandemije skoro godinu dana prije Fergusona!

27. srpnja

Jedan od sigurnijih znakova za prepoznavanje malograđanina je to kako se ponosi svojom titulom i koliko se vrijeđa kad se o njegovoj struci

govori loše. Ako je liječnik, nemoj da bi tko slučajno takvome rekao nešto loše o liječnicima i medicini. Liječnici za njega uvijek i općenito moraju biti heroji o kojima svi ovisimo, koji rade od jutra do mraka i koji nas sve spašavaju od sigurne smrti. U takvoj lažnoj slici cijele discipline o kojoj se govori samo u superlativima, on nalazi podlogu za svoju individualnu važnost, gradi svoj identitet na pripadanju posebno važnoj grupi. Stoga svaku kritiku grupe doživljava individualno, kao što navijači ne podnose da netko, pogotovo netko izvana, o njihovom klubu govori loše, upravo zato jer im to narušava identitet.

Jednako je i sa znanstvenicima i mnogim drugim strukama, to više što uživaju veći društveni ugled i prestiž. Njihovo pojedinačno značenje i smisao uvijek ovise o grupi. Njihov identitet ne postoji bez grupe. Zato mnogima od tih ljudi mirovina teško pada. Kad prestanu pripadati grupi iz koje su crpili smisao, često zapadnu u teške krize identiteta koji nikad i nisu izgradili na neovisan način.

5. kolovoza

Na Dan pobjede i domovinske zahvalnosti, Gordan Lauc poručio je da povijest pandemije još nije do kraja ispisana i da o njoj često čitamo kao da srpski mediji pišu o Oluji.

On želi reći da će jednom, kad sve bude gotovo, Lauc i Bakić biti hrvatski osloboditelji kojima ćemo svake godine zahvaljivati što su nas sve spasili. Treba izabrati još samo datum.

5. kolovoza

U situaciji kad se varijante virusa pojavljuju npr. u Indiji, da bi završile kod nas, kad se sva ta varijabilnost propagira kroz populaciju u valovima po cijeloj Zemlji, pulsirajući i pojačavajući se, sudarajući se s cjepivima i postojećim imunitetom i zaobilazeći ga, iskušavajući sve moguće uvjete na najrazličitijim temperaturama i godišnjim dobima, skačući na pse i mačke, vozeći se zrakoplovima i vlakovima, prelazeći granice i tinjajući u najzabitijim mjestima, tip broji zaražene u zemlji od 3.5 milijuna stanovnika, crta grafove sa zupcima koji rastu i padaju, “predviđa” rast kad svi vide da raste, a pad kad svi vide da pada, i tvrdi da nas je on sve spasio.

7. kolovoza

Kaže Miljenko Jergović da će “ona vlast koja onemogućiti rad knjižare

Vuković&Runjić u njemu steći ozbiljnog neprijatelja”.

Jergović sve češće zvuči kao pompozni serator, mislim da mu starenje uopće ne godi.

11. kolovoza

Jedan od zanimljivijih fenomena Facebooka su oni čitatelji koji objave redovito lajkaju s plačkom ili zijevkom. Primijetio sam da često kod mene lajkaju s jednim takvim, a negdje na objavi potpuno suprotnog karaktera opet lajkaju s jednim takvim. Samo zijevaju.

12. kolovoza

U današnjem Večernjem listu Igor Rudan predstavlja “ženu koja ima plan za spas Zemlje”.

To je tako tipično za Igora Rudana, on nas samo sve želi spasiti jer je jako dobar čovjek i akademik.

23. kolovoza

Doktor Srića^o je poseban biser, njemu je izvan pameti da netko u javnosti fotografira *ugledne* znanstvenike i liječnike i to *ugledni* ponavlja nekoliko puta (npr. “ugledni i priznati, uključujući i mene”).

Znači da nisu *ugledni* uključujući i njega, onda bi valjda bilo OK?

U nama je samo ljubav za ljude i istina

- nije John Lennon nego Saša Srića

26. kolovoza

Tip koji uporno predviđa prošlost pandemije i proziva sve uhljebe koji ne rade to isto tvrdi da je predviđao važne stvari, a ponekad i griješio. To je isto kao kad tip koji uporno “predviđa” hoće li u bacanju novčića pasti pismo ili glava kaže da je “ponekad griješio”, ali da je ona najvažnija bacanja točno predvidio.

27. kolovoza

Društvo koje bi se trebalo pridržavati zakona proizišlih sa znanstvene akademije, ne zato što je sâm razumjelo

racionalni karakter tih zakona (u tom slučaju postojanje akademije postalo bi beskorisno), već zato što je to zakonodavstvo, koje proizlazi iz akademije, nametnuto u ime znanosti koju je štovalo bez razumijevanja – takvo bi društvo bilo društvo, ne ljudi, već bezumnih stvorenja. [...] Sigurno bi se i brzo spustilo na najniži stupanj idiotizma.

No postoji još treći razlog koji bi takvu vlast učinio nemogućom – a taj je da bi znanstvena akademija kojoj je povjeren tako reći apsolutni suverenitet, čak i da se sastoji od najistaknutijih ljudi, posve sigurno i vrlo brzo završila u vlastitoj moralnoj i intelektualnoj korupciji. Čak je i danas, kad im je dopušten tek određen broj privilegija, takva povijest svih akademija. Najveći znanstveni genij, od trenutka kad postane akademik, službeno licencirani mudrac, neizbježno propada u tromost. On gubi svoju spontanost, svoju revolucionarnu hrabrost i onu izazivačku i divlju energiju karakterističnu za najveće genije, koja uvijek pokušava srušiti stare, teturajuće svjetove i postaviti temelje novim. Ono pak što gubi u snazi misli nesumnjivo dobiva na pristojnosti, u koristoljubivoj i praktičnoj mudrosti. Jednom riječju, postaje korumpiran.

Karakteristika privilegije i svakog privilegiranog položaja je da ubija umove i srca ljudi. Privilegirani čovjek, bilo politički ili ekonomski, čovjek je izopačen srcem i umom. Taj društveni zakon ne priznaje iznimke i primjenjiv je na čitave nacije kao i na klase, korporacije i pojedince. [...]

Znanstvena organizacija kojoj bi bilo povjerenno upravljanje društvom uskoro bi završila tako da se više uopće ne bi posvećivala znanosti, nego sasvim drugoj stvari, a ta bi stvar, kao i u slučaju svih uspostavljenih ovlasti, bila njezino vlastito perpetuiranje, time što bi društvo povjerenno svojoj skrbi činila sve glupljim i koje bi stoga sve više imalo potrebu za njenim upravljanjem i usmjeravanjem.

28. kolovoza

Bunt protiv najslabijih

Ima u tom navodnom buntu protiv maski i cjepiva nečeg strahovito iritantnog, iako protiv bunta u principu ništa nemam. Imam, ipak, ako i nije pravi bunt jer nije usmjeren protiv onih s privilegijama nego često protiv najnemoćnijih ljudi, protiv blagajnice kojoj tip pokaže golu guzicu jer ga je zamolila da stavi masku, protiv kupca koji je plućni bolesnik i koji je zamolio jednu drugu blagajnicu da stavi masku, a ova mudro odgovara da to nije potrebno jer je cijepljena. Protiv pacijentice s rakom koju primaju necijepljena sestra i necijepljeni liječnik. Protiv djeteta s dijabetesom u razredu jer roditelji druge djece kažu da treba ostate doma, umjesto da njihova djeca budu inkomodirana. Protiv starih i bolesnih koji bi “ionako umrli, s covidom ili bez njega”.

Ljudi su često bedasti, a i zli, i tako slijepo lajkaju “bunt” nekakvog bogatog mešetara koji si je umislio da zna što su biologija, fizika, matematika i epidemiologija pa nešto kao računa, istovremeno uporno ponavljajući kako je u milosti vlade i kako su vladajući na njegovoj liniji. On je, na kraju, bio i predsjedničini savjetnik, takvi su poznati bundžije protiv onih pri moći.

Ima u tom buntu nečeg neljudskog i temeljito zlog, zato što namjerno ne vodi računa o bližnjem i o pravilima, slično kao što bi bilo temeljito zlo ne zaustaviti automobil na crvenom svjetlu pred pješačkim prijelazom jer je to tvoj bunt protiv lošeg prometa u gradu ili zato što si pročitao na nekom portalu da semafori ne smanjuju smrtnost pješaka u prometu.

29. kolovoza

Stvar slobode

Ovi koji su zadnjih dana naglo postali zabrinuti za svoje sugrađane koji umiru od raka i srčanih bolesti, mnogo više nego od nekakvog bezveznog covida, galame zbog toga i opet isključivo zbog sebičnosti. Bolesnici koji umiru od raka i od srčanih bolesti su nadasve pogodni, zbog takvih se oni ne moraju inkomodirati, ne moraju nositi maske i pokazivati nekakve iskaznice. Neka umru negdje daleko od njihovih očiju kao što su umirali i dosad. Neka umru u nekakvom raspadnutom bolničkom odjelu s lošim liječnicima, koji je takav upravo zbog onih hrabrih predvodnika

anti-covidskog “slobodarskog” bunta, mešetara koji uporno inzistiraju na uhljebima i iznajmljivanju ljudi i usluga. Takvi se najviše brinu za oboljele od raka.

Uostalom, sami su si krivi, pogledaj ih kako su debeli, sami su si krivi, pogledaj ih kako su stari i jadni, ionako bi umrli prije ili kasnije. I zašto bi se netko uopće inkomodirao nekakvom maskom ili ograničenjem zbog njih, sačuvaj bože, to je stvar slobode!

3. rujna

Kaže pater Perica ”ako se bojimo islama onda ne cijenimo ni svoju vjeru”.

Ja se bojim svih vjera, a ni pater Perica mi nije simpa.

6. rujna

Doktorica Zoldoš, partnerica savjetnika Lauca, kaže da “smo se našli u svijetu gdje moramo biti supertolerantni za sve vrste biološki besmislenih, neprirodnih odnosa”. Ideja da su neki odnosi među ljudima “biološki besmisleni” i “neprirodni” jedna je od tipičnih ideja s kojima započinju fašizmi.

Ovo bi ipak mogao biti tek jedan modni i cirkuski fašizam jer je doktorica vrlo sretna sa svojim prirodnim i biološki smislenim tijelom “koje u pedesetima izgleda kao i u dvadesetima”, što joj je biološka dob, prema proračunima njenog partnera, savjetnika Lauca.

7. rujna

Najdraži su mi ipak fini hrvatski građani kojima su Lauci bili mudri i ugledni profesori i svjetski znanstvenici sve dok gospođu Lauc, zapravo profesoricu Vlatku Zoldoš, nisu vidjeli u bikiniju. A ona sva njihova ranija laprdanja smatrali su nadasve uglednim i profesorskim, tek ih je bikini pokolebao.

8. rujna

Treba se prisjetiti da je onaj tip što je donedavno predviđao točan sat i minutu potresa imao i više sljedbenika od prognozera Bakića, koji su jednako pljeskali i odobravali svakoj njegovoj sjajnoj i nadasve točnoj prognozi.

8. rujna

Dvije tisuće trinaeste godine Gordan Lauc prijetio je Slobodanu Vukičeviću da će ga tužiti zbog narušavanja ugleda i časti jer se prepoznao u karakterizaciji “lažov i blefer” koju je Vukičević upotrijebio za njegovu vrstu znanosti i projekte na kojima je sudjelovao.

Dvije tisuće šesnaeste godine, Lauc i akademik Vukičević zajedno, s još desetak drugih izvršnika, tužili su pomoćnika ministra Šustara koji se usudio propitivati proceduru po kojoj su ta dvojica izvršnih dobila projekte znanstvenih centara izvrsnosti.

Iz ove se povijesne crtice može zaključiti:

- da Gordan Lauc non-stop prijeti tužbama unaokolo.
- da su ugledni hrvatski znanstvenici ljudi u koje se čovjek uistinu može pouzdati, da danas jedan drugoga naziva lažovom i šarlatanom, a sutra zajedno tuže one koji propituju njihovu izvrsnost, a pogotovo novac koji im je za nju dodijeljen.

14. rujna

Zašto se u Hrvatskoj, a i šire, ljudi koji navodno ozbiljno govore o novcu doživljavaju kao pametni, čak i kad su notorni glupani?

16. rujna

Zašto učiteljicu Jug koja potpaljuje prosvjede roditelja u Krapinskim Toplicama prijavljuju policiji zbog objava na Facebooku i mailova koje njeni sljedbenici šalju socijalnim radnicima, a Bakića nitko ne prijavljuje policiji kad svoje sljedbenike huška da šalju mailove poslodavcima javnih znanstvenika?

Zašto je Gordan Lauc ugledni savjetnik premijera, a Bernarda Jug besprizorna antimaskerica koja huška roditelje da njihova djeca ne nose maske u školi?

Koja je točno razlika između njih dvoje da jedno zaslužuje prijavu policiji, a drugo projekt za istraživanje koronavirusa koji mu dodjeljuje osobno premijer i to kao savjetniku za isti taj koronavirus?

17. rujna

Divna je naša profesorica Markotić, kako je samo danas poručila svima koji se žele igrati doktora neka si kupe plastični stetoskop i plastična kliješta za vađenje zubi!

Mnogi su pomislili da se taj hrabri istup odnosi na savjetnika Vlade, Gordana Lauca, koji je već dugo inspiracija antimaskerima i koji daje doktor-ske preporuke o tome što bi djeca trebala raditi u školama.

Ja ipak nekako sumnjam u to jer je doktorica Markotić koautorica sa znanstvenikom Laucom i doktorom Primorcem na članku “Fighting covid-19 with water” (!). U tom se članku na sva usta objašnjavaju glikani i vlaga i sluznica i ono već kako to ide s glikanima, koji su jako jako važni za sve, a jedina slika u tom članku je naš divni Dubrovnik (iz Wikipedije) čiji zidovi predstavljaju mukoznu barijeru! To je baš divno i domoljubno, a i nogometno, kako to već profesorica Markotić voli.

Članak je objavljen u lipnju prošle godine i to u časopisu Journal of Global Health kojemu je glavni urednik akademik Igor Rudan, također savjetnik Vlade, kao i Lauc i Primorac, a u uredničkom vijeću časopisa je i doktor Ozren Polašek, također savjetnik Vlade.

Gdje su ta divna vremena kad su naši najveći znanstvenici i savjetnici zajedno objavljivali i radili na dobrobiti svih nas, zašto mi Hrvati nikako ne možemo, a da ne radimo jedni protiv drugih i to u ovako divnoj zemlji s Dubrovnikom (iz Wikipedije) koji predstavlja sluznicu u znanstvenom časopisu?!

19. rujna

Matematičko šibicarenje

Zamislimo igru u kojoj vam netko da niz brojeva, vrijednosti nečega po danima, recimo dnevnog broja novooboljelih od koronavirusa u nekoj zemlji, ili visine dječaka iz mjeseca u mjesec. Taj netko vas nakon toga upita kolika bi vrijednost tog niza mogla biti u narednom periodu, tj. koliko bi npr. dječak mogao narasti u iduća tri mjeseca ili koliki bi broj novozaraženih mogao biti u idućih nekoliko dana.

Pretpostavimo da je niz vrijednosti opisan nekakvom *funkcijom*, $f(x)$, koja u svakoj vremenskoj točki (danu, mjesecu, ...) x daje vrijednost $f(x)$, odn. broj zaraženih ili visinu ili što nas već u konkretnoj situaciji zanima. Svi oni koji su imali kakvu-takvu matematiku na studiju sjetit će se *Taylorovog razvoja* (ne bojte se velikih riječi, kako se nešto naziva nije previše važno) koji kaže da se *bilo koja** funkcija f može jednostavno i približno zapisati oko neke točke a kao

$$f(x) = f(a) + f'(a)(x-a),$$

gdje je x neki vremenski trenutak, npr. idući mjesec u rastu dječaka ili prekosutra u tijeku pandemije, a $f(x)$ vrijednost funkcije u toj točki, odn. visina dječaka idući mjesec ili broj novooboljelih od korone prekosutra. Točku a nazivamo točkom oko koje se funkcija razvija u red, a mogli bismo je nazvati i *točkom fiksacije*. “Magični” broj koji vam za taj zapis treba je

$$f'(a)$$

koji se naziva *prva derivacija* funkcije u točki a . Prvu derivaciju je pak lako izračunati iz niza podataka koji ste dobili, odn. iz *ponašanja niza poznatih vrijednosti u prošlosti*. Prva derivacija je zapravo (linearizirani) *trend rasta* ili pada funkcije.

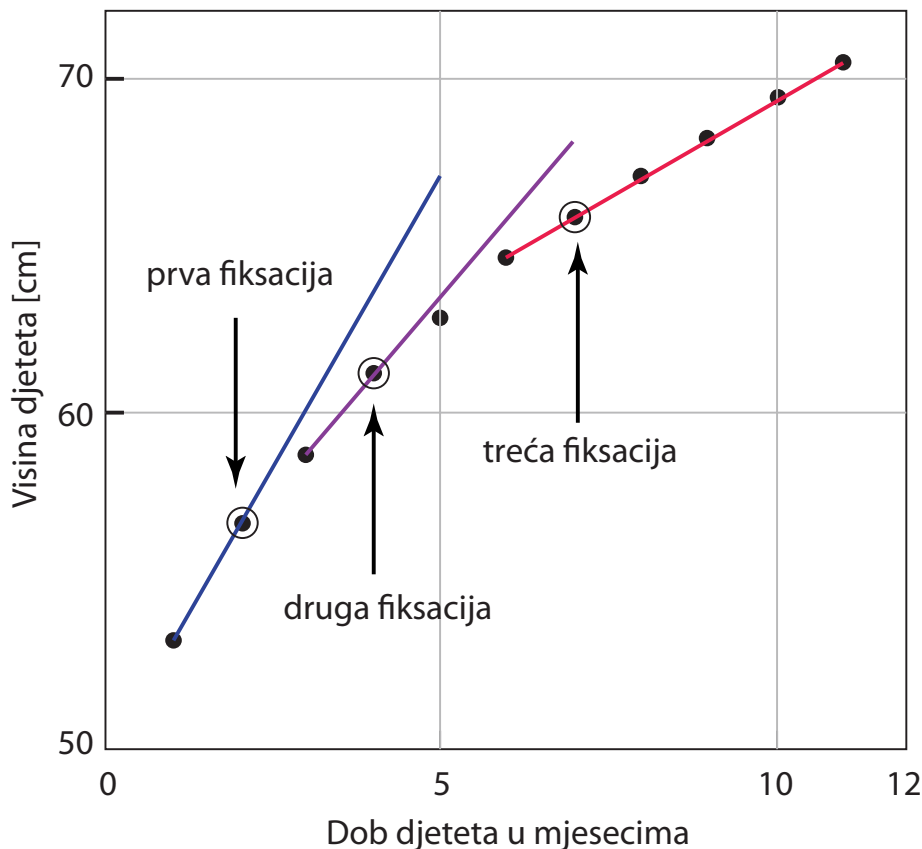
Idemo sve to malo konkretizirati. Recimo da mjerimo visinu bebe nakon njenog rođenja (zapravo bi za bebe bolje bilo reći da mjerimo dužinu) i neka je ona nakon prvog mjeseca bila 53.2 cm, a nakon drugog mjeseca 56.6 cm. Kolika će biti visina bebe nakon trećeg mjeseca?

Primjenjujući Taylorov razvoj na visinu bebe, možemo zapisati

$$f(3) = f(2) + f'(2)(3-2),$$

gdje je $f(3)$ [nepoznata] visina bebe nakon tri mjeseca, $f(2)$ visina bebe

* Za one koji glume matematičke eksperte, ovo “bilo koja” funkcija je skaredno zato što postoje patološke funkcije koje nemaju Taylorov razvoj ili imaju razvoj koji se patološki ponaša. Takve funkcije ne nalazimo u analizi mjerenja prirodnih fenomena, a svakako ih ne nalazimo u mjerenjima rasta organizama ili broja zaraženih.

Slika 1: Na y-osi prikazana su mjerenja visine djeteta (kružići) ovisno o njegovoj dobi (na x-osi). Pune linije prikazuju tri različita Taylorova razvoja, a zaokruženi kružići točke fiksacije tih razvoja, kako je i označeno strelicama.

nakon dva mjeseca, a $f'(2)$ prva derivacija visine bebe, odn. njen trend rasta izračunat nakon dva mjeseca starosti. Ovaj se broj može jednostavno izračunati iz poznatih vrijednosti visine nakon prvog i drugog mjeseca starosti i to kao

$$f'(2) = [f(2) - f(1)] / (2 - 1)$$

što daje $f'(2) = (56.6 \text{ cm} - 53.2 \text{ cm}) / [1 \text{ mjesec}] = 3.4 \text{ cm/mjesec}$. Ovo je zapravo *trend rasta* visine bebe izračunat na osnovi vrijednosti visine nakon prvog i drugog mjeseca života i on nam kaže da se čini da beba raste brzinom od 3.4 cm na mjesec (ovo ste i sami mogli izračunati bez ikakve ideje o Taylorovom razvoju funkcije – nakon drugog mjeseca je beba bila viša za 3.4 cm nego nakon prvog mjeseca starosti, što znači da beba raste 3.4 cm na mjesec). Znajući sada trend rasta izračunat nakon dva mjeseca ($a=2$),

to nam omogućuje da “predvidimo” vrijednost visine bebe nakon trećeg mjeseca, i to kao

$$f(3) = 56.6 + 3.4 \cdot 1 = 60 \text{ cm.}$$

Nema u ovome nikakve pameti, pretpostavili smo da će trend rasta visine bebe i u trećem mjesecu biti jednak kao i ranije, tj. da će bebica porasti za još 3.4 cm na godinu do ukupno 60 cm visine. Ovo je “predviđanje” prikazano plavom linijom na slici 1 koja prikazuje pravac izračunat iz dvije točke mjerenja, odn. visina bebice nakon prvog i nakon drugog mjeseca starosti. Kad je prošlo tri mjeseca, bebi smo izmjerili visinu i ustanovili da je ona visoka 58.7 cm, dakle *manje* nego što smo predvidjeli, što znači da je bebica sporije rasla nego u mjesecima ranije. No, pogreška od 1.3 cm i nije tako velika pa bismo mogli inzistirati na našem modelu *fiksiranom nakon dva mjeseca rasta bebice* i potjerati ga i na četvrti mjesec rasta bebice (naprosto slijedimo plavu liniju koja predstavlja “model” fiksiran nakon dva mjeseca rasta). Primjenom Taylorovog razvoja za datum u daljoj budućnosti, za visinu bebice nakon četiri mjeseca dobili bismo

$$f(4) = f(2) + f'(2) \cdot (4-2)$$

$$\text{odn. } f(4) = 56.6 + 3.4 \cdot 2 = 56.6 + 6.8 = 63.4 \text{ cm.}$$

Nema u ovome ni opet ništa pametno – tvrdoglavo inzistiramo na ideji da trend od 3.4 cm godišnjeg rasta opisuje razvoj naše bebice (tj. da je rast opisan plavom linijom) pa će ona za dva mjeseca od zadnjeg mjerenja porasti za 6.8 cm. Pričekamo li da prođe četiri mjeseca i opet izmjerimo visinu bebice dobivamo da je ona 61.1 cm. Sad smo pogriješili još više u svojoj procjeni i to za 2.3 cm, što opet i nije tako loše, no teško bi se moglo reći da smo “pogodili muhu u letu”. No, pretpostavimo da smo tvrdoglavi u svojoj namjeri da koristimo raniju fiksaciju rasta izračunatu nakon dva mjeseca rasta bebice i da je primijenimo na visinu bebice nakon pet mjeseci. Naše bi predviđanje tada bilo:

$$f(5) = f(2) + f'(2) \cdot (5-2),$$

$$\text{odn. } f(5) = 56.6 + 3.4 \cdot 3 = 66.8 \text{ cm.}$$

Dakle, 3.4 cm rasta po mjesecu, nakon tri mjeseca (od drugog mjeseca rasta) to je još 10.2 cm, odn sveukupno $56.6 + 10.2 = 66.8$ cm. No, mjerenje nam daje da je visina bebece nakon pet mjeseci tek 62.8 cm. Ovaj put smo promašili još i više, i to za puna 4 cm visine. Očito je da naš “model” sve slabije radi kako vrijeme odmiče, i to naprosto zato što se trend rasta visine bebece smanjio, tj. bebica sporije raste kako stari. Ovoliko bi odstupanje pokolebalo i najuvjerenijeg prognozera, no ono što bi on mogao učiniti je da naprosto ponovno izračuna *trend* rasta, ali u kasnijoj vremenskoj točki odn. da *fiksira* svoje predviđanje u kasnijem intervalu.

Ako bi odlučio fiksirati “model” nakon četiri mjeseca rasta (tj. sad uzima da je $a=4$ umjesto $a=2$), dobio bi da je novi trend rasta

$$f'(4) = [f(4)-f(3)]/(4-3) = (61.1 - 58.7) / 1 = 2.4 \text{ cm/mjesec},$$

dakle manji nego što je izračunao ranije, a to se jasno vidi iz eksperimentalnih podataka na slici 1, kojima se rast uspoređuje s odmakom vremena. Ovaj bi novi trend rasta naš prognozer onda mogao ubaciti u Taylorov razvoj da dobije

$$f(5) = f(4) + f'(4)*(5-4) = 61.1 + 2.4*1 = 63.5 \text{ cm}$$

Novo “predviđanje” (63.5 cm) puno je bolje od ranijeg predviđanja (66.8 cm) *fiksiranog* u ranijoj točki rasta i promašuje za 0.7 cm umjesto za puna 4 cm visine. Nova je *fiksacija* “modela” (ljubičasta linija na slici) dakle dala točnije predviđanje, no u suštini se radi samo o tome da smo primijetili da se trend rasta bebece smanjuje kako vrijeme odmiče pa samo umjesto ranije procjene od 3.4 cm, na osnovu novijih podataka procijenili da će rast biti tek 2.4 cm mjesečno. Nastavljajući u istom duhu, “prognozer”, na osnovu nove fiksacije, predviđa da će bebica nakon 6 mjeseci biti visoka

$$f(6) = f(4) + f'(4)*(6-4) = 61.1 + 2.4*2 = 65.9 \text{ cm},$$

no mjerenje pokazuje 64.6 cm, dakle prebacio je za 1.3 cm jer trend ili brzina rasta bebece nastavlja uspoređivati kako vrijeme odmiče. Tip je tvrdoglav, i inzistira na novoj fiksaciji (slijedi ljubičasti pravac na slici 1) pa za visinu nakon sedam mjeseci predviđa

$$f(7) = f(4) + f'(4)*(7-4) = 61.1 + 2.4*3 = 68.3 \text{ cm},$$

a mjerenje daje 65.9 cm, odn. puna 2.4 cm manje. U ovom se trenutku naš prognozer opet pokoleba te odluči *ponovno fiksirati "model"*, ovaj put u točki nakon 6 mjeseci rasta, pa izračuna novi trend (prvu derivaciju)

$$f'(6) = [f(6)-f(5)]/(6-5) = (64.6 - 63.5)/1 = 1.1 \text{ cm/mjesec},$$

što znači da je trend (brzina) rasta još manji nego što je ranije, svega 1.1 centimetar mjesečno. Njegova *opetovana fiksacija "modela"* u *kasnijoj vremenskoj točki* bi za visinu nakon sedam mjeseci dala

$$f(7) = f(6) + f'(6)*(7-6) = 64.6 + 1.1*1 = 65.8 \text{ cm},$$

što je ovaj put tek 0.1 cm manje od izmjerene visine bebe. Hej, pa to je odlično, nije baš kao da si pogodio muhu u letu, ali je sasvim pristojno! Naš prognozer s probuđenim optimizmom i nadalje predviđa s *novofiksiranim Taylorovim razvojem* (crvena linija na slici 1) pa tako za visinu nakon osam mjeseci predviđa

$$f(8) = f(6) + f'(6)*(8-6) = 64.6 + 1.1*2 = 66.8 \text{ cm},$$

i nestrpljivo iščekuje da prođe još jedan mjesec rasta djeteta kad izmjeri visinu od 66.9 cm. *Hej, hej!* Pa to je *brutalno*, idemo dalje! Za visinu nakon devet mjeseci dobiva

$$f(9) = f(6) + f'(6)*(9-6) = 64.6 + 1.1*3 = 67.9 \text{ cm},$$

dok mjerenje visine djeteta nakon devet mjeseci daje 68.0 cm. *Hej, hej, hej!* Pa to je fantastično, pogodio je muhu u letu, puna *tri mjeseca nakon fiksacije* svog "modela rasta", on i dalje promašuje za jedva 0.1 cm, idemo dalje. Nakon deset mjeseci, sve sigurniji prognozer predviđa da će dijete biti visoko

$$f(10) = f(6) + f'(6)*(10-6) = 64.6 + 1.1*4 = 69.0 \text{ cm},$$

dok mjerenje daje 69.2 cm. Odlično! Promašio je samo za dva milimetra, no njemu je sad sve jasno, jer on *već od šestog mjeseca* zna kolika će biti visina djeteta nakon devet mjeseci i s novostečenom odlučnošću za jedanaesti mjesec predviđa $f(11) = 70.1$ cm (ovo izračunajte sami, sad je sve već valjda potpuno jasno), dok mjerenje daje *upravo* 70.1 cm. Naš prognozer trijumfira

i za sebe počinje tvrditi da je ekspert za rast djece.

No, svatko tko je do ovdje pratio argument može zaključiti da je “prognozer” zapravo najobičniji prevarant jer koristi elementarnu matematiku ekstrapolacije za “predviđanje budućnosti”. On time može oduševiti jedino one koji ne znaju mnogo ni o geometriji (tj. povlačenju pravca kroz dvije točke) niti o matematici te im se može učiniti da čovjek uistinu nešto predviđa. Sve što on u stvari radi je najobičnija *ekstrapolacija trenda rasta* funkcije i to iz podataka o proteklom rastu koji su mu dostupni. No, naš ekspert zapravo *nema pojma kako beba raste* niti zašto je rani rast bebe, u prva dva-tri mjeseca bio brži nego kasniji rast, nakon šest-sedam mjeseci rasta. On nema pojma o biologiji, metabolizmu, hormonima, pubertetu, razlici između muške i ženske djece, ni o čemu nema pojma, on zna tek malo jeftine matematike kojom vara naivne roditelje. Ne samo to, *on čak ne može reći ni hoće li se rast djeteta zaustaviti i kad bi to moglo biti* jer ne zna zapravo ništa osim elementarne matematike.

Ključno je za “kvalitetu” njegove “prognoze” da *nanovo fiksira “model”* kad god primijeti da se trend rasta promijenio. U ovom primjeru prognozer je to radio *tri puta*, no najlošije je prošao s prvom fiksacijom kad se *trend rasta naglo usporavao*. Da je bio tvrdoglav, i ostao pri prvoj fiksaciji, za visinu djeteta nakon jedanaest mjeseci bi dobio $f(11) = f(2) + f'(2) \cdot (11-2) = 56.6 + 3.4 \cdot 9 = 87.2$ cm, tj pogriješio bi za punih 17.1 cm! No, naš je matematičar pravodobnim *ponovnom fiksacijama “modela”* poboljšavao svoja “predviđanja”, a nakon šest mjeseci dobio odlične rezultate i “predvidio rast” vrlo, vrlo točno u idućih pet mjeseci! Zašto? Zato što se trend rasta **nije uopće promijenio** u tih pet mjeseci (kažemo da je funkcija približno linearna), iako naš prognozer nema pojma *zašto*, jer on zapravo ništa ne zna ni o djeci ni o rastu organizama ni o biologiji, *on zna tek malo elementarne matematike kojom hipnotizira naivne roditelje* koji bi jako htjeli znati koliko će njihovo dijete porasti. On mudro drži fige da se nepromjenljiva stopa rasta nastavi i u budućnosti kako bi njegova predviđanja s ranom fiksacijom bila točna, iako nema blage veze hoće li tako uistinu i biti. Zapravo, sam fizikalni (stvarnosni) sadržaj točaka za njega je potpuno irelevantan, i njegov se “model” podjednako može odnositi na temperaturu kade napunjene vodom ili nagib kosog tornja u Pisi. Kad tvrdi da o bilo kojem o tih fenomena nešto sa sigurnošću zna on zapravo postaje najobičniji **matematički iluzionist** i šibicar.

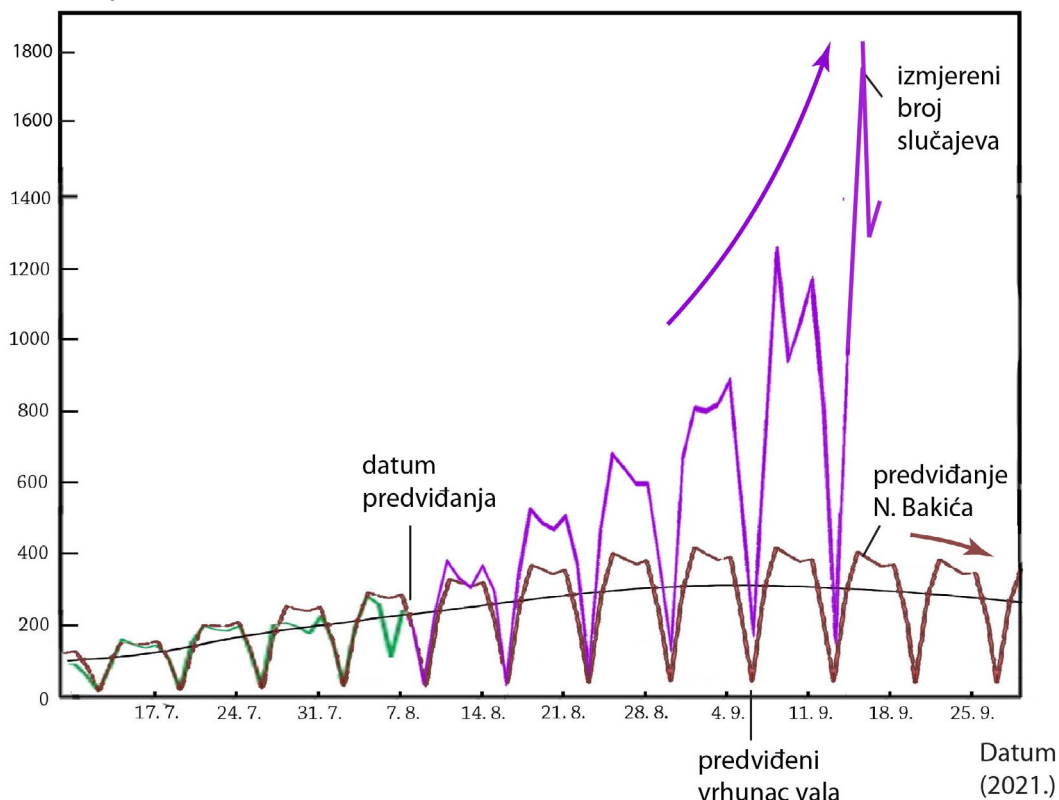
Za one koji žele znati više:

Ekstrapolacija funkcije može se izvoditi mnogo, mnogo kompleksnije od primjera koji sam dao, što može biti primjerenije konkretnom problemu i davati bolje ocjene. Mogu se računati više derivacije, može se pogađati oblik funkcije pa to pogađanje iskoristiti za bolju ekstrapolaciju (fizičari to obično zovu *fitanjem*), može se u Taylorov red razvijati logaritama funkcije (to bi moglo biti pogotovo korisno u uzlaznom dijelu pandemijske krivulje), mogu se formulirati brojna unaprijeđena predviđanja, no za svako od njih je karakteristično da *nemamo pojma kako će ono opisivati budućnost i koliko će dugo predviđanja biti pouzdana*, jer nemamo pojma o fizici ili biologiji fenomena koji opisujemo, znamo tek malo matematike. Možemo reći tek da će predviđanje generalno biti lošije što više vremena protekne od točke u kojoj smo računali derivaciju odn. točke u kojoj smo fiksirali “model rasta”. Upravo zato sam riječ *model* posvuda u tekstu stavljao u navodne znake, jer naš matematički šibicar uopće nema nikakav model, nikakvu provjerenu znanstvenu ideju ili barem koncept koji bi stajao iza njegovih “predviđanja”.

Skup podataka za visinu djeteta koji sam prikazao dolazi iz knjige “On Growth and Form” (O rastu i obliku), jedne od mojih omiljenih knjiga, koju je napisao genijalni škotski zoolog širokog obrazovanja, D’Arcy Thompson. Mjerenja visine pariške muške djece načinio je M. M. Variot i objavio davne 1907. godine u časopisu “The American Naturalist”. Kvantifikacija rasta je stara opsesija agronoma, biologa, zdravstvenih djelatnika, a da o ekonomistima i mešetarima i ne govorimo.

Ljudi bez matematičkog obrazovanja često su impresionirani trikom koji sam opisao, a kod nas je to slučaj otkad traje ova pandemija gdje imamo razne matematičke proroke koji navodno modeliraju tijek pandemije. Svojsvo je tih njihovih prognoza da svako malo (čim bude “gusto”) promijene točku fiksacije “modela”, upravo kako je i opisano u tekstu.

Dnevni broj novozaraženih

Slika 2: Prikazani su službeni brojevi novozaraženih / novooboljelih (zeleno i ljubičasto) od koronavirusa u Hrvatskoj kao i prognoza Nenada Bakića (smeđe). Označen je datum kad je prognoza načinjena kao i predviđeni datum vrhunca vala zaraze.

Oni tako vrijedno iznose novo “predviđanje” svako malo i po potrebi, no rijetko ponude i predviđanje za datum i veličinu maksimuma vala, jer njihova “predviđanja”, naravno, redovito promašuju u bilo čemu što bi moglo biti uistinu korisno i što je lako provjerljivo. To je stari iluzionistički trik, a zašto je maksimum teško predvidjeti iz jeftinih ekstrapolacija trebalo bi biti jasno iz gornjeg pojašnjenja. Takvim se metodama maksimum vala može “predvidjeti” u trenutku kad svi, bez ikakve matematike, vide da je maksimum vala tu negdje. Nema boljih argumenata za takve upravo od matematike, a slika 2 prikazuje stvarne podatke o razvoju pandemije u Hrvatskoj i predviđanje jednog prognozeru koji je imao nesreću da svoj model fiksira u nezgodnoj točki kad je došlo do nagle promjene trenda, a omaknulo mu se i da ponudi predviđanje za maksimum i magnitudu vala. Nakon moje javne objave o problematičnosti njegovih predikcija, dotični je prognozer na mene pokrenuo čitavu hajku na društvenim mrežama*.

Ekstrapolacija trendova ima svoju vrijednost, a kad se napravi korektno i mudro ona svakako može biti korisna u nekom kratkoročnom periodu, no problem je kad se jeftina matematika i privremeno slaganje koriste da se prtljavo izvlače mnogo dalekosežniji zaključci, npr. o nošenju maski, o valjanosti cjepiva ili o korisnosti mjera za sprečavanje širenja virusa. Pogotovo je problematično kad se navodna kvaliteta matematičkog “modela” koristi kao sredstvo za huškanje javnosti, za nečiju osobnu korist ili za postizanje nekog političkog cilja. Takvi “modeli”, pogotovo kad su izneseni bez ikakvih ograda i pojašnjenja, bez konkretnih podataka o njihovoj konstrukciji te s gomilom neprovjerenih ili lažnih tvrdnji o njihovoj kvaliteti mogu samo štetiti građanima te bilo kakvoj razumnoj politici koja bi se na njih ozbiljno oslanjala. Potpuno bi suludo bilo natjecati se u prognozama s matematičkim šibicarima, to bi zapravo dalo kredibilitet njihovom šibicarenju i prevari javnosti. Doprinos javnih znanstvenika treba biti upravo raskrinkavanje njihovih “modela”. Uostalom, ako vam je ova matematika nova, pokušajte je primijeniti na neke konkretne podatke, vidjet ćete da ste odjednom i vi postali *vidoviti*.

* Nenada Bakića ovaj je moj poučni člančić silno iznervirao. Najprije mi je poslao zahtjev za prijateljstvo na Facebooku, htijući valjda komentirati nešto u vezi s napisanim, jer na mom Facebook zidu mogu komentirati samo oni koje odobrim kao prijatelje. Kako mu zahtjev nisam odobrio, prema meni je pokušao usmjeriti bijes svojih pratitelja na društvenim mrežama, koristeći taktiku koju je ranije dobro utrenirao na svima koji bi se usudili reći išta loše o njemu ili njegovim poslovnim pothvatima – *pišite njegovom poslodavcu, riječ je o stanovitom Šiberu, dnu dna hrvatske znanosti, najjadnijem od svih fizičara, [on je] zadnji iz plejade krajnje impotentnih znanstvenika, uhljeb kojeg svi mi plaćamo, pogledajte samo njegov nastup, stisnite mu dislike na YouTube video*, itd. A onda je, 20. rujna 2021. godine, samo dan nakon mog teksta, objavio svojim sljedbenicima da je “odlučio da više neće javno objavljivati rezultate [svog] modela”. Mnogi su tih dana primijetili Bakićev nekontrolirani bijes, a neki su i, manje ili više otvoreno, stali u moju obranu. Posebno je u tom smislu zapažen bio tweet Domagoja Zovka, novinara i satiričara, a čuo sam i da su neke moje kolege s negodovanjem gledali na Bakićeve napade na mene, doduše uglavnom anonimno i ispod glasa, što je svejedno neobično, s obzirom da se za mene nikako ne može reći da sam omiljen među kolegama.

23. rujna

Lagano sam umoran od hrvatskog naroda koji uvijek ispuši ono što mu se servira – najbolje poduzetnike s najboljim nagradama koji dobivaju EU sredstva hrpimice i bez natječaja da bi nam svima bilo bolje – digitalno, zeleno i inteligentno – najbolje mlade poljoprivrednike koji skucaju EU lovu na to da na “plantažu” pozabijaju tisuće metalnih potporanja za sadnice voća koje se nikad ne posade, ali bitno je da su oni “povukli sredstva” i dobili lovu, veću, naravno, od cijene onog groblja kojim su pokrili zemljurinu, najveće filantropi koji se brinu da bi djeci bilo bolje, a onda huškaju javnost na sve koji im stoje na putu cuclanja javnog novca, najveće domoljube koji trguju s neprijateljem i postaju vlasnici pola države, ali bitno je da su oni domoljubi koji su nas sve spasili... Dalje se može lako nastaviti, ali je svakim danom sve napornije, barem meni.

2. listopada

Sreli smo danas u samoborskom gorju crno-bijelo, već poveliko pašče kojem su dali ime Vakser.

4. listopada

Crkvenjak na prosvjedu pred bolnicom Rebro kaže “planski je sve napravljeno da se ljude porobi!”. Zna čovjek o čemu govori.

Nije, inače, u redu što veliki hrvatski znanstvenici i poduzetnici koji tvrde da su covid-potvrde glupost, ropstvo i urota protiv hrvatske djece nisu danas došli pred bolnice da podrže ove koje su narajcali i da zajedno s njima javno traže vješala za izdajice, kao što to svakodnevno rade na svojim profilima.

4. listopada

Večernji list donosi lijepu priču o simpatičnom pateru Zdravku Kneževiću koji je isusovac, kao i papa Franjo, i kojemu je omiljeni hobi rolanje. U slobodnom vremenu i kad ne rola viče “Vješala, vješala!” pred bolnicama.

6. listopada

Kaže Zoran Milanović da mu je, zamisli, jedan državni doktor rekao da se ne bi trebao miješati u epidemiološke preporuke. Eeeeej, državni doktor njemu nešto govori! On si je valjda zamislio da je šef svemu državnom u nas.

7. listopada

Ovi mudrijaši koji tvrdo inzistiraju na onima umrlim *od* korone i *sa* koronom podsjećaju me na Maratonce, kad Laki kaže “Dragi naš oče, umro si pred sam kraj života”.

13. listopada

Emisija Romana Bolkovića večeras na HRT-u propituje “ima li smisla molitva ako Alemka Markotić zna više o virusu od bilo kojeg teologa”. Kakva su to samo umna pitanja! Znam ipak da bi doktorica Alemka odgovorila da molitva ima i te kakvog smisla jer je samo pola na njoj, pola na pacijentu, a još je pola na dragom Bogu.

13. listopada

Znanstvene sluge

Fenomen znanstvenika koji zastupaju nekakve navodno “drukčije” ili “ispravne” poglede na stvarnost isti je i u antivaxerskom i antimaskerskom ludilu i u Katoličkoj crkvi. Samo je u Crkvi malo finiji, naravno, ipak su ga ugladili u dvije tisuće godina glađenja.

Radi se, dakle, o ljudima koje cijele sljedbe guraju ispred sebe i pokazuju prstom u njih, “vidite, i oni su znanstvenici!”. Zašto baš guraju znanstvenike? Zato što je onaj temeljni i idealni duh znanosti prijatnija svakom praznovjerju i želji koja nema potvrde u stvarnosti. On je nepokoran društvenom autoritetu, politici i profitu, slavi i časti, i ne osvrće se na to što bi netko htio ili što je u čijoj koristi, vodi se isključivo znatiželjom, mjerenjem i interpretacijom koja može podnijeti brojne udarce oštrice razuma.

I zato je taj idealni duh znanosti, koji zapravo uopće ne karakterizira stvarnost današnje znanosti nego tek tinja tu i tamo, opasnost za svaku gomilu koja se okuplja oko dogme, oko zamisli o tome što bi svemir trebao biti. Svaki *tri-četvrt luđak* misli da se svemir povodi za njegovim željama i predrasudama, a dobro je ako ispred sebe može gurnuti i kakvog znanstvenika koji će poslužiti da ukaže kako i znanost potvrđuje da je svemir upravo takav. To je uloga takvih znanstvenika – da služe. Da služe kao lude masi koja ih nosi i koja im kliče, izvodeći svaki put sve bizarnije predstave kako publika željna krvi traži još. Da ljube ruke kardinalima i u njihovo ime uzdrhtalo propovijedaju auditoriju kako nikakvog sukoba između vjere i znanosti nema i da su

upravo oni dokaz toga. Da na mig političara poskoče i objasne kako je upravo veliki vođa pobijedio pošasti.

Takvi zaboravljaju kakav je duh znanosti ili ga nikad nisu ni upoznali, nego su se oduvijek svojom znanošću bavili tek kao sredstvom za društveni proboj, tek kao sredstvom koje će nečemu služiti. Danas je zapravo teško naći taj nepokorni duh znanosti bilo gdje, davljen je i gašen, zakopavan je i pripitomljavao, a opet ga se boje jer poznaju njegovu snagu. I zato oni koje danas posvuda nazivaju znanstvenicima, koje guraju ispred sebe i pokazuju prstom na njih obično nisu oni znanstvenici u kojima tinja nepokoran i idealan duh znanosti. Oni su većinom najobičniji foleri koji cirkusiraju zbog odobravanja mase, slave i pokojeg novčića. Samo im se gazde razlikuju.

14. listopada

Fini znanstvenici koji se brinu za građane

Ne znam koju riječ točno tražim, počeo sam sa “smiješno”, a onda razmišljao o “zločesto” ili “prijetvorno” i “dvolično”. Smiješan je, dakle, a i dvoličan stav da je Gordan Lauc odgovoran za nekakve zastoje u cijepljenju ili slab rezultat Hrvatske u borbi s pandemijom. Ne može samo on biti odgovoran, treba se onda najprije govoriti o odgovornosti premijera koji mu je dao ulogu koju ima. No, prije svega treba raskrinkati tu “zabludu” da u Hrvatskoj postoje neki fini znanstvenici, koji se brinu za interese građana, na jednoj strani, i Lauc na drugoj strani. Lauc je zapravo odličan predstavnik te fine znanstvene zajednice koja ga je i postavila tu gdje jest i koja je sad kao nešto zabrinuta. On se godinama bavi znanstvenim biznisom nabave opreme i izrade testova za biološku starost, praktički bez ikakve primjedbe bilo koga, čak uz svekoliko odobravanje hrvatske znanstvene zajednice koja većinom tvrdi da nam upravo to treba – komercijalizacija znanosti, isplativost znanosti, poduzetnički duh u znanosti i u sav glas odobrava njegove projekte i pothvate.

Nije stoga ni čudno da je Lauc voditelj cijelog centra izvrsnosti hrvatske znanosti. Pogledajte samo tko je sve od finih hrvatskih znanstvenika tamo s njim i ne govori uglavnom ni riječi u ovoj situaciji, a zapravo drži ljestve Laucu zbog sredstava koja preko njega ulaze do njihovih projekata i doktoranada. Lauc to dobro zna i s pravom ističe da je on voditelj znanstvenog centra izvrsnosti koji mu je odobrila i amenovala upravo ta četa finih

znanstvenika i akademika koji se sad, kao, zgražaju. Isti ti koji se sad kao zgražaju, zajedno su s Laucom tužili službenike Ministarstva znanosti koji su se samo usudili propitati proceduru po kojima su ti centri odobreni. Svi ti koje sad smatraju finima i razumnima, tada su zajedno s Laucom požurili da budu fini i uberu pare koje izvršnima pripadaju i to na sudovima, kao što je i uobičajeno u našoj znanosti, predvođeni Laucom koji u tome ima veliko iskustvo.

Ista je stvar i s Nenadom Bakićem. Treba se sjetiti samo onog urlanja i zgražanja struke i nastavnika kad Bakićevi robotiči nisu dobili prolaz u hrvatsko školstvo. Digla se kuka i motika, sve fini građanin od finijeg, da pogura Bakića i robotiče koji nisu prošli na natječaju, jer djeci, eto, baš to treba. I sad ti, nazovi fini, glume da se nešto zgražaju. U tom smo trenutku tu proceduru guranja Bakića usprkos tome što je propao na natječaju propitali njih pet-šest i ja, opet na sveopće zgražanje finih građana.

Sve su to, da skratim, najobičnija foliranja. Stoga je pokušaj svaljivanja krivnje na Lauca i Bakića potpuno promašen. Nisu krivi oni nego sustav (ako tu razvalinu uopće možemo nazvati sustavom) i svi oni koji su ih podignuli tu gdje jesu. Sve su to zdušno podržavali ovi koji se sad, kao, zgražaju, a nastavit će sve to jednako podržavati i kad sve ovo prođe.

15. listopada

Kad Bog ne bi postojao, trebalo bi ga izmisliti.

- Voltaire

Čak i kad bi Bog postojao, trebalo bi ga ukinuti.

- Bakunjin

Čak i kad bi pandemija postojala, trebalo bi je ukinuti.

- Lauc [nije rekao baš tako, ali tu je to negdje]

15. listopada

Vjeroučitelj iz Križevaca predvodi prosvjed pred kućom Alemke Markotić. Kaže da su on i njegova rulja, tipično kršćanski i s puno ljubavi, “krvoločno pozvonili na zvono, želeći ju bioteroristički pitati da prokomentira mjere”.

Alemka im je mogla mirne duše odgovoriti da je "takvo nešto nitko nije pitao od trećeg razreda srednje i profesora marksizma koji ih je poimence propitivao i zapisivao odgovore. Poslije je taj isti profesor pijan ispred crkve zapisivao tko je sve došao na ponoćku."

18. listopada

Kaže Lauc HUBOL-u, "ovo pobrišite što prije dok nije završilo u medijima". Hoće valjda reći da će ih inače tužiti.

20. listopada

Eh, da barem danas imam onaj limeni privjesak od glajkanejdža pa da se zakunem na njega, da mi malo padne biološka starost.

21. listopada

Bakić je i opet uspješno predvidio koliko je zaraženih bilo jučer.

23. listopada

Kaže Ivan Đikić neki dan:

Andrej Plenković će ili raspustiti Znanstveni savjet, većina stručnjaka [će] napustiti Znanstveni savjet, ili će se zahvaliti Gordanu Laucu na suradnji.

A danas:

... pet znanstvenika bori [se] za zdravlje u Hrvatskoj i ne žele izaći iz Znanstvenog savjeta kako bi pomogli Vladi da ne skrene s puta.

Volim herojske hrvatske znanstvenike i Ivana Đikića.

30. listopada

Htio bih pitati doktoricu Markotić kako treća doza cjepiva utječe na one koje je opsjeo sotona?

1. studenog

Na Facebooku se mogu naći islamski influenceri koji pametuju o tome što žena smije ili ne smije, a usput prodaju ulje, a tu su i korona

influenceri koji pametuju o tome kako je deda Pantelija umro pred sam kraj svog života, a usput prodaju testove za biološku dob.

4. studenog

Većina ljudi uopće ne može prepoznati izvanredan um. Oni prepoznaju milijune za koje onda tvrde da ih je proizveo “izvanredan um”.

5. studenog

Bolnice su preopterećene, ali zato privatni medicinski sektor radi kao da se ništa ne događa i trlja ruke. Samo izvolite platiti.

9. studenog

Prosvjednici protiv covid-potvrda danas su molili krunicu. Poručili su i da je znanstveno dokazano da su covid-potvrde bezvrijedne.

9. studenog

Katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije kaže da nema ništa s vjeroučiteljem koji je za dom spreman i ne želi nositi masku. Kako nemaju, kad su ga oni na teret državnog proračuna zaposlili?

Vjeronauku nije mjesto u školi kao ni za dom spremnim kadrovima koje crkvenjaci u škole po svom izboru tovaru.

10. studenog

Liječnici koji liječe kako im Lauc kaže

Sinoć sam imao noćnu moru. Sanjao sam da sam dobio srpski soj korone i završio na intenzivnoj, potpuno bez svijesti. Počeo sam se buditi taman prije vizite, s cjevčinom u jednjaku. U omaglici sam jedva prepoznao ljude u bijelim kutama. Liječnik koji je vodio vizitu započeo je mladim kolegicama i jednom mladom kolegi objašnjavati moje stanje: “Prema uvidima Vladinog savjetnika Lauca...”

14. studenog

Prosvjednici protiv covid-potvrda ustrajno mole krunicu i prate najnovije dosege znanosti, ali još uvijek, čini se, ne znaju da grb Republike Hrvatske ne počinje bijelim poljem.

POD MASKOM

5184 MINUTA
MJESEČNO U ŠKOLI

NEDOSTATAK KISIKA	88%
GLAVOBOLJA	53%
OTEŽANA KONCENTRACIJA	50%
BEZVOLJNOST	49%
POTEŠKOĆE U UČENJU	38%
UMOR	27%

44 STUDIJE DOKAZUJU

MJERLJIVE NEGATIVNE UTJECAJE
DUGOROČNOG NOŠENJA MASKI
POGOTOVO KOD DJECE !

Autobusna stanica, Susedgrad, Zagreb, 13. studenog 2021.

Autobusna stanica, Susedgrad, Zagreb, 13. studenog 2021.

14. studenog

Ovi koji na prosvjedima protiv covid-mjera govore “ja radim u školi” su uglavnom vjeroučitelji.

14. studenog

Situacija u Hrvatskoj uistinu podsjeća na onu iz filma “Beskrajni dan” zbog svisca koji svaki dan iznova prognozira.

15. studenog

Predsjednik Hrvatske Zoran Milanović danas je, sa suprugom, službeno posjetio Vatikan. Službeno je izjavio da se on i papa slažu u vezi s cijepljenjem i da mu je papa rekao kako je suština katoličanstva sadržana u poruci “Misli na sebe”.

15. studenog

Žao mi je ipak što sinoć među prosvjednicima protiv covid-mjera nismo vidjeli Lauca i Bakića, usprkos tome što ih mnogi pozivaju da se pridruže toj herojskoj borbi za svjetlo znanstvene istine protiv terora, moleći kronicu. No ipak mi je najviše žao što se doktorica Markotić nije ohrabrila da povede narod pred Katedralu i pročita im misu kao prošle godine:

Po zagovoru blaženog Alojzija svojom providnošću *prati one koji su na vlasti* da promiču mir i jedinstvo te da ih mudrost križa i zrno koje umirući donosi plod poučava i nadahnjuje u zauzetosti za dobro svakog čovjeka, molimo te.

15. studenog

Oni zapravo nisu antivakseri nego su nešto kao *proliferi*.

15. studenog

Kaže gospođa da je čovjek koji je tražio da stavi masku bio “crnac, s maskom, u našoj slobodnoj Hrvatskoj”. Dosta joj je fašizma. Srbin, s maskom, u našoj slobodnoj Hrvatskoj!

15. studenog

Ponašajte se kako vam je volja jer smo mi Hrvati

Maločas, na T-križanju, ulazim okomito na glavnu cestu, prilično je mračno, ali ipak dovoljno osvijetljeno da se vidi da nikoga, koliko se god daleko vidi, ni slijeva ni zdesna nema, dajem lijevi žmigavac i uključujem se. Tip iza mene, u nekom nabrijanom automobilu dolazi nenormalnom brzinom (u naselju smo, dozvoljeno je 50 km/h), bijesno blica dugim svjetlima i zaobilazi me, a onda naglo koči ispred mene pa daje gas pa opet tako i onda nagazi na gas kao mutav, preko pješačkih prijelaza i pored škole.

E, to je onaj kojemu je predsjednik Milanović rekao da se u vezi covid-a ponaša kako mu je volja. Tip se ponaša kako hoće dok ne izazove sudar, tučnjavu ili ne pregazi nečije dijete jer za njega nikakva pravila ne vrijede. Za njega su prometni znakovi i žmigavci teror.

No, u cijeloj je toj priči najzanimljivije da tipu ne bi palo ni na kraj pameti da se tako ponaša pred Milanovićevim ili Božinovićevim automobilom koje prate dva blindirana gigantska džipa u kojima su obrijani tjelohranitelji sa šokerima i pištoljima. Bio bi fin kao bubica, a ako ne bi, ovi bi ga već pristigli i malo isprepuicali. Zato je Milanovićev poziv građanima da se “ponašaju kako im je volja” vrhunac licemjerja. Njemu se neće ništa dogoditi, sva ta samovolja neće se obiti preko njegovih zaštićenih leđa.

Obit će se preko leđa onih koji pokušavaju živjeti u nekakvom redu i poštovanju drugih. Netko će negdje umirovljenicu baciti na pod zato jer ga je zamolila da stavi masku. Netko će namjerno kihati i kašljati u tramvaju zato jer je to baš kul, sliniti i hrakati po podu dok ne zarazi kakvo dijete s dijabetesom. Baš je kul ponašati se kako nam je volja jel'da? Rekao predsjednik. No predsjednik je vrhunski licemjer jer on je u cijeloj toj priči zaštićen kao lički medvjed. Kad u društvu počne ključati, kad jedni počnu skakati na druge, on će nam fino iz Rima poručiti kako je objasnio papi tko su to zapravo Hrvati, tko smo to *mi*? Mi, je li?

16. studenog

Baš je slatko kako je Plenkovićev savjetnik Lauc pozvao svoje sljedbenike da protestiraju protiv Tita-Plenkija.

Malo mi je ipak škrto što poziva na prosvjede protiv covid-mjera na prazno. Pa mogao je barem svakom pokloniti po jedan glajkanejdž privjesak.

16. studenog

Marin Miletić^o pozvao je sve domoljube da slijede njegovog stranačkog kolegu Miru Bulja i *zdravi razum*.

A što je u vezi s time rekao neraspadnuti svetac koji mu se ukazao da mu da modni savjet?

16. studenog

Kažu iz obrazovnih sindikata da bi mogli organizirati prosvjede zbog covid-potvrda. Vjeroučitelji će opet biti glavne zvijezde.

17. studenog

Kakvo je vrijeme došlo, i ustaše su počele pozdravljati sa “Smrt fašizmu!”*

18. studenog

Zašto se ne dopušta da snage udruže Primorac s antigenskim testovima s popustom u Svetoj Katarini, Lauc s diskontnim glajkanejdžom u Genosu i Radman s Čudotvornim Eliksom Mladosti u Medilsu, uz koji ide i litra Jakovčićeve malvazije pride? Zašto?!

19. studenog

Incident u Karlovcu: urlao i pljuvao na knjižničarku jer ga je tražila covid potvrdu: “Vi ste čuvari nacističkih logora!”

- Jutarnji list, 19. studenog 2021.

Jer je opće poznato da su Židovi pljuvali i urlicali na čuvare nacističkih logora. Usput, zanimljivo je da u Hrvatskoj nitko ne spominje ustaške logore u tom kontekstu. Mi živimo okruženi nasilnicima i budalama.

* Na prosvjedima protiv covid-mjera i covid-potvrda često se čulo, s pozornice te među prosvjednicima, da su te mjere i potvrde fašizam.

22. studenog

Zamisli da te moroni zovu da budeš zajedno s njima zato što je zajedništvo vrhunaravna vrijednost. Oni ne žele da se dijelimo.

23. studenog

Ne treba se čuditi tome što toliko ljudi misli da je Gordan Lauc borac za slobodu i znanstvenu istinu, a Nenad Bakić matematički genij koji je sve ovo davno predvidio. Čudite li se tome koliko roditelja šalje djecu na vjeronauk u školi ili broju Hrvata koji glasaju za HDZ? Ili broju vaših kolega koji misle da će im pomoći zagovor svetaca?

23. studenog

Kaže ministar Beroš da je krilatica prosvjeda protiv mjera za suzbijanje koronavirusa na Trgu bila "Misli na sebe, zarazi druge!" A kad je doktorica Alemka Markotić čitala misu pred Katedralom, onda je bilo "Misli na druge, sve ih zarazi!"

23. studenog

Ginekolog i ravnatelj KBKa Zagreb, prof. dr. sc. Ante Čorušić poziva hrvatske građane na cijepljenje tako što im objašnjava da je to u skladu s doktrinom Katoličke crkve. Liječnik, dakle, poziva građane na cijepljenje jer Crkva kaže da je to dobro.

U Hrvatskoj je to naravno posve normalno. Čorušić je član Hrvatskog katoličkog liječničkog društva, a mladeži HKLD-a drži predavanja "Kontra-cepcijski mentalitet i kultura smrti vlada u ginekologiji i društvu uopće."

24. studenog

Gledao sam danas video u kojem gospođa Sharon Gilbert objašnjava kako se svemirac željan seksa pretvorio u njenog muža, a kad ga je upitala tko je on zapravo predstavio se kao Kserkso (!) Ona mu je ipak uspjela maknuti masku s lica govoreći kako on nije stvaran nego je samo Isus stvaran, a ispod maske se ukazalo lice reptila.

Zašto draga gospođa nije bila na prosvjedu protiv maski i drugih mjera protiv koronavirusa u subotu kod nas, bila bi sigurno jedna od zvijezda?

25. studenog

Nenad Bakić: Broj zaraženih pada!

Gospođa Zombi: Bog Vas blagoslovio, dragi Nenade!

26. studenog

Matko Marušić° koji ovih dana navodno poziva na cijepljenje, zapravo nije imunolog po struci – on je po struci više crkvenjak. Krajem prošle godine u jednoj je emisiji HRT-a rekao:

Dakle, oni ne samo da su se obračunali – ti bezbošci, ljevičari – s Bogom, nego su se obračunali i s prirodnim zakonima, jer oni ne mogu priznati da žive protuprirodno.

A onda:

Moj tata je govorio “ne možeš prevariti Boga!”. Tata je to zvao Bog, a ja to zovem – naravno, jako uvažavajući Boga, ali neću da se izložim ovima da mi napadaju moju Crkvu Ljubljenu nego hoću da im dam – znanost!

Eto vam znanosti i cijepjenja od profesora Marušića preko njegove Crkve Ljubljene.

28. studenog

Matko Marušić kaže da mu je Gordan Lauc prijatelj, naravno, ali da je on za njega Albert Einstein, iako je Lauc jako pametan.

Obožavam hrvatske vrhunske svjetske znanstvenike, pogotovo one crkvenjačkog usmjerenja.

28. studenog

Profesore [Lauc], pitanje... Ako je moja prava dob 36, a testom glycan age pokaže [se] da je moja biološka dob 63, da li to znači da sam u ugroženoj skupini i preporučeno bi mi bilo uzeti cjepivo? Ukoliko to odlučim sam. Unaprijed hvala.

29. studenog

Ako se slučajno pitate kojem se svecu trebate moliti za pomoć u slučaju zaraze koronavirusom, ništa ne brinite, naša znanost i tu ima odgovor, i to u članku “Which Saint to pray for fighting against a Covid infection? A short survey.” objavljenom u časopisu “Ethics, Medicine and Public Health”.

Prvi izbor vam je sveta Rita koja je prakticirala mortifikaciju tijela (ne radi se o korištenju kemikalija protiv parazita) i koju se moli u slučaju bolesti, rana, bračnih problema i zlostavljanja.

Drugi izbor je sveti Rok koji se obično zaziva u slučajevima kuge. Zaštitnik je pasa, invalida i krivo optuženih ljudi.

Treći izbor je sveti Sebastijan. Draga naša znanost i kriteriji citiranosti i međunarodne prepoznatljivosti. U članku nedostaje još samo slika zidina našeg Dubrovnika koje predstavljaju mukoznu barijeru. S glikanima.

1. prosinca

Riječ je o formaliziranju svijeta i certificiranju vrlina i vrijednosti. Ako za nekoga kažemo da je izvrstan, moramo se osvrnuti na to prema kojim kriterijima sudimo da je izvrstan i koriste li relevantna tijela koja ocjenjuju izvrsnost te kriterije. Jesu li, uostalom, relevantna tijela dotičnog proglasila izvrsnim? Na kraju tog procesa, dopušteno nam je koristiti riječ isključivo u smislu u kojem je ona certificirana, čak i ako je posve očigledno da certificirana i kategorizirana izvrsnost nemaju nikakve veze sa originalnim značenjem riječi. Vrijednost je ovim procesom ukradena i zamijenjena parametrima i certifikatima.

6. prosinca

Hrvatska je zemlja u kojoj novinari nestrpljivo očekuju da čuju što će biskupi poručiti o cijepljenju i covid-propusnicima. Što je uzoriti poručio, koje je moralno najprihvatljivije cjepivo?

15. prosinca

Saborska zastupnica Marija Selak Raspudić danas je u Saboru patnički zavikala “Iznesite me van!”. Mariji za svetost nedostaje još samo mučenička smrt.

16. prosinca

I tu ide onda još jedan faktor, a to je da ako se zaraziš prije, bit ćeš nešto mlađi bolesnik, nego ako se zaraziš kasnije. A za starije bolesnike je rizik veći nego za mlađe.

Umri mlad, budi lijep leš iliti matematička razmišljanja o koroni.

18. prosinca

Kaže političarka Selak Raspudić o cijepljenju: "Ne slušajte političare!".

Čovjek bi od političarke s diplomom filozofskog fakulteta ipak očekivao malo više.

20. prosinca

Kaže doktorica Markotić koja je danas bila na Laucovom skupu o covidu financiranom sredstvima Hrvatske zaklade za znanost da njih dvoje "kao znanstvenici" sjajno surađuju i da nju zanima kako različiti biomarkeri određuju tijek bolesti.

Za one koji nisu razumjeli, bolesnicima bi se mogao izmjeriti glajkan-ejdž, koji znanstvenik Lauc mjeri u svom laboratoriju, pa onda "prognozirati" što će im biti. Nije dakle bitna stvarna dob, nego biološka dob! Mmmmda.

20. prosinca

Nakon pobjede Gabriela Borića na predsjedničkim izborima u Čileu, prvih 15 minuta dnevnika RTL-a novinari razgovaraju s njegovim "rođacima" iz Hrvatske. Niti riječi o tome za što se tip zalaže, kakve su okolnosti u kojima je pobijedio, što politike koje zagovara znače u širem kontekstu, samo "mi Hrvati". Odjebite više s tim, ovo je postala zadnja provincija.

21. prosinca

Nenad Bakić tvrdi da se hrvatske znanstvene institucije "boje njegovog modela" te da su vršile pritiske da se njegovo javno predavanje otkaže.

Znanstvenici koji bi se bojali "njegovog modela" bili bi najobičniji šarlatani, jer njegova, navodno matematička, gatanja može razmontirati malo talentiraniji srednjoškolac. Druga je stvar treba li o gatanju predavati na znanstvenim institucijama. Tako su svojedobno na Ruđer zvali i Davora Pavunu,

a ovaj udario o “nama Hrvatima” i “svjetlu istine”. Lijepo je to, ali nije brate za ono što se u normalnijim zemljama naziva institutom ili fakultetom.

21. prosinca

Svatko tko ima imalo znanja o matematici, statistici, ... može složiti neki model ... u mojoj bližoj okolini umrlo 6 ljudi (27-63 godine) unutar 100 dana od cijepljenja, u Krapinsko Zagorskoj županiji [sic] ima oko 125000 stanovnika, istovremeno je od kovida umrlo u mojoj okolini 8 ljudi (od 72-87 godina) ... dakle po mom modelu za mlade ljude je bolje da se ne cijepe, ako su zdravi i imaju dobar imunitet! Okolicom smatram krug od 10 km, dakle nekih 50.000 stanovnika!

Gospodin koji modelira i koji očito ima dosta znanja o matematici i statistici, iskoristio je priliku da tako opiše svoj model u komentaru kod svog matematičkog gurua. Ja mislim da bi za ovo modeliranje javnost morala saznati i da bi gospodina trebalo pozvati na FER da svoj model predstavi javnosti. Ne smijemo ovo kriti zbog budućnosti ove zemlje. Neka nas sve obasja svjetlo istine!

22. prosinca

Kakvi su samo ovo seratori iz IEEE-a i FER-a, kao *netko* vrši pritisak na njih da Bakić ne održi predavanje. Ako *netko* vrši pritisak na vas, onda izvolite reći o čemu i o kome se radi, imenom i prezimenom, inače nema razloga da vas se tretira drukčije nego kao najobičnije lažovčine.*

* Nenad Bakić je 18. studenog 2024. godine na svom Facebook zidu napisao kako je “medicinski fakultet ucijenio da neće podržati FER-ovog kandidata za rektora ako budem predavao.” Dodatne detalje nije iznosio niti je takvo što igdje drugdje izrečeno, barem koliko je meni poznato.

2022

6. siječnja

Od danas će antivakseri na prosvjedima kod nas umjesto slika Djevice Marije nositi slike Novaka Đokovića.

6. siječnja

Šta kaže Đokovićev tata, da oni nikad nisu druge napadali nego su se samo branili? Idu mi suze na oči kad to čujem braćo i sestre.

7. siječnja

Tko nas, bre, zavadi?!

Opsesija ovih prostora devedesetih godina bila je kako veliki narodi ugnjetavaju male, kako se cijela svjetska urota dignula protiv “nas”, koji smo, općenito, najbolji na svijetu, samo nam ne daju da se iskažemo. Mi imamo najbolje sportaše i tko zna koliko bismo samo medalja osvojili da se svjetske sile zla u ključnim trenucima nisu urotile protiv nas, da nam ne daju do vrha, jer na vrhu mora uvijek biti netko njihov, neki “anglosaksonac”, Francuz ili kako to već ide u glavama malih naroda koji su odvajkada ugnjetavani. Franjo Tuđman je o tome cijela “Bespuća povijesne zbiljnosti” napisao, kako su veliki narodi uvijek činili “genocidne činidbe”, a sad toware krivnju na leđa Hrvata, najstarije europske uljudbe. Jednako je i Slobodan Milošević fantazirao o *celom svetu koji se urotio protiv Srba i Srbije*.

Ne mislim ovdje da se svijet iskazao u devedesetima na ovim prostorima, nema kakvih se gnjida s odobrenjima vlada i država nismo nagledali, ali da nije bilo ove bolesne nacionalističke priče o nepravdama nanesenim malim narodima i *celom svetu* protiv nas, ceo svet nam ne bi ni trebao i riješile bi se devedesete posve drukčije.

Nije mi, dakle, ni na kraj pameti da opravdavam svijet, ali fenomen koji mi je puno bliži i puno strašniji i koji gledam već trideset godina, fenomen je bolesnog nacionalnog ponosa i nekakve “zakinutosti” zbog onih velikih, zbog *celog sveta* koji nam ne da da se iskažemo na pravi način. Svaka je pa i najgora glupost razlog za nacionalnu tragediju, od teniskog meča pa do kravate. E pa isto to gledam sad u Australiji kad se *vasceli svet* urotio protiv našega Noletanvakcinisanog, kad je svim anglosaksoncima krivo što je jedan Srbin, ma šta Srbin – balkanski Isus, najbolji tenisač svijeta i upravo ga zato žele poniziti. Tko uostalom ima pravo da ponižava ove narode! Srbi nikad nisu nikoga

napadali, oni su se uvek i samo branili, kao što su i Hrvati oduvijek bili branitelji europske uljudbe od mračnih sila s istoka, a sad od istog tog svijeta kojeg su stoljećima branili dobivaju kritike koje nipošto ne zaslužuju. Svedobna je sveudiljnost genocidne činidbe, a malim narodima ostaje samo promišljanje svevremenskoga bezgraničja zlosilja.

Pa iako je smiješan, taj je mitomanski fenomen zapravo stravičan, jer se u isto vrijeme dok se govori o nepravdama nanesenim malim narodima – “nama” – odobrava vikend-četnicima koji kolju po Vukovaru i vikend-ustašama koji kolju bogate zagrebačke Srbe. Fenomen “tragedija malih naroda” na ovim prostorima uvijek ide s nekim klanjem.

I zato je priča o “našem Noletu” zapravo refleks one priče iz devedesetih, doduše malo ušminkan glasovima malograđanskih mudraca, kao što je Jergović, koji Noleta doživljavaju kao nekoga “našega”, iako je Srbin. Balkanac je, naš čovjek, pa da i mi malo uživamo da je netko naš najbolji na svijetu, mati mu je Hrvatica na kraju. Naš čovjek, vidi ga, na tronu svijeta, a gaze ga gadni anglosaksonci, ma šta anglosaksonci, sluge i lopovi njihovi, banditi i kriminalci australski! *Fuj!* U azil ga stavili, zamisli, u derutni azil s onim gadnim migrantima, može i kakvu bolest dobiti, možda i koronu! Pa šta ako je necijepljen, valjda Nole zna zašto se nije vakcinisao, može biti da je i to kakva anglosaksonska urota da nas steriliziraju pa da više loptu ne možemo nabijati. Poznato je uostalom da smo mi uvijek imali najbolje sportaše i gdje bi sada bila ona Juga da smo svi još zajedno, da se odupremo tim mračnim svjetskim silama. I tko nas, bre, zavadi?!

A što se tiče migranata, derutnih hotela i azila, kod nas se to rješava na puno humaniji način. Mi ih fino prebijemo pendrecima preko leđa, svakog pojedinačno, u šumi, pa ih protjeramo preko rijeke, jer mi moramo braniti europske vrijednosti. Pa iako nam za to nitko nije zahvalan koliko bi trebao biti, cijeli je teret povijesti na leđima malih naroda. Povijest je, kao što znamo, zločinidba i mitska pričimba.

7. siječnja

Kaže Velimir Bujanec “Nole izdrži!” i da je danas najvažnije biti čovjek, bez obzira na naciju.

9. siječnja

Miljenko Jergović koji bi htio kritizirati rasizam i šovinizam, u svom je umnom tekstu napisao “problem [je] u rasizmu i šovinizmu *ološa s kraja svijeta*”.

10. siječnja

Naša progresivna malograđanština tvrdi da “rasistički ološ s kraja svijeta” maltretira milijunaša Noleta iz Monte Carla zato što je Srbin i Balkanac. Šta glume ti Australci, kriminalci anglosaksonski, neku uređenu državu, oni su iznad nas ovdje, je li? Pa vidite da je Nole bio zaražen [već u decembru], ima PCR test [kao potvrdu], ima svako pravo da uđe gdje god hoće!

Mali je problem, doduše, što je naš Nole, koji jako pazi na zakone, za razliku od gadnih anglosaksonaca koji samo glume uređenu državu, već sutradan nakon što je dobio pozitivan PCR test hodao naokolo da se fotka za novine s peharima te da grli dječicu i da im dijeli knjige i potpise.

To je, naravno, zato što Nole zna da se nitko tko vjeruje u njega ne može od njega zaraziti.

12. siječnja

Kaže Vedrana Rudan da je “zajebavanje Đokovića čisti politički čin”. A nije politički čin spika da je “Nole srce Srbije”, da “Srbi nikad nikoga nisu napadali, nego su se uvijek samo branili”, da “iz Srbije dolazim, nikada ne odlazim”, da je svuda straža đenerala Moyt Egadia, a dječica sa šajkačama i kokardama pjevaju Bajju Malog Knindžu po Melbourneu? To nije zajebavanje i politički čin, ta mitomanija o srpskom Isusu i ugroženom narodu? To su naši fini ljudi koji se bune protiv gadnih anglosaksonaca za pravedniji svijet?

18. siječnja

Boris Jokić svaka dva mjeseca pompozno i iznova predstavlja istraživanje o utjecaju potresa na mlade u Sisačko-moslavačkoj županiji.

24. siječnja

Kaže Đoković da su znanstvenici dokazali da molekule vode reagiraju na ljudske emocije. Divno je što su sve danas znanstvenici uspjeli dokazati.

28. siječnja

Morate razumjeti i zašto oštromjeraši žele da djeca ne idu u škole. Sad kad se njihova agenda pokazala potpuno promašenom, važno im je održavati psihozu preko onoga navrijednijeg, najranjivijeg - djece. No, dosta je bilo oštromjerskog izivljavanja na djeci!

Oštromjerašima su djeca FETIŠ: maske, cijepjenje, online nastava

I napomenimo da većina najzagriženijih boraca protiv djece nema djecu u školama - radi se o vašoj djeci, ne njihovoj.

[...] ali im je nasilje nad djecom dobar alat da pokušaju pokazati supremaciju nad "protivnicima", kako oni to zamišljaju, tipa "eto, možemo vam nagaziti i najdraže"

[...] najangažiraniji oštromjeraši i njihovi podržavatelji koji su koristili djecu kao žetončice u svojim naporima bez djece u hrvatskim školama.

[...] vaks-fanatici koji inzistiraju da se cijepe vaša djeca

Ovi koronaški novinari koji zagovaraju cijepjenje djece i propusnice, a prije toga lockdown, imaju svoje ideologe.

Lokdaunerska "elita" u komi, očajajni su jer hrvatska djeca ipak idu u hrvatske škole, iako žive vani i nemaju djecu ... što je tim ljudima?

Ti isti ljudi su NAKON VRHA epidemij [sic] sudjelovali u puču u kojem su za vas tražili najoštrije moguće mjere i nastojali da vaša djeca ne idu u školu.

Riječ je o citatima iz Facebook objava Nenada Bakića.

30. siječnja

Jedan nadobudni politički analitičar kaže mi da sam ja jedini koji rogoborim i protiv Bakića i protiv Rudana te da je to vrlo neobično. Isti taj tvrdi da je Zoran Milanović ljevičar.

31. siječnja

Kaže gospođa da su ovi koji se vode kao umrli od covida zapravo umrli od obdukcije (razudbe).

1. veljače

Hrvatske epidemiologinje i specijalistice javnog zdravstva zapravo nemaju ime i prezime jer ih mediji redovito nazivaju "Capakovim zamjenicama", čak i kad to nisu.

3. veljače

Rektor Sveučilišta u Zagrebu, perjanice hrvatskog visokog obrazovanja i znanosti, donio je odluku da svi *bivši* rektori imaju pravo na pokrivanje troškova mobilnih usluga u mjesečnom iznosu do 300 kuna te korištenje apartmana u Dubrovniku ili Crikvenici koje bi se pokrilo sredstvima Sveučilišta. Ovu je velikodušnu odluku rektor Boras donio jer i sam predosjeća kako bi teško moglo biti *bivši* rektor, s obzirom da mu mandat istječe u listopadu pa je zato i pripremio odluke da svim *bivšim* rektorima, kako onima danas, tako i onima ubuduće, tu tešku situaciju olakša.

Hrvatsko se visoko obrazovanje uvijek bavi važnim stvarima. Apartmanima, mobitelima i doktoratima na metre.

3. veljače

Na hrvatska sveučilišta rektor Boras vratio je biblijske vrijednosti, kako je i najavljiavao. Zato su naši inženjeri danas specijalisti za ugradnju krunica u mostove.

11. veljače

Divno je hrvatsko visoko školstvo. Otvaraju najmodernije studije s najmodernijom tematikom, o ekonomiji, menadžmentu i marketingu, i tako to, na kojima predaju najugledniji profesori s kravatama, dobivaju potvrde i pohvale agencija za visoko obrazovanje koje te studije nadgledaju, kako je to veza znanosti i gospodarstva, poduzetništva budućnosti, i tako to, dijele doktorate

političarima i njihovim tajnicama koji svoje studije plaćaju iz javnih sredstava lokalne i državne uprave, da bi dobili 15% dodatka na plaću kad doktoriraju, a onda, kad novinari tek malo pročeprkaju uobičajenu rutinu tog štancanja nebuloza i sramote, svečano, u odijelu i kravati, i tako to, proglašavaju da taj najmoderniji i najugledniji studij zatvaraju.

Ipak su to odgovorni ljudi, ljudi od znanosti i sveučilišta.

11. veljače

Viceguverner HNB-a Roman Šubić koji skuplja vile po Zagrebu za sitne pare, bio je, nakon doktoriranja na osječkoj Ekonomiji, docent na Hrvatskom katoličkom sveučilištu, da bi završio kao viceguverner Hrvatske narodne banke.

Pomolimo se.

14. veljače

Kad ugledni profesori naglo proglase zatvaranje doktorskog studija zato jer su HDZ-ovci kod njih u kombijima dolazili po svoje doktorate pa je to netko otkrio, onda otkaze ne dobiju ugledni vodeći profesori u odijelima i kravatama, sa sumnjivim radovima. Ne – otkaze dobiju gospođe iz referade, u administraciji, knjižničarke, čistačice, zaštitari koji su čuvali “predavaonice”...

Svi oni dobiju otkaze jer su HDZ-ovci otkriveni kako se “visoko obrazuju”, ali ugledni profesori ne dobiju otkaze. Oni će i dalje metiljati i dekaniti o izvrsnosti.

16. veljače

Dvadeset četvrtog veljače bit će mi isplaćena jubilarna nagrada za dvadeset pet godina radnog staža u iznosu od 3600,00 kn. To je 144,00 kn neto [19,11 €] po godini.

16. veljače

Hrvatska zaklada za znanost već dugo nije financirala projekte znanstvenih istraživanja, osim ako nisu bili za nešto jako, jako važno, recimo vladinom savjetniku za koronavirus da istražuje upravo koronavirus u interesu svih nas, bez ikakvog sukoba interesa, naravno. No, ipak su se dosjetili da nešto i osim toga trebaju financirati pa su to i najavili u programu

Nacionalnog plana oporavka i otpornosti.

Ne namjeravaju, ipak, plaćati nekakve uhljebe i uhljepsku znanost, nego će financirati “ciljana znanstvena istraživanja” što znači da će “poticati vrhunska istraživanja u suradnji poslovne i znanstvene zajednice s ciljem razvoja inovativnih tehnologija”. To vam je ono kad napravite, naprimjer test za biološku dob pa naplaćujete papire i limene privjeske onima koji su se zabrinuli da im je biološka dob možda mnogo veća nego stvarna dob. Odnosno, biološka dob je ona stvarna, zapravo to tako ide.

I tako fino, kao vrhunski znanstvenik, naplatite i zakladama i klijentima uzimanje sline i krvi i izdavanje diploma sa žigom na kojima je ljudima ovjereno da su izmjerili biološku dob, a naše se zaklade i ministarstva vesele kako mi imamo ciljana znanstvena istraživanja koja potiču suradnju poslovne i znanstvene zajednice. I to sve fino plaćaju da ne bi slučajno platili nešto nekim uhljebima.

21. veljače

Požar u selu na kraju svijeta

Bilo je to jednom davno, u zemlji na kraju svijeta, u selu koje je bilo siromašnije od svih okolnih sela. Seljani su u tom selu bili tmurni i neveseli i već su odustali od marljivog rada na poljima i u stajama jer im se činilo da koliko god radili, od toga ima malo koristi i da se uzalud naprežu i troše. Činilo im se kao da se priroda urotila protiv njih i da stalno na njih šalje oluje i suše, mrazove baš u vrijeme kad voćke procvatu, i poplave koje uništavaju sav urod.

I u tom je nizu dugogodišnjih nevolja selo pogodio požar. Počelo je na jednoj razrušenoj i napuštenoj kući od blata i slame i zbog toga se nitko od seljana nije uznemiravao jer je brzo pala kiša, a kako su bili mrzovoljni, nitko požar nije ni provjeravao. No, vatra je pomalo tinjala, i požar se već prekosutra opet razbuktao prelazeći na susjednu, također napuštenu drvenjaru. Neki se seljani tada zabrinuše i počеше obilaziti požarište bojeći se da bi vatra mogla preći i na druge kuće, pogotovo ako vjetar zapuše. Kako su bili mrzovoljni i lijeni, a seoski bunar je bio podaleko, odlučise da požar ne gase, nego da pričekaju da se sam ugasi. Ali ovaj put kiša nije pala, nego je i vjetar malo zapuhao pa se požar proširio još dalje i priprijetio naseljenom dijelu sela.

Tada se marljiviji seljaci okupiše pored seoskog bunara i zaključiše da se požar mora početi gasiti te da će pozvati sve seljane da naprave lanac od bunara do požara, da požar tako pokušaju ugasiti.

U tom su selu živjela dvojica bogatih seljaka koji su svoje bogatstvo skupili na sitnim prevarama najsiromašnijih i najglupljih seljaka, na krađama stoke i lihvarstvu pa otimanju zemlje i imanja. Uvidješe oni da bi se u tom požaru mogli okoristiti pa počеше vikati na skupu oko bunara da požar ne treba gasiti i da će on sam od sebe proći. Požar je, rekoše, posve prirodna pojava i on se posve prirodno, sam od sebe ugasi i svaki je trud da se požar ugasi bespotreban. Ne samo da je bespotreban, nego je i opasan, jer se požar tako može i proširiti, zbog ljudi koji hodaju oko požarišta pa na nogama žeravice po selu raznose i izazivaju požare gdje se oni sami od sebe nikad ne bi pojavili. Kako seljani u tom selu nisu bili baš pretjerano pametni, pomisliše da bi u tome što dvojica lupeža govore moglo biti i kakve istine, a kako su bili mrzovoljni i lijeni, bila im je to i dobra isprika da i dalje ništa ne rade. Tako su se ponadali da bi se požar možda i mogao sam od sebe ugasiti, a ako se i ne ugasi da valjda neće do njihove kuće doći. Ova su dvojica za to vrijeme trljali ruke, jer su im kuće bile na dva brda iznad sela i do njih požar nikako nije mogao doći. A već su oko bacili na povelika imanja u selu koja će kupiti kad ih požar zahvati i kad seljani ne budu imali nikakvog drugog izbora nego da im sve to prodaju ili da od njih novac posude pa im postanu roblje, radeći za njih zbog duga koji nikad neće moći vratiti.

Kad je požar zahvatio prve naseljene kuće, pobjegoše obitelji iz njih prema selu vičući i plačući, moleći seljane da im kuće ugase, no ona dvojica se opet nađoše kod bunara i počеше govoriti da se lijepo vidi da je požaru već kraj i da bi bilo opasno početi ga sad gasiti. Rekoše i da se vatra već ugasila tamo gdje je požar sve progutao i da su oni i rekli da će se požar sam od sebe ugasiti. Jedan je od njih rekao i da on zna dobro računati i da je izračunao da se požar ne može više rasplamsati i da će mu svaki čas biti kraj, a drugi je rekao da je čitao gradske novine i da u njima lijepo piše kako će uskoro na njihovo selo pasti velika kiša i da će ona pogasiti sve što bi i moglo od požara ostati.

I tako su kuće u selu gorjele jedna po jedna, a svaki put kad bi seljaci i opet naumili da počnu požar gasiti, ova dvojica bi se našla kod bunara i počeli govoriti nešto što bi seljake zbunilo. Onaj što je tvrdio da zna računati

počeo je čak govoriti da im je on svima živote spasio, jer da su krenuli gasiti požar, tko zna koliko bi ih u toj uzaludnoj raboti dosad poginulo. A onaj drugi koji je čitao novine, počeo je seljacima prodavati limene privjeske na lančićima za koje je tvrdio da štite od požara i prizivaju kišu. Kako seljaci u tom selu nisu bili baš pametni, a bili su i praznovjerni, mnogi su od njih te limene privjeske i kupili i mislili su da stvarno štite od požara jer im je kuća još bila čitava.

I tako su u tom selu na kraju svijeta izgorjele baš sve kuće, osim kuće one dvojice lupeža na brdu. Seljaci ostadoše garavi i bez svega što su imali i pomisliše kako se sva priroda urotila protiv njih i njihovog sela i da bi možda trebali potražiti mjesto za život negdje drugdje jer su u tom selu iskusili samo nevolju i nesreću.

23. veljače

Svakojake propalice koje su zgrnule pare objašnjavaju znanost narodu kojemu sline cure, nikako zbog znanosti nego zbog para.

24. veljače

Ljudi strahuju po bolničkim čekaonicama, kostiju zdrobljenih rakom i patnjom, htjeli bi živjeti, udahnuti još pokoje svježe i sunčano jutro bez boli, nagledati se još malo svojih voljenih, dok psihopati i gospodari ratova ubijaju djecu.

11. ožujka

S obzirom da je Igor Rudan svojedobno Nenada Bakića proglasio skoro pa mesijom, lagano su mi sumnjivi ovi njegovi članci u Večernjem listu o velikim genijalcima i liderima u Hrvata.

14. ožujka

Kako je to biti znanstvenik?

Posve je pogrešno pitati nekoga kako je to biti znanstvenik, a još je gluplje kad netko raspreda o tome kako je to biti znanstvenik. Znanstvenika ima milijun vrsta, jednako kao i ljudi, bave se najrazličitijim stvarima na najrazličitije načine. Teško je formulirati nešto istinito u odgovoru na pitanje “kako je to biti znanstvenik”. Kakav znanstvenik? Što to znači “biti znanstvenik”? Neki su znanstvenici notorni glupani, neki su slabo pismeni,

neki su fini i povučeni ljudi, drugi stalno dižu galamu, neki su insiprativni i inteligentni, drugi su tupi kao lemeš, neki su matematički magovi, drugi nikad nisu naučili diferencijalni račun, neki rade kao vukovi samotnjaci, drugi kao ovnovi predvodnici, neki šute o tome što rade, a neki svima o tome pričaju, vuku novinare za rukav kad god nešto strašno važno objave. Neki objave sto pedeset radova godišnje s pet tisuća koautora, a drugima trebaju godine da objave jedan rad koji se ne srame potpisati. Neki ustanovljuju nagrade sa svojim imenom, a neki uopće ne žele vidjeti ni društvo ni svoje kolege.

Postoje doduše smjernice te društvene i birokratske sile koje bi sve znanstvenike htjele ugurati u tablicu, u broj nečega po godini, te broj njegovih koji njega, a i onih koji njemu te s njim svake godine u zadnjih pet godina. Tako znanstvenike doživljavaju oni koji bi htjeli da sve bude po špranci u kojoj se svemu mogu pridijeliti težinski faktori i ocjene. Oni bi htjeli nametnuti administrativni odgovor na pitanje “Kako je to biti znanstvenik?”

Ne treba slušati znanstvenike koji stalno laprdaju o tome kako je biti znanstvenik, treba ih pitati imaju li što inspirativno za ispričati, a ako nemaju, nema ni razloga da ih bilo tko sluša.

19. ožujka

Nakon što je u utorak ujutro nastupio na televiziji te dao intervju Telegramu, profesor Lauc otišao je u šetnju sa svojim psom na Sljeme.

- Mladen Pleše, Telegram, danas

21. ožujka

Kaže docent Nino Raspudić da analitičari stranke Most upravo razmatraju je li porast cijena energenata spekulacija ili za to postoje stvarni razlozi.

Glavni ekspert Mosta za financije i brojeve je Zvonimir Troškot za kojeg je Raspudić rekao da “ima financije u malom prstu”. Taj je Troškot pak nakon lokalnih izbora izjavio: “Imamo rast od 300 posto u odnosu na 2017. godinu, kad nismo imali predstavnika u Skupštini, sada imamo tri.”

Ovih se dana proračunima, grafovima i najsofisticiranijim analizama bave sve sami eksperti.

20. ožujka

Kaže saborski vjeroučitelj Miletić da će *mostaše* kad dođu na vlast *počistiti* one koji su protiv hrvatske kulture i identiteta. Ako je *mostaša* Miletić utjelovljenje hrvatske kulture i identiteta, onda sam ja svakako protiv takve “kulture” i “identiteta”.

Zamišljam koliko je samo katoličke ljubavi Miletić usadio hrvatskoj omladini dok je radio u školi, pričajući im koga sve u Hrvatskoj treba *počistiti*.

24. ožujka

Živimo u društvu u kojem su vjeroučitelji revolucionari. Njima je sasvim normalna zamisao da iz javnog života treba *počistiti* one koji su pisali eseje o Kardelju, a da na vladajuće pozicije trebaju zasjesti oni koji se oblače prema modnim savjetima neraspadnutih svetaca.

Hrvatski fini građani htjeli bi građanski odgoj u školama. Pritom nemaju ništa protiv potpunih luđaka koje im biskupija postavlja u razrede da indoktriniraju djecu modnim savjetima neraspadnutih svetaca i pričama o tome koga sve u Hrvatskoj treba *počistiti*.

25. ožujka

Puno bi korisnije bilo podijeliti novac iz EU fondova hrvatskoj sirotinji nego ga dati nekakvim “poduzetnicima”, lažovima, “inovatorima” i kriminalcima koji izravno u svoj džep spremaju ta sredstva “za oporavak” hrvatskog društva te prijete jedni drugima i ministrima (i obratno). Puno bi bolje za ovo društvo bilo da se taj novac naprosto podijeli nego da se ta sramota, kriminal i pljačka prikazuju kao nešto hvale vrijedno.

3. travnja

Normalizacija korupcije – to je kad svi u struci znaju da baš svi krše pravila struke; lažu, krivotvore, drogiraju se, krađu, podmićuju, ne bi li postigli bolje rezultate i pobijedili, a svima je to posve normalno.

Primjeri su profesionalni biciklizam i izvrsna znanost.

6. travnja

Ukrajinsko meso

U redu pred pekarnicom već se skupilo nekoliko ljudi, čekaju da čovjek od sedamdesetak i koju godinu završi svoju kupnju. On zapravo i ne kupuje nego gnjavi prodavačicu, ljepuškastu i okruglu gospođu od možda četrdeset pet godina, zdrave i rumene boje tena i velikih okruglih očiju.

Kaže stari: “Gospođo, a jeste li Vi udani?”. Prodavačica šuti, lagano joj je neugodno, što ovaj sad gnjavi, neka već jednom uzme taj kruh i ode. “Jer ako niste, znate, nemate više nikakve šanse da se udate. Sad kad dođu ove Ukrajinke, one su tak zgodne cure, zdrave, svi naši dečki ih buju poženili, i oni kaj su mladi, a i oni stariji kaj su ostali leđični ili udovci.” Prodavačici je već starog preko glave, gnjavi, ljudi čekaju, a ona ih svako malo pogleda onim krupnim očima s izrazom isprike, ali gnjavator nikako da ode. Vidjevši ipak da prodavačica sve češće gleda iza njega, okrene se i on pa opazi četvero ljudi koji stoje iza njega s nezadovoljnim izrazima lica, promrlja nešto nerazumljivo i konačno, bez pozdrava, ode.

Sve te narodne mudrosti i priče, običaji, tradicija, sve je to tako često okrutno, a ipak se oni koji ih se drže smatraju najispravnijim ljudima na svijetu. I sve te svoje gadosti smatraju zapravo vrlinama i nekakvom vrstom poštenja. Pa iako su im usta puna Boga i Isusa, mnogi od njih čitav život i ne osjete da nešto u svemu tome ne valja, da ima u čovjeku puno više od mesa i od toga da dobro tegli. Jer ne može biti da su naši stari bili u krivu, tako oni objašnjavaju svoju viziju svijeta i tržišta. Tako se, uostalom, ovdje živi vjekovima i živjet će se vjekovima, iako su Ukrajinke, doduše, nešto novo. Ali sve je to ipak posve jasno u okviru tradicije – stvar ponude i potražnje. Koliko košta žensko i muško meso i tko je u kupovini bolje prošao. To je najnormalnija moguća stvar i sigurno i u Bibliji nešto o tome piše.

5. svibnja

Hrvatska vlada poslala prosvjednu notu Austriji zato što su skinuli grb s prvim bijelim poljem s ploče na Bleiburškom polju. Kažu da je taj grb postavljen jer je baš takav bio i u Habsburškoj monarhiji.

Povijest u Hrvata je uvijek tako suptilna, čovjek se baš iznenadi!

8. svibnja

Desetljeća publiciranja smeća, financiranja smeća, citiranja smeća, inzistiranja na profitabilnosti smeća, prebrojavanja količine uspješno plasiranog smeća, proglašavanja smeća nacionalnim interesom, poticanja izvrsnosti smeća, akademskog ustoličenja smeća, i onda se čude što se to događa sa znanošću.

9. svibnja

Svjetski prvaci u nogometu i znanosti

Ima temeljitog licemjerja u tom zaklinjanju u Znanost, nasuprot bajki u koje se kunu oni zatucani i zavedeni. Za početak, i ti zatucani i zavedeni imaju svoje znanstvene heroje čije zasluge i odlikovanja guraju u prvi plan. Koja je od tih znanosti onda Znanost?

Znanstveni heroji s jedne i druge strane su se još donedavno međusobno grlili, dok su bili na istoj strani, zajedno s hrvatskim nogometnim izbornikom, kako i odgovara onima najizvrsnijim od nas Hrvata – najizvrsniji se uvijek drže skupa, tako to mora biti u interesu ovog napaćenog naroda. Zajedno su objavljivali, predlagali jedni druge u tijela i odbore, sastajali se na mjestima gdje se odlučuje i gdje se ljudi od tolike važnosti i moraju naći. I u tome je zapravo licemjerje znanosti, što je ona rijetko Znanost, a sve češće prestiž, novac, projekt i ugledno laprdanje u važnom društvu, gdje se odlučuje o akademijama i sredstvima. Tome su se dala sjajna imena koja bi trebala prikriti svu tu plijesan koja izgriza substrat: umrežavanje, izvrsnost, privlačenje projektnih sredstava, komercijalizacija istraživanja.

Heroji Znanosti (...) su nam do jučer gugutali o ovim zločincima pseudoznanosti kao o vrhunskim zvijezdama, prosvjetiteljima i iscjeliteljima, uglednim doktorima koji svoje vrhunsko znanje primjenjuju da vas izliječe u svojim klinikama. A kad su se zakačili, i to ne zbog Znanosti, nego opet zbog prestiža i ugleda, novca, sljedbe i pozornice, počeli su nam tvrditi da su ovi drugi prošvikali. Neće biti da su prošvikali, bit će da su isti kao i prije nekoliko godina i da su manje-više jednaki ovima koji su ostali na drugoj strani da nas, naravno, obrane od pseudoznanosti i bolesti.

I ništa se tu neće promijeniti jednom kad ova zaraza prođe. Znanost ne postoji u vakuumu, ona je proizvod društvenih okolnosti, a ono što prosječan

građanin može vrednovati i čuti nije Znanost sama, nego ono što do njega dođe u određenom društvenom kontekstu, posredstvom cijelog lanca tumača. I dok je društveni kontekst takav, takva će biti i Znanost.

10. svibnja

Kažu “slušaj struku”, a struka je katoliban do katolibana.

Riječ je o ljudima koji tvrde da govore o znanosti, a zapravo drže don Stojiću svijeću kad zabrinutoj gospođi odgovara na pitanje “Nakon petog djeteta odlučila sam se na spiralu. Smijem li primiti sakramente?”

15. svibnja

Pročitao sam nedavni članak u kojem novinar pita nekog tipa da komentira izbor novih članova u HAZU. Tip kaže kako je to sramota i da se godinama tu ljudi biraju prema principu “ja tebi ti meni” te da je sve to zapravo prilično odvratno.

Identitet dotičnog komentatora ipak nikad nećemo saznati jer je novinaru napomenuo da želi ostati anonimn i da se nikako ne želi zamjeriti članovima akademije jer se nada “da će ostati u talu” te da će ga HAZU-ovci naposljetku ipak primiti u svoje redove.

Hrvatska znanstvena i sveučilišna elita je uistinu nešto posebno.

15. svibnja

PET-CT je danas praktički standard medicinske skrbi i dijagnostike, i rutinski se traži kod evaluacije stanja pacijenata za koje se zna da npr. imaju karcinome koji se kače na kosti i okolna tkiva, kakav je multipli mijelom. Država milijarde kuna plaća tvrtki Medikol koja po ugovoru s HZZO-om snima PET-CT, umjesto da za par desetaka milijuna kuna kupi te uređaje u svoje javne institucije. Takav čin od javnog interesa i koristi je kod nas, naravno, nemoguć, jer sami liječnici s vezama u politici lobiraju da ti uređaji budu izdvojeni u privatnim klinikama i laboratorijima i da tamo para samo kapa. U isto vrijeme država javnim sredstvima plaća i stotine milijuna javnih kuna za nekakve “izvrsne” znanstvene projekte, horoskope za biološku dob, privatne laboratorije za personaliziranu medicinu, s limenim privjescima pride, i tvrdi da je to baš izvrsno i da nam baš to treba u našoj Hrvatskoj.

19. svibnja

Večernji list donosi osvrt Igora Rudana na pojavu majmunskih boginja, kao i iskaz njegove uvjerenosti da će njegov institut biti prvi umrežen u vezi s tim. U galeriji slika uz tekst je:

- Fotografija Igora Rudana u akademskoj pozi, sa šeretskim izrazom lica "It's tough kid, but it's life" (dva puta).
- Fotografija kožnih lezija koje izazivaju majmunske boginje.
- Kombinirana fotografija na kojoj su na lijevoj strani kožne lezije izazvane majmunskim boginjama, a na desnoj Igor Rudan u akademskoj pozi "It's tough kid, but it's life".

21. svibnja

Kad netko strada, razboli se ili pogine, mnogi pokušavaju naći nekakvo razumno "opravdanje" za to. Često se to svodi na traženje krivca, a ljudi često i žrtvu proglašavaju krivom. Mnogo je pušio, zašto je išla tako kasno sama u grad, zašto je sjeo u auto nakon dva piva, tamo kod njega na institutu odlažu radioaktivni otpad. Mi moramo sebi nekako objasniti zašto se nešto tako grozno dogodilo, ne samo zato što nam je žao žrtve, nego zato što podsvjesno objašnjavamo sebi da se to nama ne može i neće dogoditi. Krivce tražimo zato što nam identifikacija krivnje i razloga ostavlja dojam kontrole, tješi nas da i dalje upravljamo svojim bivanjima i da će s nama ipak sve biti u redu.

22. svibnja

Naši političari nas uvjeravaju da je dovoljno uložiti 100 milijuna eura u zgradurine pa da opet imamo Imunološki zavod. Iako čak ni to ne znaju. No, čak i da znaju, tko bi radio u tom novom zavodu? Bi li doveli dr. Sladoljeva da pravi cjepiva bez čipova i sotonske magije? Ili bi pozvali dr. Markotić, da se vrati na instituciju na kojoj je započela svoj znanstveni put i da na njoj instalira kapelicu? Ili bi doveli dr. Lauca i njegovih sto podanika da nam marljivo i izvrsno ispisuju biološku dob, u javno-privatnom partnerstvu, naravno? Ili bi možda doveli nekog našeg vrhunskog svjetskog znanstvenika iz inozemstva koji bi se vratio da se ovdje gomba s politikom i birokracijom, stranačkim muljem i najprimitivnijom zlobom i korupcijom, umjesto što se svako malo ukaže sa stranica dnevnog tiska da nam objavi da je i opet otkrio lijek za rak ili neku Ahilovu petu? I pohvali se fotkama s odmora na Jadranu, u društvu hrvatskog nogometnog izbornika.

Ovo je društvo *cargo kulta* u kojem stvari samo izgledaju kao u donekle normalnom svijetu. Oni koji ga poznaju znaju da je malo što u njemu normalno, a da su ljudi koji bi mogli nešto doprinijeti odavno otišli ili su se umorili od toga da ih stalno lupaju po glavi. Zato možete praviti zgrade koliko hoćete, iz fondova za obnovu i oporavak, u njih još samo popove i lopove možete dovesti.

1. lipnja

Priča s Matom Rimcem koji privlači milijune milijuna nečega za navodnu tehnologiju i “projekte” mene uopće ne uzbuđuje. To je valjda zato što sam se načitao o tome kako su razni vrhunski svjetski znanstvenici dobili milijune milijuna nečega, znanstvenih oskara, projekata i akademija, a svakih pet godina iznova kažu da samo što nisu otkrili lijek za rak.

3. lipnja

Nekakav “poduzetnik” “instalirao” je punionicu za električne automobile u Smiljanu, a svaki put kad se netko na nju priključi, poiskaču svi osigurači u bližoj okolici. Kaže poduzetnik, to bi i Tesla tako, to je on njemu u čast saziđao.

Kod nas vlada uvjerenje da struja dolazi iz vakuuma, odn. da se magično stvara na mjestu gdje se izgradi punionica. A onda samo dovezeš električni automobil, uključiš, i voziš se skoro džabe. Mnogo je to, mnogo povoljnije od dizela, jer dobiješ tisuće i tisuće konjskih snaga, od 0 do 100, za tren oka, a ne košta te ništa! I tako mi sanjamo jefitnu budućnost u električnim automobilima i robotaksijima koje svi razdragano punimo u punionicama, nekad u ljeto, kad posvuda iskaču osigurači zbog svih popaljenih klima uređaja, zagrebački plin i vodovod se raspadaju, a litijske baterije se sjaje. Kažu da litija ima posvuda, seru ga kosovi krajem proljeća kad se najedu trešanja, a pojedu ga vinogradarski puževi na jesen, kad im se potrošene baterije ostave da se goste. To se inače zove zelena ekonomija, jer se sve to, kad malo bolje razmisliš, samo od sebe materijalizira i ide kroz žice. Treba samo nadrobiti punionica, i to što više, da se svi ti auti i taksiji mogu priključiti. Hrvatska je prava zemlja za to. Zidaaj!

5. lipnja

Ugledni profesor, član brojnih strukovnih udruženja i *cochair* važnih sastanaka stručnjaka, kao i urednik nekoliko relevantnih časopisa, kaže da je

onaj tko propituje genij hrvatskih strujnih poduzetnika i poslovnih anđela Putinov fosilni trol. Za takve nevjernike tvrdi i da sve poduzetnike žele strpati u gulag te da je svaka njihova riječ metak u ukrajinskog civila. Inače je ugledni savjetnik električne auto-industrije koju savjetuje brojevima koji se divno uklapaju u zelenu energiju i tranziciju, pogotovo s obzirom na dostupnost litija u zemljinoj kori i smanjenje potrošenih kilovat-sati. Svoj svaki drugi ugledni i visokocitirani rad objavljuje u časopisima u kojima je i urednik. Aktivan je i u područjima koja mu nisu direktna struka te tvrdi da “antivaxxere treba ugnjetavat, a još kad su fosiledžije, onda na kvadrat”.

5. lipnja

Poučak o hrvatskim poduzetnicima: ako spomeneš riječ poduzetnik, a da to ne uključuje slavu i hvalu, uvijek će se naći netko tko će ti reći da bi ti sve poduzetnike u gulag.

15. lipnja

Liječnička struka okupila se da umno prosudi o liječnicima-antivakserima, ali nitko da zucne o divljanju Ante Ćorušića, ravnatelju KBC-a Rebro, o zdravstvenoj zaštiti trudnica, o pravu na pobačaj, o PET-CT-ima u privatnoj klinici, o stanju raspadnutih bolnica i milijunima kuna u lijekovima koji nestanu pa se magično pojave. Zucnuli su, doduše, o pravu na svoju savjest. To je tako *če-če*, tako tipično hrvatsko, liječnički, građanski i akademski.

15. lipnja

Marin Miletić kaže da je on davno govorio da je covid kao gripa i da istina sad izlazi na vidjelo. To mu je sigurno rekao neraspadnuti svetac Padre Pio.

16. lipnja

Sjeća li se itko još onog Pinkera što je 2018. godine šarenim grafikoni-
ma objašnjavao da sve sigurno ide nabolje i da nikad nije bilo ovako dobro?

19. lipnja

Tvoj otac je uvijek bio u zabludi da su pompozne akademske titule jamstvo impozantnog duhovnog bogatstva. U tome se uvijek varao. Cijelog života sam uvijek mrzio sve titule i nosioce titula. Oni mi se gade više od svega.

Čim čujem sveučilišni profesor, bude mi muka. Jedna takva titula uglavnom je dokaz upravo izuzetne budale. Što pompoznije jedna takva titula zvuči, utoliko je veća budala nosi.

- Thomas Bernhard, *Brisanje*, raspad

29. lipnja

Tridesetog siječnja 2012. godine, zajedno s tridesetak uglednih znanstvenih glavača, Ivica Puljak potpisao je pismo upućeno ministru Željku Jovanoviću u kojem “izražava punu podršku sadašnjem izvršnom i znanstvenom vodstvu Instituta [Ruđer Bošković] u njihovim naporima da transformiraju tu instituciju u moderni Europski Centar Znanstvene Izvrsnosti”. Jedva dva mjeseca kasnije, po diktatu istog tog Jovanovića, Puljak je u Upravnom vijeću instituta glasao za smjenu ravnateljice Instituta Danice Ramljan.

Kad su ga neki dan o tome pitali, Puljak je rekao da bi i opet tako učinio. Što, napisao pismo potpore ili glasao za smjenu?

13. srpnja

Oduševljeno tražimo život na drugim planetima, a na svom sve živo ubijamo.

15. srpnja

U sponzoriranom članku “Što ako ste pali državnu maturu?” piše da to u stvari nema veze jer, ako platite, svejedno “imate mogućnost upisa na Effectus poduzetnički studij”. Također piše da vam je to “savršena prilika za blistavu budućnost”.

Ja ipak mislim da je mnogo bolja prilika za blistavu budućnost da upišete nešto na Hrvatskom katoličkom sveučilištu jer su katolički doktori i intelektualci nada i spas naše Hrvatske. Budite kao doktor Bartulica, katehet Sladoljev ili Zvone Troskot i računajte postotke za ovaj napaćeni narod.

17. srpnja

Bruno Ćurko kojeg je neki dan predstavio ministar Fuchs i koji bi trebao uvoditi predmet “Kritičko mišljenje” u škole, doktorirao je kod Hrvoja Jurića, pulena i suradnika prorektora zagrebačkog sveučilišta Ante Čovića, a

u hvalospjevnom prikazu Ćurkove knjige “Kritičko mišljenje u nastavi filozofije, logike i etike” (2017), Josip Guć piše:

Put dosezanja zrelosti, kako proizlazi iz tvrdnje Ante Čovića, teče od moralne do etičke refleksije, a kao idealnu suvremenu pedagošku metodu za postizanje tog cilja, autor ističe nastavu radioničkog tipa.

Kritičko će mišljenje u Hrvata biti, dakle, vrlo bioetički integrativno. I izvrsno, naravno.

19. srpnja

Onih godina kad sam pomalo pisao i predavao o Leonardu, javio mi se mailom jedan pregalac nacionalne kulture i napisao mi da je hvale vrijedno što tako lijepo pišem o da Vinciju, ali zar nisam mogao naći nekoga od brojnih velikana *naše* kulture i znanosti, da o njemu pokoju prozborim? O Leonardu, na kraju, ima tko pisati, nema neke posebne potrebe da se baš ja time bavim. On je valjda mislio da sam se ja zabunio u izboru teme, nije valjda shvatio da postoje riječi i djela koja nas inspiriraju, neovisno o tome koje su nacionalnosti oni koji su ih izrekli ili stvorili.

Drugim riječima, dobar je Leonardo, ali nije *naš*, ostavi to drugima. Ne valja kultura ako u nju ne zapišamo svoje nacionalne veličine i ne valjaju znanost i umjetnost ako ih ne možemo žigosati hrvatskim grbom. Ta “kulturalna” nacionalistička megalomanija, ljubomorno čuvanje *naših* Gundulića, Marulića, Boškovića i Tesli ide usporedo s mostovima koje više ne bi imao tko graditi da nam nema Kineza.

20. srpnja

Hrvatski euri koje upravo kuju meni izgledaju prilično ružno. Čini mi se kao da uopće ne slijede trodimenzionalnu logiku reljefa i medalje nego su “trodimenzionalne” koordinate dobivene iz fotografskog kontrasta, što nikad korektno ne odražava oblik. Zapravo sam prilično razočaran, ali novac je ionako ishodište svih zala pa se neću previše petljati u to.

23. srpnja

Prije koju godinu bila sam na svadbi u Koprivnici i bilo je 39 stupnjeva. Nitko nije bajao o klimatskim

promjenama, nego su se svi veselili!

Novinarka Vesna Kljajić ima neoboriv dokaz o tome da klimatske promjene ne postoje, a našla ga je na svadbi u Koprivnici prije koju godinu.

24. srpnja

Kad počnu govoriti o fiziologiji, imunitetu, genetici virusa, mutacijama, onkologiji, matematičkoj epidemiologiji, dinamici fluida, energetici, meteorologiji i klimatskim promjenama, pomisliš da su najobični dudeki iz Žnidaršiča, sve dok ne kažu “Bogu hvala!”. Onda skužiš da su vjeroučitelji.

27. srpnja

Zamisli, napravili onoliki most, u ovo doba i na onakvom mjestu, a nema trake za pješake i bicikliste. E, svaka vam čast! Umjesto da sâm most postane odredište, da ljudi propješače, stanu negdje u proširenju i fotografiraju, da biciklisti dolaze *zato* da prođu mostom, kako naši ljudi, tako i turisti koji su u blizini, oni sve to zabranili! Nisu trakice napravili! Glavno da je Nevera s 1914 KS prošla, to je zelena ekonomija.

29. srpnja

Veličanstvene nacionalne ideje ne smijemo prljati sitničavim pitanjima o tome da bi netko htio prohodati ili provozati bicikl. Ili, ne daj Bože, pojesti nešto, imati poštenu plaću, stan i kvalitetnu zdravstvenu zaštitu. Odjenu nošnju, nabij kapu na glavu, zapjevaj jednu o kušinu, zagledaj se suznih očiju u vatromet, Pelješki most i Neveru i budi sretan što nam je Hrvatska nakon 350 godina konačno cijela. Sve drugo je veleizdaja.

30. srpnja

Tip kaže da bi izgradnja pješačke i biciklističke staze strašno podignula cijenu Pelješkog mosta, a most sanjan stoljećima košta koliko i Vlada utovaruje Rimcu za “istraživanje i razvoj senzoričke autonomnog vozila” i “razvoj novih tehnologija u području baterija” i to prema *nacionalnom* planu *oporavka*, o čemu nas nitko ništa nije ni pitao. Samo zeleno i digitalno.

31. srpnja

Uvijek me obraduje tankočutna narav hrvatskih poeta, pisaca i kulturnih pregalaca kojima je duša puna svakojakih divota, a koji odmah začepi čim se pojavi nešto o čemu bi se trebalo reći konkretnu, pogotovo ako

će im pokvariti izgleda da se nađu na kakvom festivalu koji se broji u tablici za subvencije.

31. srpnja

Odvratan dan. Jarun je pun smeća, kanalizacija nepodnošljivo smrdi, a cijelo to područje uopće više ne može podnijeti svu tu gradnju. Kanali u kojima u “normalno” vrijeme ima sumnjive vode sad su posve suhi pa im se vidi dno prekriveno smećem. Nivo jarunskog jezera se spustio skoro do dna i ono je sad zapravo mulj prekriven barskim biljem koje truli. Svjetlost dana uopće nije normalna nego je nekakva izmaglica koja nikako da smrkne nego samo sivo tinja. Klima-uređaji posvuda rade, ali nikakvog olakšanja nema, iako ljudi uporno glavinjaju. Smrad stoljeća.

12. kolovoza

Svaka je diskusija o Gaussovoj distribuciji i njenom značenju u kontekstu populacije unaprijed promašena, jalova i nevrijedna razrade i zapisivanja, jer će 99% ljudi o kojima je riječ biti uvjereno da je u diskusiji riječ o nekome drugom, iako je vjerojatnost da je riječ o njima upravo 99%, što je i suština Gaussove distribucije. Za preostalih 1% pak, nema nikakve potrebe ni razloga pisati o značenju Gaussove distribucije i vjerojatnostima da su nepopularni stavovi istiniti.

14. kolovoza

O ljudima koji kliču psihopatima

Ljudi koji ne prepoznaju očigledne psihopate svojim glupavim slinjenjem o boljem svijetu, empatiji i ljubavi i istovremenim klicanjem istim tim psihopatima, od ovog svijeta čine ludnicu, iako bi se htjeli smatrati pravednicima i nositeljima neke bolje budućnosti. Kako ne prepoznaju očigledne psihopate, sve su te njihove divne ideje isprazne budalaštine, jer da išta o idejama i vrijednostima kojih su im puna usta uistinu i iz prve ruke znaju, očigledne psihopate bi svakako morali moći prepoznati.

3. rujna

Hiper-automobili i hiper-znanost

U Jutarnjem listu danas pišu:

Luksuz na cesti: Automobili koji zajedno vrijede preko 130 milijuna eura prošli kroz Zagreb i Veliku Goricu. Među vozačima i Mate Rimac.

Svaka je današnja vijest o ovim bizarnim limenkama imala u sebi oznaku ukupne vrijednosti od “preko 130 milijuna eura”. Nije, dakle, bitno ni o čemu se radi, ni ima li u tome ičega i pojedinačnoga barem donekle zanimljivog, za čitatelje je očito najvažnije da je *ukupna* vrijednost te obijesne krame preko 130 milijuna eura. Kad to pročitaju, onda im valjda bude nekako toplo oko srca.

Najjednostavnije bi se bilo tome smijati i pripisati to specifičnom ukusu i svjetonazoru onih koji sline oko hiper- i super-automobila, no takav je pristup danas posvuda pa i u znanosti. Danas te u znanosti nitko ne pita imaš li kakvu dobru ideju, oko čega razbijaš glavu zadnju godinu i zašto to uopće radiš, nego te pita koliko je milijuna eura vrijedan projekt koji si osvojio. Tako redovito izvještavaju i naši znanstveni novinari koji prepoznaju jedino milijune eura koje onda proglašavaju znanstvenim oscarima te kad ih neki naš ugledni znanstvenik obavijesti da je dobio neku hiper-uglednu nagradu ili da su ga izabrali u neku hiper-uglednu akademiju. Zapravo je to isto kao i sa hiper-automobilima.

Nisu tu novinari ništa posebno skrivili, mnogo je tragičnije da statuti i pravilnici znanstvenih institucija danas često imaju uvjete za izbore na radna mjesta koji se iskazuju u financijskoj protuvrijednosti projekata koje je onaj koji se izabire vodio. Hiper-bolesno. Ali znanost će se ionako požderati, samo je pitanje vremena.

13. rujna

Pola “naprednog” i “znanstvenog” hrvatskog Facebooka izruguje se reklamama Jane koju flaširaju samo kad je pun mjesec. Pa ipak im je sasvim normalno da je vjeronauk u školi i da se naokolo nosa glava dubrovačkog parca.

18. rujna

U članku Tanje Rudež u Jutarnjem listu otprije desetak dana o tome kako je Igor Štagljar izabran u kanadsku akademiju znanosti, Štagljar pripovijeda:

Jedini sam živući Hrvat koji je član Royal Society Canada, prije mene je bio prof. Mladen Vranić, **no on je umro prije tri godine.**

Izvrsnost i jedinstvenost imaju svoju cijenu.

29. rujna

Kolumnist Večernjaka naslađuje se time što je Dobrica Ćosić napisao kako je “Srbe toliko puta u istoriji spašavala laž”, misleći naravno kako su Hrvati nešto posve drugo, nešto iskreno i sjajno, istinito i pravedno, narod veličanstvene povijesti i posve drukčijeg mentalnog sklopa i psihologije, koji se prema Srbima ističe po svojem narodnom karakteru i istinoljubivosti.

Kolumnist Večernjaka nije sposoban ni zamisliti da ono što vrijedi za jedan narod, vrijedi manje-više podjednako i za drugi i da se npr. ono što Bernhard piše o nacionalsocijalizmu i Austrijancima može sasvim dobro primijeniti na bilo koji narod, podjednako na Srbe, Hrvate, Austrijance, Talijane i Slovence. Kolumnist Večernjaka vjerojatno nikad nije ni pomislio da su narodi masa u kojoj se ono individualno i pojedinačno uprosječi manje-više uvijek na isto, podjednako odražavajući univerzalne karakteristike Gaussove distribucije bilo gdje.

Njemu je takva zamisao vjerojatno skaredna, možda i zato što mu smanjuje ekstazu urlanja “Mi Hrvati!” na tribinama, a i šire, oduzimajući bilo kakav smisao njegovom guštanju nad time što je Hrvat, a ne, sačuvaj bože, Srbin.

3. listopada

Dobio sam danas e-mail u kojem piše:

Drage kolegice i kolege,

Veliko mi je zadovoljstvo pozvati vas na predavanje pod naslovom “How to publish in Nature X journal – sharing experience of perovskite solar cell work” koje će održati prof. Aleksandra B. Đurišić, Dept. of Physics, Faculty of Science, Hong Kong University (HKU), Hong Kong.

Jer znanstvenike zapravo ne zanima *što* si objavio, nego *gdje* si objavio.

5. listopada

Dok svi koje čitam raspravljaju o odgovornosti pojedinca za razdvajanje smeća, o tome kako je to “građanska” i “civilizacijska” stvar i još svašta nešto, kontejneri puni smeća na Jarunu stoje jutros kao i prekjučer kad sam ih fotografirao, prepunjeni i neispražnjeni danima. Zamislite sad fine građane Jaruna koji pored tih prepunih i danima neispražnjenih kontejnera ubacuju uredno svezane plave vrećice zato što su odgovorni prema svom okolišu i gradu.

Oni koji vode Grad trebaju najprije pokazati da odgovorno upravljaju javnim servisima na dobrobit građana i okoliša te osigurati uvjete u kojima se građani *moгу* jednako tako odgovorno osjećati i ponašati prema svom gradu. Dok toga ne bude, građani se u vezi sa svim time mogu osjećati jedino kao bedaci. I poniženo i uvrijeđeno.

5. listopada

Što imate vi bacati otpad u kontejnere kad se vama prohtije? Nemojte natrpavati kontejnere, to ne izgleda lijepo. Izvolite se informirati, kao civilizirani i odgovorni građani, čitajte i čekajte kad ide kamion – jednom u dva tjedna – ako uspijete doznati i to. Skupljajte fino plastični otpad kod kuće i u određeno te ranije navedeno vrijeme stanite u red s prikupljenim otpadom i čekajte kamion. Kad kamion dođe, onda jedan po jedan, mirno i staloženo, ubacujte svoje vreće u onu rupu u kojoj se okreće mješalica i budite uzorni građani ovoga grada. Kad bi se svi tako odgovorno ponašali, onda kontejneri ne bi bili ni potrebni! Tako je, uostalom, u svim najnormalnijim i pristojnim zemljama na svijetu.

U međuvremenu, u iduća dva tjedna do novog termina za odvoz, nemojte disati na zelenim površinama da ne zagađujete zrak. Pa iako kanalizacija u vašem dijelu grada nenormalno smrdi od silne polu-pravne gradnje i zanemarivanja infrastrukture, to se vama samo tako čini, jer je sasvim normalno da zelene stvari ponekad malo i smrde. Uostalom, ako vam kanalizacija smrdi pa onda vam je i bolje da ne dišete na zelenim površinama.

I zašto pravite uzbunu ni oko čega, je li tako teško podnijeti dva tjedna nedisanja i malo smrada zbog zelene i digitalne budućnosti? I robo-taksija.

25. listopada

Gordan Lauc i njegova mreža vrhunskih svjetskih glikanskih znanstvenika osvojili su 10 milijuna eura iz, kažu, prestižnog ERC fonda, tzv. "EU znanstvenog oscara" kako mu tepaju.

Europska komisija i EU uvijek prepoznaju prave vrijednosti i kvalitetu. Tako će isti taj EU s mnogo više sredstava, i to za naš oporavak i na našu sreću, financirati i našeg električnog, digitalnog i zelenog vizionara Rimca.

Ursula von der Leyen posjetila Rimac automobile: Duboko sam impresionirana, ovo je budućnost. Hvala ti, Mate!

- HINA, srpanj 2021. godine

5. studenog

Ta jadna potreba da se pod svaku cijenu brani "strukovno dostojanstvo", nekakva idealna i imaginarna "znanost" čiji "dignitet" sebi pripisuje pojedinac bez individualnih kvaliteta.

Ne poistovjećujte se s institucijom pa o njoj govorite kao o "njima", a ne kao o "nama". Pojedinci koji se nazivaju radikalnim profesionalcima, ali koji se poistovjećuju s institucijama koje ih zapošljavaju i ne vide sukob između onoga za što su angažirani i onoga za što misle da treba raditi, neutralizirani su ugradnjom u sustav.

- Jeff Schmidt, *Disciplinirani umovi* (2000), moj prijevod s engleskog

11. studenog

U članku objavljenom 24. listopada ove godine u časopisu *Current Psychology* impact factora 2.5, autori Ren i kolege pitaju se zavide li siromašni bogatima: "Do the poor envy others more? The effects of scarcity mindset on envy". U sažetku članka ima i jedna, vrlo znanstvena rečenica, gdje autori kažu da: "Pojedince s oskudnim resursima treba poticati da se poboljšaju i premoste jaz siromaštva vlastitim naporima, umjesto da uništavaju prednosti drugih."

18. studenog

Kompanija "Tesla" lansirala je suvenir s logotipom i prikladnim dizajnom. Riječ je o čašama za "pijuckanje" koje možete "ponosno izložiti u

njihovom metalnom postolju” ako za njih platite 75 dolara. Metalno postolje ima i drugu namjenu. Čaše su, naime, tako dobro dizajnirane da ne mogu same stajati na stolu nego isključivo u postolju u koje ih morate vratiti nakon što iz njih pijucnete.

Super ideja, kladim se da su tako dizajnirali i autonomnu vožnju.

19. studenog

Osnivačica Theranosa, Elizabeth Holmes, osuđena na 11 godina zatvora: “Žalim svakom stanicom svog tijela”

- Jutarnji list, 19. studenog 2022.

Elizabeth žali sa svih svojih 80 milijardi neurona, svaki vrijedan skoro dolar, a vidi se i da zna što je stanica.

Zašto u ovom svijetu ne vrednujemo više mlade poduzetnike sa sjajnim idejama, raketama u obliku pimpeka i automobilima s četiri motora? Zašto im ne dajemo milijarde da slijede svoje snove?! To ne bismo smjeli prepustiti nikakvim investitorima, to bi naša država morala raditi, ulagati milijarde i EU fondove u njih da svima nama bude bolje.

21. studenog

“Za” znanost i “protiv” nje

Moja kritika znanosti nema nikakve veze s liberalnim i libertarijanskim kritikama, nazivanjem ljudi neproduktivnim uhljebima i takvim notornim budalaštinama i gnjilobama koje obično dolaze od ljudi koji nemaju pojma ni o znanosti ni o sustavu znanosti. Moja je kritika isključivo slijeva, dakle tiče se znanosti kao sluge trulog sustava, društvene kontekstualizacije znanosti u neoliberalnim i kapitalističkim kontekstima te znanstvenika samih koji pristaju na sve te gadosti zbog ega, naknade, glupavih tablica na kojima su oni na vrhu, i malo pljeska. Ona se tiče i ovih liberalnih mudraca-srednjaša koji zagovaraju nekakvu navodno “čistu znanost” bez utjecaja politike, a inače im je sva ostala gadost potpuno OK. Kao da se bilo što u društvu, uostalom, može osloboditi utjecaja politike, a ako se i može donekle osloboditi, onda se mora osloboditi *iz* politike! Tiče se “marševa za znanost” koji govore o uglavnom apstraktnim stvarima, a ne upiru prstom u društveni sustav i sustav znanosti u njemu, koji je poremećen i korumpiran od samog temelja

– od načina na koji se dodjeljuju projekti i sredstva, od vrednovanja znanosti, od akademije, od gubitka slobode istraživanja, od svepristutnog nametanja mjerenja ishoda i norme, od ekonomskih kriterija i kriterija “profitabilnosti” znanosti pa neka proizvodi i drek ako treba, ali neka se prodaje. Od potpunog gubitka širokog građanskog nadzora nad znanošću, njenim praksama i primjenama njenih dostignuća. Od urušavanja svih mogućih kategorija koje smo koristili da govorimo o znanosti i to zato što smo svi zajedno, htjeli-ne htjeli, postali sluge kapitala i profita i nekoliko debila koji u svemu tome dobro profitiraju.

Kad ja, dakle, kažem da znanost ne valja, to nema nikakve veze s onim debilima koji govore da znanost ne valja i njihovi su razlozi i argumenti skoro uvijek potpuno suprotni od mojih. I to, dodatno, nema nikakve veze s anti-vakserstvom i klimom, treba to pojasniti onima koji su nasjeli na priče o tome da postoje oni koji su “za” znanost i oni koji su “protiv” nje.

24. studenog

Kad kažem da je javnost izgubila nadzor nad znanošću i njenom primjenom, zbor antivaksera redovito odobrava, ni ne sjetivši se da njihovi znanstveni heroji, ugledni članovi znanstvene zajednice, liječe hidroksiklorokinom, prodaju horoskope temeljene na DNA i godinama istražuju “imunomodulatorne” gline, koje bi navodno mogle pomoći ako imate kakav rak. Tako se barem priča, a glina se čak i prodaje. Uostalom, to piše u mojim opsežnim zapisima s kraja 2020. godine:

Zagađenje biologije, kemije i medicine je posve očigledno u kontekstu farmaceutske industrije. Nema čega se nisu pokušali naprodavati u ranim fazama pandemije, od remdesivira preko hidroksiklorokina i azitromicina pa do vitamina D. Sve su te opcije podržavali ugledni znanstvenici, svaki svoju, i napričali su se o “molekularnim mehanizmima” i “imunomodulatornim” efektima svega toga. Podsjetilo me to na, kažu, lijek (...) Megamin temeljen na zeolitu, koji je jedno vrijeme reklamiran silnim ugledom naše znanstvene perjanice, instituta Ruđer Bošković. Tadašnji Ruđerov znanstvenik, a današnji dekan Medicinskog fakulteta u Puli, Krešimir Pavelić, tvrdio je da zeoliti imaju “imunomodulatorna” ili “imunostimulatorna”

svojtva, a i dan danas objavi pokoju o tome. Taj Megamin, sa svim hrvatskim znanstvenim sjajem koji je uspio prikupiti, prodavao se kao halva devedesetih. Sjećam se pokojnog susjeda Vlade koji je u toj čudotvornoj glini vidio siguran spas. Vjerovao je čovjek u znanost. Izvadili su mu jedno plućno krilo, ali ni tada nije mogao prestati pušiti.

- Antonio Šiber, 52 stvari koje sam naučio u 2020. godini, drugi dio, Konstrukcija stvarnosti, <http://antoniosiber.org>

24. studenog

Američka Food and Drugs Administration odobrila je prekjučer lijek za hemofiliju B. Riječ je o genskoj terapiji za odrasle čiji jedan tretman košta 3.5 milijuna dolara.

Volim znanost i njene velike uspjehe.

14. prosinca

Otkad sam se vratio iz bolnice nitko me više ne prepoznaje, čak ni iPad pa svaki put iznova unosim šifru.

17. prosinca

Još jednom, al' ovaj puta jače!
Cijeli svijet zna naše navijače.
Cijeli svijet sad gleda i prati
Da vidi kako igraju Hrvati.

- pjesmica koju je napisala i objavila bivša predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović na svom Twitter profilu, 17. prosinca 2022. godine, uz fotografiju koja je prikazuje sa šalom s crvenim i bijelim kvadratićima te hrvatskom zastavom koju drži u rukama, na nogometnom stadionu u Kataru, gdje se održava Svjetsko prvenstvo u nogometu.

19. prosinca

Iz glupavih tweetova Elona Muska, filantropa, poduzetnika i nepismene morončine kojem je smiješno kad tisuće ljudi dobije otkaz, jasno se vidi da taj nema predispozicija da bi nešto izumio – on plaća drugima da izumljuju i onda se naslikava s tim. Doduše, potpuno isti model je danas posvuda pa i u

Pogled s prozora sobe za izolaciju na hematološkom odjelu u KB Dubrava, Zagreb, 12. prosinca 2022.

znanosti. Elizabeth Holmes su 2015. godine izabrali u savjetodavno tijelo harvardske medicinske škole (Harvard Medical School), a Muska su još svibnju 2018. godine izabrali za člana Royal Society-ja. Našeg Rudana Boškovića nisu htjeli.

Holmes je i koautorica znanstvenog rada “Engineering of a miniaturized, robotic clinical laboratory” objavljenog 2018. godine u časopisu *Bioengineering & Translational Medicine* faktora utjecaja 7.1.

25. prosinca

U još jednom u ogromnom nizu vrijednih i korisnih doprinosa naše znanosti koja će nas sve spasiti, autori Ikegaya i kolege, na 126 muških leševa mjerili su korelaciju između veličine nosa i pimpeka, a rezultati su objavljeni u časopisu impact factora 2.9. U sažetku piše:

Izreka “Big nose, big hose” [veliki nos, veliki šmrk] sugerira da veličina nosa ukazuje na dužinu penisa. Ipak, dosad nije bilo znanstvenih radova koji bi dokazali ovaj iskaz.

2023

6. siječnja

Već mi je lagano muka od Srba i Hrvata koji se svakog Božića prigodno okupljaju i umilno keze jedni drugima.

6. siječnja

Najgora oporba od svih oporbi ikad

Cijelo jutro razmišljam o tome da bi trebalo zapisati pokoju o ovoj saborskoj oporbi i kako je možda i najgora od svih oporbi koje pamtim. Mislim, naravno, na onu oporbu koja se predstavlja kao nenacionalistička, kao centar ili lijevo od centra, za desnu oporbu i njenu “kvalitetu” me i nije pretjerano briga. Htio sam zapisati kako nisam od njih čuo ništa što prosječno inteligentan i informiran građanin ne bi mogao izgovoriti, ništa što bi dalo neki dodatan i originalan uvid u funkcioniranje države. Nisam čuo nikakvu zanimljivu inicijativu, koherentan politički program, stav i viziju. Ništa. Vidim samo ta lica koja se svako malo opet pojave, kažu nešto što je manje-više očigledno i uvijek neinspirativno, pokrenu i još jedan opoziv nekog ministra i tako iz godine u godinu. A onda sam pomislio kako to što ja mislim o politici i što smatram u tom smislu važnim, predstavlja izrazito manjinsko mišljenje s kojim bi se složilo manje od jedan posto građana Hrvatske. Ovi “lijevi” i “centralni” moraju računati na glasove građana koji o sebi misle da su “lijevi” i “centralni” i upravo je zato “lijeva” i “centralna” politika takva kakva jest – uglavnom glupava, nekoherentna, prevrtljiva i prijetvorna. Nije izgledno da bi u uvjetima građanskog odabira nešto progresivno i originalno, kvalitetno, i moglo proći. Pedeset posto građana Hrvatske je ispod prosjeka, osamdeset pet posto se izjašnjava kao katolici, devedeset pet posto se oduševljava Vatreanima, nastavite niz. Stoga nemam zapravo što govoriti o toj “lijevoj” oporbi, oni osluškuju te postotke, navijaju za naše nogometaše i dobro paze kad govore o Crkvi i ostalim svetinjama, a najviše paze i računaju da se i opet uguraju u Sabor.

Zato je ovaj osvrt potpuno nepotreban, ali ga ipak ostavljam s obzirom da sam već napisao toliko teksta.

12. siječnja

Ako vas tko pita kakvo je to Sveučilište u Puli, možete mu reći da je dalo počasni doktorat Mati Rimcu. A ako vas tko pita kakvo je to Sveučilište u Zagrebu, možete mu reći da je dalo počasni doktorat Draganu Čoviću.

Ako vas tko pita kakvo je to odlikovanje Red Danice hrvatske s likom Nikole Tesle, možete mu reći da ga je dobio Mate Rimac, i to od Ive Josipovića. A ako vas tko pita kakvo je to odlikovanje Red hrvatskog trolista, možete mu reći da ga je dobio Dragan Čović, [i to od Franje Tuđmana].

16. siječnja

Čovjek bi se možda i prenerazio kad vidi kakvih je psihopata bilo među savjetnicima predsjednice i predsjednika RH, kad ne bi znao kakvi su predsjednici i predsjednica.

18. siječnja

Nije samo nestašica lijekova koji se koriste u sezoni gripe. Na popisu HALMED-a je i nekoliko lijekova koji se vrlo često koriste u terapiji karcinoma.

18. siječnja

Zabavno je zamisliti da se glazbenici ocjenjuju na način na koji se danas ocjenjuju znanstvenici. Birokrati [...] bi brojali proizvedene pjesme i rangirali ih prema tome na kojim su se radijskim postajama puštale tijekom prva dva tjedna nakon objavljivanja. Glazbenici bi ubrzo otkrili da im produciranje bezvrijednih božićnih pjesama i druženje s DJ-ima s vrhunskih radijskih postaja više unapređuje njihove karijere nego skladanje prave glazbe. I nije tako smiješno da u svijetu znanosti, sumnjivi kriteriji ocjenjivanja kao što su faktori utjecaja i citati opterećuju razmišljanja, iskrivljuju ponašanje i određuju karijere.

Suvremena znanost, pogotovo biomedicina, oštećena je pokušajima mjerenja kvantitete i kvalitete istraživanja. Znanstvenici su vrednovani prema ovim kriterijima, a to vrednovanje utječe na financiranje projekata te natjecanje za radna mjesta i napredovanje. Kriteriji su isprva djelovali prilično bezopasno, ali su poput kukavica u gni-jezdu izrasli u čudovišta koja prijete i samoj znanosti.

- P. A. Lawrence, *The Mismeasurement of Science* (2007), moj prijevod s engleskog

18. siječnja

Ante Prkačin pjeva “Juru i Bobana”, a u pozadini se, na slici na zidu, smješka sveti Leopold Mandić.

22. siječnja

Nije problem “neznanstveno lupetanje” Gordana Lauca nego sustav današnje znanosti koji ga je promovirao u “vrhunskog znanstvenika”.

23. siječnja

Kaže Marija Selak da HDZ “ne sluša čak ni HAZU, dakle najveće umove u našoj državi”.

Selakica je čista revolucija.

24. siječnja

Slušam Ivanu Keki iz “zeleno-lijeve” stranke Možemo kako, doduše tek poslije Marije Selak, kaže da HDZ ne sluša čak ni HAZU!

Dobro je da nije rekla da ne sluša čak ni Crkvu.

24. siječnja

O tome da nas čipiraju pjevaju već i vrapci na grani: Čip, čip!

25. siječnja

Danas i opet, po staroj shemi, s televizije objašnjavaju da ćemo upravo ja i drugi hrvatski građani, naravno, plaćati veću plaću radnika Čistoće. Zašto nikad nikome ne padne na pamet pošteno oporezovati lopove, mešetare, ratne profitera i izrabljivače?

29. siječnja

AI je postao autor znanstvenih članaka. Digla se velika uzbuna: U najmanje četiri novija znanstvena članka umjetna inteligencija navedena je kao koautor studije, upozorio je nedavno u Nature Newsu znanstveni novinar Chris Stokel-Walker.

- Nenad Jarić Dauenhauer, Index, 29. siječnja 2023.

Ako koautori znanstvenih radova mogu biti članovi kolaboracija koji nemaju pojma što u članku piše, ugledni predstavnici država u međunarodnim zdravstvenim organizacijama koji se samo potpisuju, a veze s vezom nemaju, te drugi vrhunski znanstvenici, posve je prirodno da koautori budu i razni trolovi, kao i umjetna inteligencija.

6. veljače

Zašto za nekog kretena na YouTubeu tvrde da zarađuje na debilima, a za nogometaše ne tvrde to isto?

11. veljače

Htio sam zapisati da se čudim kako je "narod" toliko neosjetljiv, a možda i glup, kako ne prepoznaje često očitu patologiju na licima ljudi kojima kliču, uzdizanje čela u nebo, luđačko klimanje glavom, stisnutih čeljusti i užarenih očiju, možda i pod drogama kakav je slučaj bio kod Hitlera. Upale oči i zagonetni osmijeh sadista, koji možda to i nije, ali koji bi čovjeka s iskustvom i minimalnom emocijom učinio barem vrlo opreznim.

A onda sam pomislio da "narod" upravo to želi. Narod želi upravo takve likove, takve luđačke geste, patologiju, krv i urlanje. Fašizam je izbor naroda.

22. veljače

Ne usuđuju se založiti za bilo što od važnosti, ali zato čitaju finu literaturu.

1. ožujka

Što je još godina života u usporedbi s beskonačnosti nebivanja? Pa ipak želim opet omirisati cvat marelice.

- Nije Basho nego Šiber.

3. ožujka

Kad plaćeničku vojsku nazivaš "kompanijom" želiš reći da je ubijanje ljudi posao kao i svaki drugi.

8. ožujka

Svatko pokušava interpretirati svijet i stvoriti stav na osnovu onoga što zna i čemu je bio izložen ili se sam namjerno izlagao pokušavajući razumjeti.

Zato oni koji ništa ne znaju, ništa izazovno nisu pročitali i koji su usvojili nekoliko elementarnih budalaština prema kojima se ravnaju uvijek najlakše stvaraju stavove. Svoju tupost pri tome smatraju istinom, a uljuljkano i pravovjerno zadovoljstvo spoznajom.

9. ožujka

Gakanje digitalnih gusaka

Kako umjetna inteligencija [AI] ne može kreirati organsku ideju, ideju koja izlazi iz postojećeg korpusa znanja i uvida, ali je svejedno nova i nije puka kompilacija i reorganizacija već postojećeg, postoji opasnost da će umjetna inteligencija samo ojačati postojeće narative, varirajući ih u bezbrojnim kombinacijama, a da pri tome, naravno, ne stvori ništa uistinu novo i revolucionarno. AI bi u tom smislu mogao biti zapravo nezgodno kontrarevolucionarno oruđe koje će samo okoštati *status quo* pišući kompilacijske eseje bezbrojnim studentima i profesorima. I jedni i drugi će pritom sretno glumiti da se nešto studijsko i duboko događa na sveučilištima, dok studenti plaćaju svoje diplome.

Onima koji pokušavaju misliti, AI bi mogao biti vrlo koristan alat, ali bi njihovi doprinosi mogli biti sve potisnutiji repetitivnim gakanjem digitalnih gusaka.

11. ožujka

Kad slušaš ove “tehnološke genijalce” i startup-budaletine iz Silicijske doline kako pričaju o propasti banke kao da nikad ništa nisu pročitali ni o tome što je novac ni što je dug, ni što je tulipan ni balon, a svi ih smatraju najpametnijim ljudima na svijetu, sasvim lijepo vidiš da je svijet u totalnoj banani, a bit će u još i goroj.

Sam Bankman-Fried, mešetar kripto-valutama nekad težak preko dvadeset milijardi dolara i tzv. altruist i filantrop koji je u prosincu uhićen zbog prevare, u intervjuima se hvalio kako nikad u životu nije pročitao knjigu te da ni ne namjerava.

15. ožujka

Tko je onaj koji spava?

Shvatio sam sinoć da je duboki san nemoguć ako nije jasno tko je onaj koji spava. Jutarnje je buđenje pobjeda nad noći – probudio se onaj koji je spavao, s razlogom da se probudi i započne dan, novi dio svoje priče o življenju. Sretni su oni koji dobro spavaju, jer ne znaju da je nužno da um tijekom sna, snažnije ili pritajenije proizvodi narativ o razlozima i smislu. Odatle valjda dolaze snovi. Oni su odjek priče o smislu, o zbivanju u kojem sudjelujemo i tek namjeravamo sudjelovati te razlozima da onaj koji spava uistinu i spava i potom ustane. Ako su narativi o smislu istrošeni ili neuvjerljivi, san postaje nemoguć. Sve što nam mozak pripovijeda u tom komadu snovitog prostor-vremena postaje repetitivno te više ne udovoljava razlozima da se uopće spava, i mi se nužno budimo.

Kad je onaj koji spava tek fizičko tijelo, bolni bubrezi i začepljena pluća kojima bi san svakako dobro došao, narativi se troše, a razlozi da se zaspe i ponovno ustane nestaju. Priče koje organizam pokušava ispričati su loše i ne mogu više hipnotizirati. Vjerujem da se, kad sve to ode predaleko, uključi nekakav dodatni mehanizam koji proizvodi „drvene snove“, nužne za preživljavanje organa, ali bez narativa koji nam je nužan da budemo bića ponad bubrega i pluća.

Ljudi su bića narativa, pričaju sebi priče o tome što rade i što jesu, gdje je njihov smisao i zašto uopće rade bilo što. Moglo bi u tome biti i nečeg temeljito dubokog. Da narativ koji stvaramo uvezuje fiziku i fiziologiju u podlogu za bivanje u svakom višem smislu i da nam je evolucijski postao nužan čak i za san. Kad nestanu uvjerljivi razlozi da se bude, a priče o budućnosti se istroše, ne može se više ni spavati.

21. ožujka

Kad bi netko napisao pjesmu o muškarcima i tražio od mene da se s njom poistovijetim, rekao bih mu da se pokuša malo sabrati.

27. ožujka

Facebook je pun ljudi koji se zalažu za lijepe i dobre stvari, za empatiju i ljubav prema bližnjem, protiv nepravde i društva koje je podržava, no nešto je teže naći one koji će prepoznati drek koji im je direktno pod nosom

i nazvati ga drekom. To se smatra nepristojnim, ljepše je pričati o divotama, onako, apstraktno, to je najsigurnije.

27. ožujka

I got sick of the game. I love the research, the teaching, the science. About 8 years ago I just lost the will to sell my science and to compete with everyone for students, space and money. That's not why I became an academic, not for a reality survival game show type experience.

- Daniel Frankel @ Cyberplasm 5:54 PM · Mar 26, 2023

E, ne može tako Daniele. Ti moraš svaki dan strepiti i biti na putu izvrsnosti, učiti studente kako da prave aluminijske privjeske i predstavljati tu sjajnu primjenu znanosti birokratskim EU i HR zombijima koji vole javno-privatna partnerstva. Moraš praviti horoskope iz DNA, svakih par godina iznova tvrditi da ćeš iduće godine otkriti lijek za rak, obavještavati novinare o članstvu u svakoj akademiji u koju te tvoje pajde izaberu i o svakoj nagradi koju ti pajde dodijele. Ne možeš ti plandovati i biti znanstvenik, to ti je jugo-komunistički mentalitet.

28. ožujka

11 teza o razvoju RH. "Možemo proći bolje od većine u EU. Nikad u Hrvatskoj nije bilo više jako bogatih ljudi!"

Poduzetnik i investitor piše kako u doba velike inflacije i postpandemijskog šoka vidi gospodarsku budućnost Hrvatske. Piše: Nenad Bakić

- Jutarnji list, 28. ožujka 2023.

Blago *nama* bogatašima.

29. ožujka

Glavna bi državna odvjetnica Hrvoj Šipek smjenjivala nekoga zato što je mason. Bi li ga smijenila da je vitez čuvar svetog groba jeruzalemskog?

30. ožujka

Svećenici se, kad im to odgovara, pozivaju na samog Boga s kojim redovito komuniciraju, a u drugim situacijama tvrde da je postotak pedofila

među svećenicima isti kao i u drugim strukama. Što im je u vezi s tim rekao Dragi Bog?

1. travnja

Je li ikome u ovoj zemlji jasno zašto svećenika koji im maltretira dijete roditelji prijavljuju nadbiskupu umjesto policiji?

3. travnja

One of the world's most cited scientists, Rafael Luque, suspended without pay for 13 years. The prolific chemist, who has published a study every 37 hours this year, has been sanctioned by the University of Córdoba.

- Elisabeth Bik @MicrobiomDigest 10:36 PM · Apr 3, 2023

Obožavam vrhunsku znanost. Riječ je o jednom od najcitiranijih znanstvenika na svijetu koji objavi znanstveni članak svakih 37 sati. Sad su ga malo provalili pa će biti bez plaće 13 godina. Ali nije to ništa, imamo mi vrhunskih znanstvenika cijeli bataljon.

Raphael Luque komentirao je svoj slučaj riječima: "Zamjeraju mi jer sam vrlo plodan znanstvenik i mnogi me ljudi obožavaju."

11. travnja

Šaptačica zgradama: Ima doktorat s MIT-a, svira 12 instrumenata, ali se vratila u Zagreb: "Imam posebnu misiju". Tea vrijedi najmanje 400.000 dolara, toliko je MIT uložio u njezino obrazovanje tijekom pet godina u Americi. I potom se vratila.

- Jutarnji list, 10. travnja 2023.

Znanstvenica koja vrijedi najmanje 400000 dolara. S misijom.

15. travnja

BARUN: Drago mi je to čuti, Sigeliuse. Jako drago. Recite mi, kako to namjeravate učiniti?

SIGELIUS: Trenutačno je strogo povjerljivo, ali... Pa, u

vrlo bliskoj budućnosti vlada će izdati izjavu kojom će izolacija svih gubavaca biti obvezna. Sam Maršal je obećao da će stati iza toga. To je dosad najveći udarac za Chengov sindrom, diljem svijeta, i ponosan sam što sam ga predvodio.

BARUN: Shvaćam... Da... Recite mi, kako planirate izolirati... žrtve?

SIGELIUS: Logori, barune. Svi kod kojih se pojave bijele pjege bit će poslani u pomno čuvani logor...

BARUN: ... i ostavljeni da umru.

SIGELIUS: Da, ali pod liječničkim nadzorom. S obzirom da je svaki nositelj bolesti potencijalni širitelj bolesti, moramo štititi nezaražene od zaraženih. Svaka sentimentalnost u tom je pogledu kobna i stoga zločinačka: svatko tko pokuša pobjeći iz logora bit će strijeljan. Osim toga, svi građani stariji od četrdeset godina morat će obavljati mjesečne liječničke preglede. Chengov sindrom mora se pobijediti silom. Nema drugog načina.

- Karel Čapek, *Bijela kuga* (1938), moj prijevod s engleskog

18. travnja

Nadbiskup Kutleša koji je zamijenio kardinala Bozanića danas je izjavio da je “znanost bez istine u tami”. Ma bravo!

19. travnja

Nije mi jasno to uznemiravanje zbog najcitiranijeg hrvatskog znanstvenika viteza-akademika Reineru koji je dobio najviše odlikovanje Japana. Pa odlikovanja skoro uvijek dobivaju sumnjivci, laktaroši i poltroni. To su vrhunski znanstvenici koji drhture kad ih prime u kakvu akademiju ili kad im objese kakvu lentu pa se keze s fotografija, a fejsbučari im zdušno lajkaju njihovo postignuće. To su i ugledni pisci koji se oduševavaju kad ih Vučić ili Dodik potapšu po glavi. Oni žive za to. A ovi koji ih odlikuju su isti takvi. Pa nije Reiner dobio odlikovanje od Ryokana ili Bashoa, nego od japanske države i njenih činovničića. Uostalom Basho i ne bi dijelio nikakva odlikovanja jer bi mislio da je to suludo. A pogotovo ih ne bi dijelio Reineru.

Svuda u ovom gradu vidim ljude koji poeziju pišu zato da osvoje nagrade ili zao glas. Sve što bih im mogao reći bezumnje bi završilo grubim riječima pa se pretvaram da ih ne vidim i ne čujem.

- Basho

28. travnja

Država je sinu HDZ-ovca (24) plaćala milijune za covid testove. Sada se sumnja da je dio tih testova krivotvoren. Policija istražuje je li mladi Filip Mihalić krivotvorio testove koji se koriste u bolnicama i mogu se kupiti u svakoj ljekarni.

- Telegram, 27. travnja 2023.

Zabilježeno je i da je mladić u još mlađoj dobi izjavio: “Bit ću novi Mate Rimac!”. Uostalom, kako HDZ-ovci dopuštaju da sin istaknutog HDZ-ovca kojem je država dala milijune ne vozi automobil sina drugog istaknutog HDZ-ovca kojem je država dala milijune, nego vozi Lamborghini?

2. svibnja

Ne razumijem zašto bi EU kažnjavala znanstvenike s Geodetskog fakulteta koji su brod dobiven na EU projektu iznajmljivali u turističke svrhe? Pa to EU i hoće, to se zove suradnja znanosti i gospodarstva, znanstveno poduzetništvo i to je ono na čemu se dobivaju posebni bodovi za izvrsnost.

7. svibnja

Uputa: Znanstvenika-seratora najlakše je prepoznati po tome što stalno govori “mi” i “ljudski rod”.

Intervju s A. Šiberom

Novosti, 21. rujna 2020.

Intervju s Antoniom Šiberom (AŠ) vodio je Dragan Grozdanić (DG). Objavljen je pod naslovom “Boras je samo manifestacija trulih trendova u akademskoj zajednici” u tjedniku Novosti, 21. rujna 2020.

DG: Znanstvenik ste širokih interesa, zaposlen na Institutu za fiziku, koji društveno tkivo raščlanjuje na molekule i atome kako bi dobio supstancu aktualiteta, ako treba i onog duhovnog, čime se bavite u tekstovima na svom blogu. Što nam govori činjenica da su učenici pojedinih osnovnih škola prisiljeni sjediti na satu vjeronauka premda ga ne pohađaju?

AŠ: Bavim se teorijskom fizikom, a zadnjih petnaestak godina istražujem uglavnom viruse. Treba dakle osvijestiti da se svako istraživanje odvija u društvenom kontekstu i o njemu je ovisno, posebno zato što se znanost danas zlorabi u najrazličitijim situacijama, pri čemu se koristi i kao izlika za političku pragmu i razna pogodovanja. Tako je i s vjeronaukom u doba korone, iako problem vjeronauka u školi nije kod nas od jučer. Prvašiće je na prvi dan škole u brojnim učionicama dočekaao križ – radi se dakle o starom normalnom. Odgovornost za to je prvenstveno na politici, Crkvi, nastavnicima i upravi škola, ali ne samo na njima, već djelomično i na roditeljima kojima je takvo što uglavnom normalno. To da u nekim školama sva djeca – i ona koja su ga upisala i ona koja nisu – slušaju vjeronauk, neugodno podsjeća na prisilno pokrštavanje pod izlikom provođenja epidemioloških mjera. Ponekad zamišljam kako sve to izgleda u školama, zamišljam da djecu učim o nuklearnim procesima u zvijezdama, o nastanku teških atomskih jezgara ili o DNA molekulama, genima i proteinima, a na sljedećem satu im dođe tip, inače sindikalni povjerenik, koji im priča kako mu je neraspadnuti svetac rekao da ne bi trebao nositi preuske majice.

DG: Iako pandemija koronavirusa očito ide na ruku Crkvi, koja je na nedavnom Vladinom natječaju za projekt “Program ulaganja u zajednicu” od mogućih 20 dobila čak 17,7 milijuna kuna, istraživanje Zadarske nadbiskupije u isto vrijeme pokazuje da 42 posto učenika od 15 do 19 godina ide na vjeronauk isključivo zbog pritiska obitelji. U vrijeme proračunskih lomova i bedepeovskih padova, u što vjerovati?

AŠ: Nije uopće važno idu li učenici na vjeronauk zbog pritiska obitelji jer škola općenito u toj dobi nije pretjerano popularna. Nije važno čak ni to

vjeruje li tko ili ne, najvažnije je to da je u školi žigosan kao pripadnik pastve i da time daje svoj doprinos povlaštenom položaju Crkve i svećeničkog staleža u društvu. Cilj je naučiti svoju pastvu da se pravilno izjašnjava po pitanju pripadnosti. Vjeronauk zato nije predmet kao ostali školski predmeti, on je identifikacijski pritisak kojim se Crkva koristi i čemu nije mjesto u školi. Kod nas se neki katolici zgražaju nad porukama koje biskupi šalju i njihovom uplitanju u obrazovanje i politiku, a istovremeno protestiraju i plaču jer isti ti biskupi ne žele krizmati njihovu djecu kad izostanu sa školskog vjeronauka. To je talačka potreba za “ispravnim” identitetom i pripadanjem. U ovo vrijeme proračunskih lomova i, kako kažete, bedepeovskih padova, možemo biti sigurni u to da će Crkva i dalje dobivati slasne komade proračuna jer je njihova preporuka i na ovom i na onom svijetu neprocjenjiva. Kako bismo, jadni, bez toga bili spašeni?

DG: Na svom blogu “Konstrukcija stvarnosti” društvenu patologiju opisujete često stihovima ili pjesmom uz gitarsku pratnju. Na što se referirate u stihovima pjesme koja nosi naslov “Živimo u vremenu La Fontaineovih basni”?

AŠ: Referiram se na aktualno vrijeme najjadnijeg oportunitizma, himbenosti, lažljivosti i truleži malograđanskih vrijednosti i društvenog ugleda, pogotovo kod nas. Nisam u tome pretjerano originalan, radili su to prije mene i Arsen Dedić, Branimir Štulić i mnogi drugi. Svaka je toga kod nas carevo novo ruho kojem narod kliče, sve je časno ordenje od pozlačene plastike, a ljudi koji ih nose na strateškim su mjestima posvuda: na sveučilištima, sudovima, u politici, crkvama, a stalno su i na televiziji. Uistinu živimo u vremenu La Fontaineovih basni, kad cvrčke izgledaju obični mravi, kad su tupavi magarci besramno glasni, a za sve one koji ne revu s njima i vrlo opasni. Naše je vrijeme, doduše, mnogo ružnije jer u njemu nema nikakve poetike ni šarma pa čak ni onog lafontaineovski ironičnog. Mi smo se naviknuli na najgore gadosti, na zločince i podrepaše koji postadoše ugledni građani, a sve u ime demokracije i nacije, jer je baš tako u svim najnormalnijim zemljama svijeta, kako nam rekoše s televizije.

DG: Vratimo se vašem interesu za istraživanje virusa. Hoće li aktualna distanca među ljudima evolucijski proizvesti nove osobine koje će krasiti neke nove generacije ili će buduće cjepivo, zasad još nedovoljno istraženo, dovesti do nove znanstvene revolucije?

AŠ: Kao fizičara, mene virusi zanimaju kao mogući evolucijski stadij između neživog i živog svijeta. Zanima me kakvi “zupčanici” pogone te strojeve, kakva je mehanika njihovog sastavljanja i ulaska u stanice, kako sve to ovisi o uvjetima u okolini, o slanosti, kiselosti i vlažnosti. Mnogo od onoga čega smo se u vezi s pandemijom naslušali u zadnje vrijeme izravno slijedi iz fizike. Na primjer, sigurna udaljenost od dva metra o kojoj obično govore epidemiolozi može se izračunati iz putanje kapljica izbačenih govorom ili kihanjem odnosno horizontalne udaljenosti koju te kapljice prevale prije nego što ih tlu privuče gravitacijska sila. Razlika između aerosolnog i kapljičnog prijenosa bolesti također je stvar fizike, rekao bih aerodinamike sitnih, aerosolnih kapljica koje ne padaju na tlo nego ostaju satima u zraku. Mogućnost opstanaka virusa u tim mikroskopskim kapljicama određuje može li se on prenositi aerosolom. Proizvodnja cjepiva neće dovesti do znanstvene revolucije – to je prvenstveno tehnološki problem. Cjepiva će ili biti ili ga neće biti ili će pak biti slabo učinkovito, ovisno o varijabilnosti virusa. Ne namjeravam podcijenjivati njegovu važnost – mnogo bolje bi bilo da cjepiva bude, ali premalo se govori o niskoj razini opće javnozdravstvene skrbi za građane, pogotovo za one siromašne i teško bolesne. I s cjepivom i bez njega svijet će nastaviti dalje, skoro sigurno posve jednako kao i ranije, do neke iduće pandemije koja je sasvim izvjesna. Prošlo je sto godina od pandemije španjolske gripe. Tadašnje su okolnosti u mnogo čemu sličile današnjima i sve se to brzo zaboravilo i nastavilo po starom. Virus španjolice ostao je u populaciji, a njegovi “potomci” pojavljuju se u varijantama gripe i danas.

DG: Mnogo je proturječnih izjava koje nam različiti znanstvenici i epidemiolozi već mjesecima serviraju u vezi koronavirusa, a primjetno je i da konstantno revidiraju svoje stavove. Recimo, najprije su govorili da se i mladi moraju čuvati jer i oni mogu završiti na respiratoru, a onda znanstvenik Ivan Đikić izjavljuje da se mladi ne trebaju bojati korone. Molekularni biolog Goran Lauc nedavno je kazao da se bolje zaraziti sada nego na jesen jer je virus ljeti navodno blaži, no aktualno stanje u bolnicama ga demantira...

AŠ: Iako dobro poznajem svoju struku i znanstvenike, meni je ipak u doba ove epidemije bilo najzanimljivije gledati groteskno natjecanje u učenosti, to nadmetanje u tome tko će nas od svih tih znanstvenih veličina spasiti, pa ima čak i onih koji javno i u milijunima prebrojavaju živote koje su dosad spasili. Svakih pet minuta bombardirani smo novim najvažnijim vijestima o virusu koje nam ozbiljnih lica prenose naši ugledni znanstvenici. Što bi se

tu još moglo dodati? U svoj je toj jagmi znanost još jednom izgubila na vjerodostojnosti. Kako možete vjerovati sveprisutnim članovima Vladinog znanstvenog savjeta za korona-krizu koji se istovremeno prijavljuju na posebno formuliran natječaj Hrvatske zaklade za znanost za istraživanje virusa na kojem dobiju javna sredstva za svoje privatne laboratorije? Kako možete vjerovati uglednim znanstvenim i liječničkim mesijama koji po političkom nalogu izjave ljetos da smo pobijedili koronu?

DG: Kako ste doživjeli zagrebačku paradu antivaksera protiv nošenja zaštitnih maski, održanu pod nazivom “Festival slobode”, koju su pohodila lica s krajnje desnice?

AŠ: Od desnice koja se tamo pojavila teško se i može očekivati nešto mnogo pametnije osim povezivanja s antivakserima. Bilo bi to donekle zabavno da nije opasno. Zanimljiva mi je i ideja te navodne slobode nenošenja maski u sveopćoj poniznosti pred nacijom i Crkvom koja je njihov politički program. Bilo je tamo izgleda i pojedinaca koji zastupaju drukčije političke stavove. Nezadovoljstvu tih ljudi su pridonijeli i znanstvenici i liječnici i njihov snishodljiv odnos prema vlasti te spremnost da za koji srebrnjak i pljesak gomile glume “znanstveno” opravdanje čega god treba. Iskreno, da od svih znanstvenika znam samo za one koji se kod nas u zadnje vrijeme pojavljuju na televiziji, ni ja ne bih vjerovao u znanost.

DG: Neke saborske glave, poput one Mira Bulja, zalažu se za upućivanje vojske na državne granice radi zaštite lokalnog stanovništva koje migranti navodno napadaju i uništavaju im imovinu. U ovoj zemlji je, čini se, stabilan samo ritam huškanja: jednom je ono usmjereno prema Srbima, drugi put prema pravima žena i seksualnih manjina, potom migrantima itd.?

AŠ: To nije samo naš izum, to je prilično univerzalan i drevan recept uz kojeg su kod nas na meti često Srbi, u Srbiji često Hrvati, skoro posvuda Romi i migranti. Militarizacija društva je tipično domoljubno rješenje svih mogućih problema pa je tako i vojska “rješenje” za migrante. Strah od neprijatelja ujedno proizvodi i obožavanje onih koji nas “brane”, bili oni i najgori zločinci. Tako smo svjedočili i stvaranju ratne atmosfere u fazama ove pandemije, neprijatelj je bio virus i govorilo se o “ratu protiv korone”, o nogometu i domoljubnim navijačima, pjevale su se domoljubne pjesme s balkona, a liječnici i stožer slavljani su kao spasitelji.

Svemu je tome pridonijela, naravno, i naša javna dalekovidnica na kojoj se govorilo samo o domovinskom ratu protiv koronavirusa i o “suživotu s virusom”, što podsjeća na sintagmu “suživot sa Srbima”.

DG: Kritizirate i sveučilišnu i akademsku zajednicu – jednom ste napisali da je Sveučilište u Zagrebu odavno mrtvo. Govori li tome u prilog i najnovije otkriće da je rektor Damir Boras za tvrtku Opis film izdvojio 198.750 kuna javnog novca za namjenski film “Počasni doktori Sveučilišta u Zagrebu”, koji je režirao njegov posebni savjetnik za kulturu Jakov Sedlar, čija je pak tvrtka Oluja film lani financirana s 274.750 sveučilišnih kuna za film o hrvatskim sportskim legendama. Ima li nade za takvo sveučilište i općenito za obrazovanje?

AŠ: Sveučilište i akademija glavna su ishodišta sveukupnog društvenog politronstva i konformizma. Kod nas čak ima pojedinaca koji javno dižu glas protiv rektora Borasa, dok istovremeno u vlastitim fakultetskim vijećima prešućuju najgore zloporabe ovlasti i moći zato što znaju da im napredovanje i financiranje ovise o volji klika i lokalnih moćnika i o tome da zašute kad treba. Svemu tome doprinosi i izrazito sumnjiv protok novca prema Sveučilištu koji ste spomenuli, kao i netransparentno javno financiranje znanosti koje je u korijenu mnogih zala koja sam ranije spomenuo. U tome ogromnu ulogu ima kvarno djelovanje Hrvatske zaklade za znanost koja je jedini izvor javnih sredstava za istraživanje i na čijem se čelu nalazi isto vodstvo već više od sedam godina. Neki su se od tih ljudi navukli na moć koju imaju i koju zapravo nitko ne kontrolira. Naša znanstvena zajednica uglavnom oportunistički i u sav glas o svemu tome šuti jer znaju da im je tako povoljnije i da će, ako budu umiljati, možda uloviti kakvu mrvicu. Kod nas nije problem Boras, on je samo manifestacija trulih trendova u akademskoj zajednici. Kad Boras jednom ode, pitanje je samo tko će biti Boras poslije Borasa.

DG: Koliko je teško popularizirati znanost u zemlji u kojoj se kupuju državni ispiti, a poslovi se dodjeljuju po stranačkim, rođačkim i kumskim interesnim linijama?

AŠ: Ne znam. Popularizacijom znanosti i osobno sam se jedno vrijeme bavio, ali pomalo posustajem i sve mi se više čini da sama znanost malo koga zanima i da je svatko zlorabi kako mu se prohtije. Danas se sve kupuje i sve je na prodaju, pa i znanost. Ali prije svega su na prodaju ljudi.

Pismo ministru

Ministarstvo znanosti i obrazovanja
prof. dr. sc. **Radovan Fuchs**, ministar znanosti i obrazovanja
Donje Svetice 38, 10000 Zagreb
kabinet@mzo.hr

Poštovani ministre Fuchs,

htio bih Vam skrenuti pažnju na nedavan autorski tekst prof. dr. **Borisa Labara** u kojem se osvrnuo na način rada i proces recenzije projekata predloženih Hrvatskoj zakladi za znanost (HrZZ) [1]. Iz njegovog se teksta posve jasno iščitava da je postupak ocjenjivanja znanstvenih projekata predloženih Zakladi netransparentan te pod snažnim utjecajem partikularnih i osobnih interesa. U konačnici, takvi interesi onda odlučuju i o usmjeravanju financijskih sredstava u znanost na javnim institucijama, a prof. dr. Labar jasno navodi da je vodstvo Zaklade izravno odgovorno za njeno netransparentno djelovanje koje pogoduje lobijima. Moje je iskustvo s radom Hrvatske zaklade za znanost slično onome što iznosi prof. Labar u svom osvrtu i to me je i potaknulo da Vam napišem ovaj dopis. U tekstu prof. dr. Labara prepoznao sam iste one probleme zbog kojih je i moja znanstvena djelatnost sputavana i to zbog samovolje i interesa pojedinaca koji usmjeravaju rad Zaklade [2]. Kako je to suštinski suprotno javnom interesu, općem dobru te duhu znanstvenog istraživanja, pišem Vam kao ministru zaduženom za korektno i društveno korisno funkcioniranje hrvatske znanosti.

Zaklada je gotovo jedini i najvažniji izvor javnih sredstava za istraživanje, a uz odobrene projekte HrZZa veže se i financiranje doktoranada, stoga korupcija procesa ocjene projekata ima dalekosežne negativne posljedice na budućnost znanstvenog istraživanja i visokog obrazovanja u nas. Projekti suštinski definiraju i napredovanja u zvanjima te izbore na radna mjesta. Dugogodišnji propusti i samovolja u radu HrZZa (odn. „makinacije“ i „taktika“ kako ih naziva prof. Labar [1]) tako su već izrazito nepovoljno djelovali na znanstveni sustav, iako se dosad o tom problemu, osim mene i nekolicine kolega, rijetko tko usudio izjasniti. To uopće nije čudno i posljedica je monopolskog položaja HrZZa koji toj instituciji i njenom vodstvu omogućava neprimjerenu moć i utjecaj na živote i karijere znanstvenika. U Zakladi su se čak do te mjere ohrabрили svojim položajem moći, da pod krinkom procedura i protokola provode vrstu znanstvene inkvizicije prema onima koji se usude reći

pokoju riječ o problemima u njihovom radu. O tome možda najbolje govori slučaj prof. dr. **Getoš Kalac** koja se usudila provesti među znanstvenicima anketu o nezadovoljstvu radom HrZZa, a potom postala meta Zakladinog Povjerenstva za znanstvenu čestitost [3]. Rezultati njene ankete također su instruktivni, jer govore o bitnom nezadovoljstvu znanstvenika djelovanjem HrZZa, a do sličnih zaključaka došla je i studija Instituta društvenih znanosti Ivo Pilar [4]. U toj se studiji navodi da su „stavovi ispitanika o doprinosu Hrvatske zaklade za znanost unapređenju znanstvenog rada poražavajući“ [4]. Ja ovdje, pak, želim ukazati da takav porazan ishod rada HrZZa nije slučajan niti je isključivo posljedica loše organizacije, nego je u velikoj mjeri uvjetovan osobnim interesima, makinacijama i pristranostima u upravljanju Zakladom. Stoga je osvrst prof. dr. Labara važan, kao i njegova iskustva o djelovanju tijela Zaklade jer je bio izravno uključen u rad panela. Moje je iskustvo u prijavi projekata Zakladi izrazito negativno [2]. Projekti koje sam prijavljivao ocjenjivani su u neskladu s njihovim sadržajem, na žalbu sam dobio nepotpisani odgovor koji ne odgovara ni činjenicama niti navodnim pravilima Zaklade, a od, uglavnom ustrašenih, pojedinaca koji su sudjelovali u radu panela i odbora dobivao sam zastrašujuće informacije o pristranosti, interesnoj povezanosti i osvetoljubivosti koje su sukladne onome što piše prof. dr. Labar i još i mnogo gore. Prijavljivati projekte instituciji koju vode takvi ljudi i lobiji zapravo je kazna i poniženje za sve znanstvenike koji pokušavaju korektno i društveno odgovorno obavljati svoj posao.

Rad Zaklade korozivno djeluje i na društveni kontekst znanosti, pogotovo zato što se Zaklada u svojim programskim dokumentima obvezuje na izvrsnost i međunarodnu prepoznatljivost, a tim pridjevima naziva onda projekte koji su odobreni na pristranom i netransparentnom procesu recenzije. Tako se dugoročno i nepovratno devalviraju koncepti znanstvene izvrsnosti i prepoznatljivosti te oni postaju zapravo predmet podsmijeha i sinonim za pogodovanje podobnima. Ovaj problem nije od jučer i postoji, koliko je meni poznato, barem od 2014. godine [2] pa je šteta načinjena takvim radom Zaklade ogromna. Monopolističko i osobnim interesima vođeno djelovanje Zaklade efektivno zatire slobodu i autonomiju znanstvenog stvaralaštva, nije etično ni transparentno te ne udovoljava mjerilima kvalitete, proglašavajući osobne interese kvalitetom [1,2]. Takvo je djelovanje u izravnoj suprotnosti s temeljnim odrednicama znanstvenog rada definiranim Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

Iskreno se nadam da ćete u vezi s ovim problemom moći nešto učiniti, jer je teško zamisliti da se on spontano razriješi s obzirom na to da sustav koji je uspostavljen u Zakladi nažalost garantira svoju reprodukciju i propagaciju.

Srdačan pozdrav,

dr. sc. **Antonio Šiber**
znanstveni savjetnik
Institut za fiziku
Zagreb, 15. veljače 2021.

[1] Boris Labar, Makinacije i taktike kod recenzija znanstvenih projekata, Portal Autograf, 10. veljače 2021.

[2] Antonio Šiber, Kako HrZZ raspolaže javnim sredstvima?, zadnji put osvježeno 20. rujna 2020.

[3] Vidjeti npr. HINA, Saga o kibernetičkom zlostavljanju u Hrvatskoj znanosti: Zaklada kaznila voditeljicu istraživanja, Fakultet je uzeo u zaštitu, Jutarnji list, 19. siječnja 2020. te "Kibernetičke budalaštine" Zaklade, Violence Research Lab, posjećeno 13. veljače 2021.

[4] Jadranka Švarc, Drago Čengić, Saša Poljanec-Borić, Jasminka Lažnjak i Luka Šikić, Kamo ide hrvatski znanstvenoistraživački sustav: prema racionalnoj reformi ili prema entropiji i urušavanju?, Institut Ivo Pilar, Zagreb (2018).

Indeks

biografskih sažetaka

Nenad Bakić (1966 -) – poduzetnik, investitor, burzovni ulagač, diplomirani inženjer matematike, svakodnevni komentator burzovnih i financijskih trendova na društvenim mrežama. U doba pandemije najpoznatiji kao vlasnik najvećeg udjela u tekstilnoj tvrtki Varteks koja je u pandemiji praktički propala, dok se Bakić u isto vrijeme postupno rješavao svog dioničkog i vlasničkog paketa u njoj, iako je ranije naglašavao da ju je upravo on svojim potezima i navodnim investicijama spasio od propasti. Tvrdio je i da je razvio modele predviđanja tijekom pandemije, posebno kretanja broja oboljelih u bližoj i daljoj budućnosti. Predviđanja tih modela su, prema njegovim izjavama, navodno korištena i u Kliničkoj bolnici Dubrava za potrebe planiranja kapaciteta prihvata oboljelih od koronavirusa. Modeli nigdje nisu objavljeni, niti adekvatno dokumentirani, a predviđanja su uglavnom bila slabašna te su rijetko, ako i ikad, nadilazila kvalitetu najgrubljih ekstrapolacija trendova. Devetnaestog siječnja 2023. godine Hrvatska liječnička komora podnijela je protiv njega i Gordana Lauca kaznenu prijavu “zbog javnog poticanja na mržnju prema liječnicima i znanstvenicima”, a prozvali su ga i zbog “nestručnog javnog tumačenja medicinskih problema” i “poticanja strahova od cijepljenja” te “kontinuiranog iznošenja netočnih tvrdnji”.

Vili Beroš (1964 -) – liječnik neurokirurg i znanstvenik, ministar zdravstva u vladama Hrvatske demokratske zajednice. Bio je najpopularniji političar u Hrvatskoj 2020. godine – te je godine na izborima osvojio najveći broj preferencijalnih glasova, više i od premijera Andreja Plenkovića. U svom osvrtu na odnos znanosti i religije, naslova *Interrogatio omnium quaestionum*, iz siječnja 2019. godine, zapisao je:

Tek u novije vrijeme većina znanstvenika i poneki teolog shvaćaju da su znanstvene i teološke istine komplementarne i time samo metodološki različite.

U studenom 2024., Vili Beroš završio je u pritvoru pod sumnjom da je kao ministar zdravstva sudjelovao u namještanju javne nabave skupih medicinskih instrumenata. Mnogi su portali s vijestima objavili i članke u kojima su autori tvrdili da je Beroš član jedne zagrebačke masonske lože.

Krunoslav Capak (1962 -) – liječnik i znanstvenik, epidemiolog, ravnatelj Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo, docent na Medicinskom fakultetu sveučilišta u Mostaru, kasnije i izvanredni profesor na hrvatskim

sveučilištima. Član Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske. Jedan od najpopularnijih liječnika u vrijeme pandemije, poznat po smirenosti u javnim nastupima i ugodnoj boji glasa. Član Hrvatske demokratske zajednice.

Rok Čivljak (1966 -) – liječnik i znanstvenik, infektolog, predsjednik Hrvatskog katoličkog liječničkog društva (HKLD), u doba pandemije zamjenik Alemke Markotić u klinici “Fran Mihaljević”. Nekoliko puta javno je iskazao da ga sponzorira tvrtka Pfizer i to u sponzoriranim predavanjima na konferencijama te u člancima u tisku.

Na samom početku covid pandemije, HKLD je izražavalo zadržku prema AstraZeneca cjepivu zbog “veze s humanim embrijskim stanicama”, dok je efektivno preporučilo Pfizerova cjepiva zato što “mRNA cjepiva ne potječu ni proizvodno, niti se tijekom proizvodnje testiraju na embrijskim stanicama pobačene djece.” Napisali su i da “svakako ne postoje etičke zapreke da bi se katolici cijepili [mRNA] cjepivima.”

Njegova supruga, izv. prof. dr. sc. Marta Čivljak, pročelnica je odjela za sesinstvo na Hrvatskom katoličkom sveučilištu.

Ivan Đikić (1966 -) – molekularni biolog, ravnatelj Instituta za biokemiju II pri Goetheovom sveučilištu u Frankfurtu. Iako tijekom pandemije nije bio član nijednog službenog tijela, bio je prilično popularan znanstveni komentator tijekom pandemije, a pogotovo rada Znanstvenog savjeta Vlade za suzbijanje epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2. Gostovao je u brojnim televizijskim emisijama te se u njima pojavljivao praktički svakodnevno, a ponekad i više puta dnevno, pogotovo na N1 televiziji.

Poznat je po čestom pisanju otvorenih pisama premijerima i ministrima vlada Republike Hrvatske te želji da ga se izabere u članstvo Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti koja mu je dosad bila neudovoljena, usprkos višestrukim nominacijama za članstvo.

Upravo u tom duhu suradnje i s obzirom na razumijevanje velike odgovornosti i važnosti zajedničkog djelovanja svakog od nas, ne želim posebno komentirati Vaše izjave na konferenciji za novinstvo u petak koje su, u spominjanju mojega imena i mojih nastojanja, bile izrečene

s dozom omalovažavanja. Takav diskurs u našoj komunikaciji ne podržavam niti ga želim prihvatiti. Stoga ću te izjave pripisati Vašoj preopterećenosti, a ne namjeri da me diskreditirate kao znanstvenika. [...]

Osobno ću i dalje nastaviti s javnim radom i prezentirati meni dostupne podatke, a voljan sam, u okviru svojih profesionalnih ekspertiza, pomagati i neovisnoj grupi stručnjaka u Hrvatskoj (thinktank) iz raznih područja (medicine, ekonomije, gospodarstva, financija, tehnologija, socijale, prava, medijske prezentacije). Takvi savjeti mogu Vama i Vladi biti od pomoći u pripremanju ozbiljne i sveobuhvatne strategije [...]

- Ivan Đikić, iz pisma premijeru Plenkoviću, 9. studenog 2020.

Premda tvrdi da se u svom djelovanju zalaže za napredak mladih u hrvatskoj znanosti, na mlade se pozivao pogotovo kad bi mu zanijekali neki osobni pro-bitak. Tako je 21. svibnja 2024. godine na svom LinkedIn profilu reagirao na i još jedno odbijanje HAZU-a da ga izabere u članstvo riječima:

Stoga me danas posebno razveselio ogromni broj poruka i e-mailova sa slikama i člancima iz novina u RH. [...] Nažalost, Hrvatska se presporo mijenja i gledajući današnji primjer iz HAZU očigledno je zašto brojni mladi i talentirani ljudi nemaju iste šanse i uvjete za uspjeh u zemlji. Neki se izbore isključivo svojim talentima a mnogi nažalost napuštaju zemlju i ne vraćaju se. Upravo zbog onih koji su ostali u Hrvatskoj važno je i dalje ustrajati u stručnom radu s mladima u RH. Posebno hvala na slici iz Hrvatske Ulice slavnih u Opatiji sa zvijezdom koju sam dobio 2006. godine za znanost.

Često se u hrvatskim medijima izjašnjava kao vjernik te tvrdi da se znanost i vjera ne isključuju.

Miljenko Jergović (1966 -) – novinar i književnik, dugogodišnji kolumnist u dnevnom tisku i komentator aktualnih, uglavnom političkih i kulturnih tema. U doba pandemije često se osvrtao na politiku kontrole bolesti te na

liječnike i znanstvenike koji su imali utjecaja na nju. Tako je o Alemki Markotić zapisao:

Meni, pak, koji sam se u tom času emocionalno suglašavao s narodom, premda nisam gubio sposobnost da sebe i sve nas, a onda i sve njih, vidim nekako sa strane, Alemka Markotić bila je važna figura u nekom privatnom *deja vu* kompleksu. Meni je, naime, epidemija bila ponavljanje proljeća 1992. i opsade Sarajeva, a Alemka Markotić u to je vrijeme, i malo kasnije, bila lice iz Caritasove apoteke, doktorica iz blizine Katoličke bogoslovije, u čijem smo se kafiću tog ljeta družili. Fizički se nije mnogo promijenila, samo je iz male uloge u 1992. uzletjela u veliku ulogu 2020.

A o Ivanu Đikiću:

Ivan Đikić, međutim, ne odustaje. On se nervira i gnjevi, on bjesni, kao veliki doktor nad primitivnom, neodgovornom i neobazrivom pacijenticom. On stoji nad Hrvatskom, kao nad pretilom nevjestom, koja po svojim bolesničkim ormarićima skriva kutije šećera u kocki, što ga noću, kad je spopadnu čemer i depresija, proždire i pod zubima hrska, a poslije se dragome Bogu moli da je čuva od njezina dijabetesa, od visokog tlaka, od srca i od natrulih bubrega (a duša joj i presoliti, što će nesretnica, kad joj je duša sva neslana...), te na kraju da je čuva od korone. Boga ona moli da joj pomogne, Boga i doktora Đikića, koji umjesto da joj pomaže, da je utješi i okrijepi kakvim eksperimentalnim lijekom, samo više prijeti i plaši je strašnom budućnošću. Ona, ta naša prostodušna pretiła nevjesta Hrvatska, ne želi Ivana Đikića, nego bi ona Capaka, ona bi Beroša i doktoricu Markotić, čija joj je pobožnost bliža i razumljivija od pobožnosti Ivana Đikića... Ono što Đikić, s Božjom pomoći radi, pobuna je znanosti protiv loše politike, protiv loših liječnika i protiv praznovjerja.

Dvadeset šestog svibnja 2020. godine, razočaran gubitkom “nacionalne

kohezije”, zapisao je i ovo:

Ono loše u svemu ovom, za što najveću odgovornost snose Božinović i Capak, jest da su ovakva socijalna bliskost i nacionalna kohezija u budućnosti postale nemoguće. I to samo zbog načina na koji su oni urušavali i gasili vlastiti autoritet.

Kad su u siječnju 2022. godine australske vlasti zabranile Novaku Đokoviću ulazak u zemlju i sudjelovanje na turniru Australian Open zato što nije bio cijepljen, Jergović je to na svojoj Facebook stranici ovako komentirao:

U čovjeku to budi sumnju da problem, ipak, nije u tome je li Đoković cijepljen i ima li za svoju necijepljenost adekvatnu medicinsku dokumentaciju, ili je problem u rasizmu i šovinizmu ološa s kraja svijeta, ili s njegova početka, koji rasizam i šovinizam nema veze sa cijepljenjem, nego s činjenicom da je nacionalno, regionalno ili rasno pogrešno konfiguriran čovjek postao najbolji na svijetu.

Na rijetke kritike koje je dobio za takav svoj stav, Jergović je odgovorio:

Uz očitu šovinističku inspiraciju, mene nastoje etiketirati kao šovinista. Riječ je o ljudima bošnjačkih i hrvatskih imena, među kojima se, gle čuda, nađe i australskih rezidenata.

Novak Đoković u Australiju je pokušao ući predočavajući rezultate pozitivnog PCR testa na koronavirus provedenog šesnaestog prosinca 2021. godine. Sutradan, sedamnaestog prosinca, fotografirao se zagrljen s dužnosnicima Teniskog saveza Beograd, a dijelio je i nagrade mladim tenisačima Saveza. Osamnaestog prosinca pozirao je profesionalnom fotografu za L'Equipe.

Gordan Lauc (1970 -) – znanstvenik, molekularni biolog, bavi se glikanima i personaliziranom medicinom. Član Znanstvenog savjeta Vlade za suzbijanje epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2 dok iz njega nije izbačen, nakon što je javno pozivao na proteste protiv mjera vlade za suzbijanje širenja virusa, pogotovo uvođenja covid potvrda. Vlasnik i utemeljitelj

privatnog istraživačkog laboratorija Genos. Dragan Primorac, također član Savjeta, bio je član društva tvrtke Genos laboratorij sve do prosinca 2020. godine. Tvrtka Genos osnovana je 2007. godine, u vrijeme dok je Dragan Primorac bio ministar znanosti u vladi Ive Sanadera. Gordan Lauc u tom je periodu bio predsjednik Povjerenstva za novčano podupiranje nabave kapitalne znanstvene opreme. Lauc je voditelj Znanstvenog centra izvrsnosti za personaliziranu brigu za zdravlje. Glavni istraživači znanstvenih timova u tom su centru izvrsnosti i Dragan Primorac i Ozren Polašek, članovi Vladinog znanstvenog savjeta za korona krizu, a suradne institucije su laboratorij Genos te specijalna bolnica Sveta Katarina čiji je Dragan Primorac suvlasnik, a njegova supruga članica uprave.

Iz ruku premijera Plenkovića, i to dok je savjetovao Vladu o koronavirusu, uručen mu je projekt financiran javnim sredstvima “Glikani kao biomarkeri i funkcionalni efektori teškog oblika COVID-19”. Taj se projekt izvodio u Laucovoj privatnoj tvrtki Genos d.o.o.

U doba pandemije Gordan Lauc je često javno nastupao, a njegova Facebook stranica bila je među najpopularnijim internetskim izvorima u Hrvatskoj na kojima se raspravljalo i informiralo o bolesti covid-19. Laucove poruke i preporuke bile su često nepouzdana te iskazane na temelju vrlo površnog i pogrešnog iščitavanja znanstvene literature, a iako ih je iznosio suvereno, kasnije ih je modificirao, relativizirao, pa čak tvrdio i potpuno suprotno. Najprije je tvrdio je kako su maske izuzetno vrijedno sredstvo za sprečavanje širenja bolesti, a kasnije da su potpuno beskorisne i “simbol poslušnosti”. Najprije je javno iskazivao vlastiti interes za cijepljenje i da će se cijepiti protiv koronavirusa čim cjepivo bude odobreno te tvrdio da je “sladoled puno opasniji od cjepiva”. Nakon toga je izjavljivao da rizici od cijepljenja protiv bolesti COVID-19 “nisu vrijedni spomena”, a kasnije je problematizirao i naglašavao “dugoročne posljedice cijepljenja”. U kasnijim fazama pandemije, tvrdio je da njenim tijekom i regulacijom upravlja “pandemijski marketing”, tj. ljudi i tvrtke koje od svega profitiraju, iako je pandemiju često koristio za promociju testa navodne “biološke starosti”, GlycanAge, koji provodi i naplaćuje laboratorij Genos. Marketing tog laboratorija ima mnoge odlike *anti-aging* propagande.

Svi želimo biti zdravi, no većina nas o zdravlju razmišlja tek kada ga izgubi. Kroz Znanstveni centar izvrsnosti u

personaliziranoj brizi za zdravlje razvijamo glikanske biomarkere koji tu praksu mogu promijeniti. Nešto poput automobila koji dolazi iz suprotnog smjera i „blicanjem“ nas upozorava da je ispred nas policija s radarom... Jedan takav biomarker je već dostupan na tržištu pod nazivom GlycanAge. Nažalost nije jeftin, no ako nagovorite poslodavca da vam ga plati, onda vas ne košta ništa.

- Gordan Lauc, Facebook, 28. rujna 2021.

Gordan Lauc poznat je i po čestim prijetnjama sudskim tužbama znanstvenicima, a to traje barem od 2013. godine kad je znanstvenik Slobodan Vukičević izjavio da neka istraživanja vode „lažovi“ i „bleferi“, u čemu se Lauc prepoznao. Samo tri godine kasnije, Lauc i Vukičević su zajedno, s još desetak drugih znanstvenika, tužili pomoćnika ministra Šustara koji je namjeravao preispitati proceduru po kojoj su voditelji centara izvrsnosti dobili projekte znanstvenih centara izvrsnosti. Lauc je izjavljivao i da su mu neki ministri u doba pandemije prijetili što je u javnosti zataškano i nikad nije razjašnjeno.

Javno je djelovao često zajedno s Nenadom Bakićem, a svoju su navodnu shemu i filozofiju djelovanja u pandemiji, nazivali i pandemijskim realizmom.

Alemka Markotić (1964 -) – liječnica i medicinska znanstvenica na području virusnih bolesti, ravnateljica Klinike za infektivne bolesti „Fran Mihaljević“ u Zagrebu, redovita profesorica na Hrvatskom katoličkom sveučilištu. Bila je članica Znanstvenog savjeta Vlade za suzbijanje epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2. U doba pandemije najpoznatije liječničko lice, najpopularnija od svih svojih kolega u svim ispitivanjima javnog mnijenja. U anketi javnog mnijenja provedenoj u listopadu 2021. godine, daleko najviše građana vjerovalo je dr. Markotić, njih 28%. Tijekom najkritičnijih faza pandemije svakodnevno se pojavljivala na konferencijama Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske gdje je predstavljala stanje pandemije i davala preporuke stanovništvu. Prvog travnja 2020. godine izjavila je:

Sve ovo mi jako slično na Svjetsko prvenstvo u nogometu. Dosta je to igra živaca. Kako smo vidjeli Hrvati su pobjeđivali jako dobro u produžecima i u penalima. Ali znate koliko to živaca košta. Voljela bih da mi to ne radimo i da pobijedimo u onih 90 minuta.

Iako je kritizirala studente koji su se okupljali na otvorenom usprkos preporukama i zabranama Stožera te izjavljivala da “svako neodgovorno ponašanje ima elemente bioterorizma”, sama je, 10. veljače 2021., pred brojnim mnoštvom okupljenim pred zagrebačkom katedralom čitala poruke vjernicima.

Po zagovoru blaženog Alojzija svojom providnošću prati one koji su na vlasti da promiču mir i jedinstvo te da ih mudrost križa i zrno koje umirući donosi plod poučava i nadahnjuje u zauzetosti za dobro svakog čovjeka, molimo te.

Na primjedbu novinara Vojislava Mazzocca da mu nisu jasni epidemiološki kriteriji koji stoje iza odluke da crkve budu otvorene na ponoćku, odgovorila je:

Takvo nešto me nitko nije pitao od trećeg razreda srednje i profesora marksizma koji nas je poimence propitivao i zapisivao odgovore. Poslije je taj isti profesor pijan ispred crkve zapisivao tko je sve došao na ponoćku.

Istom je novinaru nakon konferencije pripomenula i da njemu “uvijek smeta Crkva. I Vukovar vam smeta.”

Poznata je i po izjavi da je “samo pola na njoj, pola na pacijentu, a sve je ostalo na dragom Bogu.” Jedna je od najistaknutijih propagandistica katoličke vjere među hrvatskim znanstvenicima.

On je Židov, ali nevjernik, i rekao mi je ‘Kako ti možeš biti vjernik, a znanstvenik si?’, a ja sam mu rekla ‘Kako ti možeš biti nevjernik, a znanstvenik si?’. [...] Ja uvijek znam reći pacijentu: pola je u vama, pola je u meni, a ostalo u dragom Bogu. Nekad vidimo da smo kao učinili sve [...] pa je ovaj preživio, a drugi nije, dakle postoji netko tko ipak nešto tu određuje, nama pomogne da izliječimo čovjeka za kojeg nema nikakve šanse [...]

Inzistirala je na izgradnji kapele u javnoj instituciji, Klinici za infektivne bolesti “Dr. Fran Mihaljević”, na čijem je čelu bila tijekom pandemije.

- I možda za sam kraj, ravnateljice Markotić, kakav je bio osjećaj prije dvije godine kad je Klinika za infektivne bolesti potpisala suradnju s Hrvatskim katoličkim sveučilištem, a u tom vremenu ste prvi put tu imali misu na klinici nakon 123 godine, prvi put nakon utemeljenja. Kakav je bio osjećaj? Sjećate li se?

- Je, za nas vjernike, vidjela sam da je dosta ljudi bilo, oni koji su vjernici, koji su mogli u tom trenutku, morate znati da mi imamo posao gdje pacijenti ne mogu nekad čekati. Dakle, i ja i svi ljudi koji su došli na to bili su jako sretni, za razliku od drugih bolnica gdje postoje kapelice već godinama, gdje postoji takva mogućnost, smo bili sretni. Isto tako i naši pacijenti kad se to sve skupa dovrši, a ipak smo uznapredovali sa sređivanjem i tog prostora. Sad idemo još i na administrativni dio koji treba sa Crkvom provesti. Dakle, to je bio jedan poseban osjećaj, da vjernici imaju pravo negdje imati svoj mali kutak [...]

Matko Marušić (1946 -) – liječnik i znanstvenik, imunolog. Bio je član stranke HDZ od 1990. godine i njen kandidat na izborima. HDZ je napustio 2018. godine, navodno zbog toga što je stranka podržala Konvenciju Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (tzv. Istanbulska konvenciju). Tada je u obraćanju javnosti napisao:

Istanbulska konvenciju smatram protukršćanskom, protuznanstvenom, protuljudskom, protuobiteljskom i protuhrvatskom. Konkretno, to je djelo nove komunističke revolucije. Postoje hrvatske svetinje koje se ne smije dirati. One Hrvatsku i Hrvate drže na životu, one su nas održale u strašnoj povijesti i one su nam donijele slobodu i samostalnost. To su:

- čvrsto uvjerenje da smo stvaran narod i da imamo pravo na državu,
- naša vjera kršćanska i katolička i
- naša odanost životu u obitelji.

Zajedno one čine hrvatsko domoljublje.

Marušić je u intervjuu u Slobodnoj Dalmaciji iz 2006. godine tvrdio i da je upravo on poslao Ivana Đikića i Dragana Primorca na usavršavanje u SAD:

Ja sam 1976. – 1978. boravio na poslijedoktorskom usavršavanju u Americi i tamo sam shvatio koliko je ono važno. No, shvatio sam i kako se dobivaju stipendije za takvo usavršavanje. Kad sam se vratio, počeo sam svojim privatnim kanalima slati najbolje studente medicine u Ameriku, s idejom da se školuju u znanstvenim istraživanjima, vrate i budu stupovi hrvatske znanosti. [...] [Đikić i Primorac] su nekako u isto vrijeme otišli u Ameriku, radili, bili uspješni i – Primorac se vratio, a Đikić nije. Svi ljudi koje sam slao na dvogodišnje usavršavanje morali su svečano prisegnuti da će se vratiti. Prisegla su i ta dvojica, a onda je Đikić prevario. Osim toga, Đikić nije mogao podnijeti da je Primorac dobio moje pohvale, a on pokude.

Marin Miletić (1979 -) – diplomirani teolog, vjeroučitelj i saborski zastupnik stranke Most. Ta je stranka u studenom 2021. godine organizirala skupljanje potpisa za raspisivanje referendumu. Na tom su se referendumu građani trebali izjasniti o ukidanju Nacionalnog stožera civilne zaštite i potvrda o cijepljenju protiv covida-19, te o tome da se prava i slobode zajamčene Ustavom Republike Hrvatske u vremenu pandemije mogu ograničiti samo ukoliko dvije trećine saborskih zastupnika tako glasa. Ustavni sud u svibnju 2022. godine donio je odluku da referendumska pitanja Mosta nisu u skladu s Ustavom.

Miletića je u žižu javnosti doveo prosvjed prosvjetnih sindikata u studenom 2019. godine na kojem je on, tada vjeroučitelj u Prvoj sušačkoj hrvatskoj gimnaziji, odigrao istaknutu ulogu držeći se za ruke sa sindikalnim liderom Viliom Ribićem, u prvom redu kolone prosvjednika. Tada je održao i zapažen govor s pozornice na Trgu bana Josipa Jelačića.

Poznat je i po tome što je tvrdio da mu je za jednog posjeta samostanu u gradu San Giovanni Rotondo, gdje je izloženo navodno neraspadnuto tijelo svetog Padre Pia, svetac rekao da nosi preuske majice. U taj je samostan

kasnije vodio i svoje tadašnje stranačke kolege Nikolu Grmoju, Božu Petrova, Zvonimira Troskota i Nina Raspudića. U to je doba njegova stranačka kolegica bila i Marija Selak Raspudić. Nino Raspudić i Marija Selak Raspudić napustili su stranku Most u travnju 2024., navodno zbog neslaganja u vezi s listama kandidata za izbore za europski parlament.

Dragan Primorac (1965 -) – liječnik i medicinski znanstvenik, biomedicinar, političar. Ministar znanosti, obrazovanja i športa u vladi Ive Sanadera (2003. – 2009.), najprije kao nestranački profesionalac, a od 2007. godine i kao član HDZ-a kad je na svečanoj dodjeli članskih iskaznica izjavio

Program HDZ-a i politički put Ive Sanadera i moj su životni put.

Dvije tisuće devete godine izbačen iz HDZ-a zbog kandidature na izborima za predsjednika Republike Hrvatske nasuprot kandidata HDZ-a, Andrije Hebranga. Godine 2024. njegovu je opetovanu, nezavisnu kandidaturu za predsjednika Republike Hrvatske podržala Hrvatska demokratska zajednica, zbog čega je HDZ napustio Hebrang, tvrdeći za Primorca da je “[nešto] najnegativnije što je hodilo našom Hrvatskom”. Optužio ga je i za nečasno napredovanje u karijeri, odn. da je postao sveučilišni profesor u Osijeku dok je bio ministar znanosti te da nigdje drugdje i nije mogao biti izabran u sveučilišno zvanje jer nije ispunjavao kriterije.

Primorac u svojim biografijama navodi da je dobitnik brojnih uglednih međunarodnih nagrada za izvrsnost, a izjavio je i da su katolički školski centri u BiH primjer izvrsnosti u svijetu. Suvlasnik je ili vlasnik ustanova privatne medicinske djelatnosti, Specijalne bolnice Sveta Katarina, najveće privatne bolnice u Hrvatskoj, tvrtke Međunarodni Centar za primijenjena biološka istraživanja d.o.o., a uz Gordana Lauca, pokrenuo je i Genos d.o.o. te bio i u njegovoj vlasničkoj strukturi. Direktor je u tvrtki UPMC Cancer Center Zabok d.o.o. Nije lako doći do potpunih informacija o bogatstvu Dragana Primorca, a on je u rujnu 2024. izjavio da će podatke o svojoj imovini objaviti nakon pobjede na predsjedničkim izborima.

Igor Rudan (1971 -) – liječnik i znanstvenik, specijalist za javno zdravlje, zaposlen u Centru za istraživanje globalnog zdravlja pri Sveučilištu u Edinburghu. Bio je najistaknutiji član Znanstvenog savjeta Vlade za suzbijanje

epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2 i najprisutniji u medijima. Dvije tisuće šesnaeste godine tvrdio je da je primjena njegove metode analize smrtnosti djece spasila barem pet milijuna dječjih života. Glavni je urednik časopisa *Journal of Global Health*. U uredničkom vijeću tog časopisa bio je i doktor Ozren Polašek, također član Savjeta Vlade. U tom su časopisu u lipnju 2020. godine, Gordan Lauc, Alemka Markotić, Ivan Gornik i Dragan Primorac objavili članak "Fighting COVID-19 with water". Alemka Markotić, Gordan Lauc i Dragan Primorac su također bili članovi Savjeta Vlade.

Rudan je u Večernjem listu pisao tjednu kolumnu s popularno-znanstvenom i znanstvenom tematikom, a u nekim se fazama pandemije svakodnevno pojavljivao u člancima na portalima i gostovanjima na televizijama i po nekoliko puta.

Mediji su shvatili da sam sletio i da ću održati javno predavanje. Svi su se tamo pojavili, ali bilo je to mnogo gore nego što sam mogao i zamisliti. Nikad ranije nismo kod nas vidjeli toliki interes za bilo što, osim za rat i svjetsko nogometno prvenstvo. [...] Stoga sam morao održati tri uzastopne konferencije prvo za neke televizije pa za druge, a onda na kraju za sve novinare [...] Možete vidjeti koliko je ljudi došlo da čuju neka moja razmišljanja.

- Igor Rudan, u javnom predavanju "UI COVID-19 Webinar 7: Initial Response to COVID-19: How did Eastern Europe get it right?", 7. svibnja 2020.

Razne tvrtke i organizacije, glazbenici, škole i festivali, pozivali su ga tijekom pandemije da im bude zaštitno lice, čemu se Rudan uglavnom spremno odazivao. Zdušno je podržavao i tzv. "STEM revoluciju" te Nenada Bakića koji je sa svojim privatnim inicijativama ušao u program javnog školstva, a njegov je prosvjetiteljski žar u jednoj emisiji Hrvatske televizije izjednačio s onim Ćirila i Metoda. Ni Bakić mu nije ostajao dužan te ga je tih godina proglašavao praktički najznačajnijim hrvatskim znanstvenikom.

Ovdje se nameće još jedno pitanje, zašto nas je napustilo toliko "rudana", da bi svoje potencijale ostvarilo drugdje, tužno! Tko zna koliko 'rudana' ovog ili onog tipa ima među 100.000 koji su nas napustili zadnjih godina, a nisu

svi zbog novca, najbolji upravo zbog društvene klime, prezira prema najboljima i zavisti.

- Nenad Bakić, Facebook, 28. listopada 2016.

U doba pandemije, Bakić i Rudan prozivali su jedan drugoga, a pogotovo je Bakić u tom smislu bio kreativan, nabacujući se po društvenim mrežama cijelim spektrom teza, različitih stupnjeva istinitosti i malicioznosti.

Rudan se mnogo puta izjašnjavao kao vjernik, tvrdeći da nikakvog sukoba vjere i znanosti ne može biti, te da je “vjera u Boga znanstvena hipoteza kao i svaka druga”, što su i Crkva i mediji prenosili s velikim poletom. Namjeravao je pokrenuti “Školu za 21. stoljeće”, u suradnji s privatnim sveučilištem Vern, htijući tako “pridonijeti razvoju Hrvatske”, a cijena je tog studija trebala navodno biti povoljna: “Isplatit će se svima, pogotovo ako žele raditi vani”.

U nastupima je često naglašavao svoj znanstveni učinak mjeren kroz broj objavljenih članaka i prikupljenih citata, te činjenicu da je nekoliko godina selektiran u društvo najutjecajnijih znanstvenika prema tim kriterijima.

Boris Homovec: Već govore da ste na putu slave kao nasljednik Ruđera Boškovića?

Igor Rudan: [...] Nakon što sam proučio ostavštinu takvog velikana i genija kakav je bio Ruđer Bošković, rekao bih da bi ona u današnjim razmjerima bila ekvivalentna opusu od desetak značajnih knjiga, tisuću znanstvenih radova te stotinu tisuća citata.

- Telegram, 25. ožujka 2016.

Saša Srića (? -) – liječnik, pulmolog. U listopadu 2020. godine zagovarao je uvođenje policijskog sata zbog kontrole pandemije, a cijelo je vrijeme trajanja pandemije opetovano tvrdio da radi danonoćno ne bi li spasio živote pacijenata oboljelih od covid-19. Bio je član SDP-a i kandidat SDP-a na izborima. Izborne rezultate u travnju 2024. godine dočekao je u izbornom stožeru HDZ-a, nakon što je kritizirao SDP zbog loših izbornih rezultata i promašene politike stranke, a hvalio HDZ, pogotovo premijera i predsjednika HDZ-a Andreja Plenkovića. Dvadesetog listopada 2024. posjetio je izborni skup

HDZ-a u Šibeniku gdje je, prema vlasitom navodu, bio poseban gost, a objavio je i fotografije s istaknutim članovima HDZ-a te s premijerom Plenkovićem. Tada je dao podršku predsjedničkom kandidatu HDZ-a, Draganu Primorcu.

Oni koji se sada zovu Socijaldemokratska partija to su nažalost davno izgubili. Premijer Plenković je pokazao da se tih načela drži, unatoč tome što je HDZ po narativu demokršćanska stranka desnog centra. Pokazao je da je europeist širokih pogleda i da pripadamo Zapadu, što nam je cilj i smisao.

U srpnju 2024. izabran je za voditelja Odjela interne medicine s pojačanom i intenzivnom skrbi Klinike za unutarnje bolesti u Kliničkom bolničkom centru Zagreb.

Igor Štagljar (1966 -) – molekularni biolog, znanstvenik i profesor na Sveučilištu u Torontu. U Hrvatskoj je poznat po čestom najavljanju lijekova koji bi trebali izliječiti rak, pogotovo pluća, te navodnim kliničkim testiranjima tih lijekova u bolnici za plućne bolesti Jordanovac. Višestruko je proglašavan za znanstvenika s najviše stila, o čemu su naši mediji redovito izvještavali. U doba pandemije najprije je tvrdio da je koronavirus potpuno bezopasan, a kasnije je zagovarao najrestriktivnije mjere za njegovo suzbijanje. Sebe ne naziva znanstvenikom nego menadžerom znanstvenog laboratorija. Čest je gost na konferencijama u Hrvatskoj, pogotovo onima na kojima se raspravlja o izvrsnosti i budućnosti hrvatske znanosti.

Dijana Zadravec (1973 -) – liječnica, specijalistica kliničke radiologije, kandidatkinja stranke HDZ na izborima. S ministrom Vilijem Berošem sukobila se u ljeto 2020. godine, kad je tvrdila da je natječaj za ravnatelja KBC-a Sestre Milosrdnice protuzakonit i koruptivan. Na taj se natječaj i sama javila, no na njemu nije izabrana, a njena prijava nije ni razmatrana, navodno zato što je bila nepotpuna. U njenim razgovorima s ministrom Berošem, koji su dospjeli do javnosti, pokušavala je doznati je li pala u nemilost vrha HDZ-a odn. “Andreja” koji se u tim razgovorima spominje.

Petnaestog listopada 2016. godine, na Svečanoj akademiji povodom 25. obljetnice osnivanja Hrvatskog katoličkog liječničkog društva, kao posebna izaslanica predsjednice Kolinde Grabar Kitarović, održala je govor

u kojem je naglasila:

Svi znamo da je Hrvatsko katoličko liječničko društvo katolička, stručna, nevladina organizacija, koja okuplja doktore medicine, doktore dentalne medicine, magistre farmacije, magistre medicinske biokemije i druge visoko-obrazovane djelatnike u zdravstvu u Hrvatskoj, s ciljem promicanja kršćanskih načela u zaštiti zdravlja naroda i čuvanju ljudskoga života od začeca do prirodne smrti, temeljem zagovora svetog Luke Evanđelista, zaštitnika liječnika. Poznato je da postoje zanimanja i zvanja. Zvanja su učiteljsko, svećeničko i liječničko. U praktičnom životu vidimo da se djelatnosti ova tri zvanja svakodnevno isprepliću i ponekad su neodjeljiva jedno od drugoga.

To je pogotovo važno u današnje vrijeme otuđenosti čovjeka, u vrijeme utrke za materijalnim dobrima i sveprisutnih izazova modernog društva koje stvara okruženje u kojem čovjek može postati lako ranjiv i povodljiv.

Istinski jedini put i utočište može pronaći u vjeri, obitelji i svojim učiteljima, kao što sam na početku rekla. Smatram da djelovanje HKLD-a predstavlja nemjerljiv pozitivni doprinos očuvanju istinskog, poštenog i pravednog, očuvanju tradicije, identiteta i vjere hrvatskog čovjeka.

ISBN 978-953-48778-8-3